

Mao Zedung'un Proleter Devrimci Çizgisinin Dörtlü Çeteye Karşı Zaferi

— DÖRTLÜ ÇETEYİ ELEŞTİREN BELGELER —

AYDINLIK
YAYINLARI

MAO ZEDUNG'UN PROLETER DEVRİMCİ ÇİZGİSİNİN DÖRTLÜ ÇETEYE KARŞI ZAFERİ

Mao Zedung'un Proleter Devrimci Çizgisinin Dörtlü Çeteye Karşı Zaferi

— DÖRTLÜ ÇETEYİ ELEŞTİREN BELGELER —

AYDINLIK
YAYINLARI

Birinci Baskı : Nisan 1977

AYDINLIK
YAYINLARI
No: 37

Sorumlu Yönetmen
Meriç Özeller

Yönetim Yeri
Nuruosmaniye Cad. 34/204
Cağaloğlu İstanbul

Yazışma ve İsteme Adresi
PK. 242, Aksaray - İstanbul

Dizgi - Tertip - Baskı
Hilâl Matbaacılık Koll. Şti.
Tel 22 91 78 — İstanbul

İÇİNDEKİLER

Ö n s ö z 7

Hua Guo-feng, Tarımda Taçay'dan Öğrenme Üzerine Ülke Çapındaki İkinci Konferansta Konuşma **(25 Aralık 1976)** 13

Halkın Gazetesi, Kızıl Bayrak, Kurtuluş Ordusu Günlüğü, «Büyük Tarihî Zafer» **(25 Ekim 1976)** 43

Çen Yung-kuey, Tarımda Taçay'dan Öğrenme Üzerine Ülke Çapındaki İkinci Konferansa Rapor **(20 Aralık 1976)** 52

Peking Review, «'Dörtlü Çete'nin Yerle Bir Edilmesi Başkan Mao'nun Dirayetli Bir Kararıydı» **(14 Ocak 1977)** 66

Kurtuluş Ordusu Günlüğü, «Hua Guo-feng Yoldaşın Partimizin Önderi Olması Başkan Mao'nun Dirayetli Bir Kararıdır» **(8 Kasım 1976)** 78

Kurtuluş Ordusu Günlüğü, «Bütün Hareketlerimizde Başında Başkan Hua'nın Bulunduğu Parti Merkez Komitesinin Talimatlarına Uyalım» **(20 Kasım 1976)** 86

Halkın Gazetesi, «'Dörtlü Çete'yi Sonuna kadar Teşhir Edin ve Eleştirin» **(28 Kasım 1976)** 93

Cen Ping, «'Dörtlü Çete': Milletin Başbelası» **(14 Kasım 1976)** 102

Çung Lien, «'Dörtlü Çete' ve Troçkistler» **(11 Şubat 1977)** 113

Cen Ping, «Parlak Bir Tarihî Belge» **(5 Kasım 1976)** 123

Peking Review, «'Öncüler' Filmi Etrafında Gelişen Mücadele» **(19 Kasım 1976)** 131

Peking Review, «'Dörtlü Çete'nin 'Solcu' Maskesini Çekip Çıkaralım» **(10 Aralık 1976)** 140

Peking Review, «'Her Şey Kahrolsun': 'Dörtlü Çete'nin Büyük Proleter Kültür Devrimini Baltalama Tertibi» **(25 Mart 1977)** 152

ÖNSÖZ

Hua Guo-feng yoldaşın başkanlığındaki Merkez Komitesi etrafında birleşen Çin Komünist Partisi, «dörtlü çete» adı verilen revizyonist kliğin komplosunu boşa çıkararak bu Parti düşmanı kliği ezdi ve büyük bir zafer kazandı. Bu zafer, Mao Zedung yoldaşın proleter devrimci çizgisinin ve Büyük Proleter Kültür Devriminin yeni bir zaferidir. Marksizm zafer kazanmış, revizyonizm ağır bir yenilgiye uğramıştır. Proletarya zafer kazanmış, burjuvazi yenilmiştir. Proleter devrimci birlik zafer kazanmış, bölücülük ve hizipçilik altedilmiştir. Proletaryanın cesareti, kararlılığı ve dürüstlüğü zafer kazanmış, hile ve komplo peşinde koşanlar ezilmiştir.

Dörtlü çetenin komplosunun boşa çıkarılması ve bu revizyonist kliğin ezilmesi, Çin proletaryasının ve Çin Komünist Partisinin, Başkan Mao'nun proleter devrimci davasına bağlılığının büyük bir kanıtıdır. Çin proletaryası, bu zaferiyle revizyonizme karşı gerekirse on bin yıl sürecek bir mücadele azmiyle savaştığını bir kere daha göstermiştir. ÇKP önderliğindeki Çin halkı, proletarya diktatörlüğü altında devrimi devam ettirmeye kararlı olduğunu, bu konuda önüne çıkacak engelleri altedecek güce ve yeteneğe sahip olduğunu bir kere daha ispatlamıştır. Sosyal-emperyalistlerin ve revizyo-

nistlerin umut ve hayalleri bir kere daha yıkılmış ve Çin'in rengi kızıl kalmıştır. Çin Komünist Partisi, Mao Zedung yoldaşın ölümünden duyduğu acıyı kuvvete çevirerek «Mao Zedung yoldaş ölmez» şiarının yenilmez bir gerçek olduğunu bütün dünyaya göstermiştir.

Dörtlü çetenin ezilmesi ve Çin'in renginin kızıl kalması, yalnız Çin proletaryası için değil, bütün ülkelerin işçi sınıfı ve ezilen halklar için tarihî bir öneme sahiptir. Çünkü dörtlü çetenin yolu, Çin'i sosyal-emperyalizme bağımlı kapitalist bir ülke haline getirecek olan yoldur. Onların, Üçüncü Dünyayı hor gören tutumları, Yeni Çarların kanatları altında uygulamak istedikleri büyük devlet şovenizmi politikasının sonucuydu. Dörtlü çete yenildiği içindir ki, sosyalist Çin, dünya devriminin sağlam kalesi ve devrim isteyen dünya halkları için güvenilir bir destek olarak kaldı. Çin Komünist Partisinin Mao Zedung'un proleter enternasyonalizmi davasını kararlılıkla devam ettirmesi, Mao Zedung'un bu ilkeye dayanan devrimci dış politikasının dörtlü çeteye karşı zafer kazanması, elbette her Türkiyeli devrimcinin ve her Türkiyeli emekçinin yüreğini sevinçle doldurmaktadır.

Dörtlü çetenin yenilgiye uğratılması, emperyalistlerin ve revizyonistlerin umutlarına ağır bir darbe indirmiştir. Çin'de sınıf mücadelesinin keskinleşmesiyle birlikte emperyalistler ve revizyonistler tarafından yayılan hayaller ve Marksizm düşmanı propaganda böylece tekrar iflas etmiştir. Bütün bunlar ülkemizde revizyonizmle uzlaşma çizgisinin başını çekenlere devrimci bir ders olmalıdır. Sosyal-emperyalizme ve revizyonizme karşı mücadeleyi sırtlarında bir yük olarak gören bu unsurlar, Çin'deki sınıf mücadelesi karşısında emperyalistler ve revizyonistlerle aynı duygu ve düşünceleri paylaştılar. Halkın Kurtuluşu taraftarları,

dörtlü çeteyi desteklediklerini açıkça söyleyerek ve Mao Zedung'un yolunu izleyen Hua Guo-feng başkanlığındaki Çin Komünist Partisine karşı propaganda yaparak, karşı-devrimcilerin safına düştüler. Onlar, Çin' den sosyal-emperyalizme ve revizyonizme karşı mücadelenin zayıfladığı haberlerinin gelmesi umuduna kapıldılar. Onların yürekleri, Çin'de sosyal-emperyalizme teslimiyetin zafer kazanması umutlarıyla atıyor. Dörtlü çetenin propagandasını yapmaya devam etmeleri, Hua Guo-feng'e «hain» diye saldıran karşı-devrimci tutumları, bu unsurların çok kötü bir yolda ilerlediklerini gösteriyor. Bunlar, revizyonizmin ağır yüklerini sırtlarından atamayanlar ve emperyalistlerin estirmeye çalıştığı şüphe ve güvensizlik rüzgarlarına göğüs geremeyenlerdir. Bunlar, zamanımızın en büyük Marksist-Leninisti Mao Zedung yoldaşın devam ettirdiği Marksizm-Leninizm davasına zarar verebilmek için her türlü kılığa girebilmekte ve dünya Marksist hareketi içinde çatlaklar yaratılması umuduna sarılmaktadırlar. Bunlar, yalnız çatlakların arasında yuvalanabilen tahtakuruları gibidir ve varlıklarını sürdürebilmek için her alanda bölücülüğü kendilerine iş edinmişlerdir.

Proleter devrimciler, Çin'de proletaryanın mücadelesinin her yükselişini ve devrimci kitle hareketinin fırtınasını proleter sevinci ve coşkunluğu ile karşılıyorlar. Esas kaygı duyulması gereken ve kötü olan proletaryanın burjuvaziye karşı yürüttüğü sınıf mücadelesinin durgunlaşmasıdır.

Sosyalizmin kuruluşu, burjuvaziye karşı yürütülen büyük ve sarsıntılı mücadelelerin yer aldığı uzun bir tarihî dönemi kapsar. Yenik düşen burjuvazi, Mao Zedung yoldaşın belirttiği gibi Komünist Partisinin içine girip, elinde «kızıl bayrak» sallayarak geri dönüş umutlarını gerçekleştirmeye çalışır. Troçkiler, Kruşçevler,

Liu Şao-çiler, Lin Biaolar ve bugün dörtlü çete, işte bu elinde «kızıl bayrak» sallayarak kızıl bayrağa karşı çıkan burjuvazinin temsilcileridir. Troçki, Lenin'in ölümünden sonra fırsatın doğduğu umuduna kapılmış ve en keskin şiarlarla Bolşevik Partisinde iktidarı ele geçirmeye ve tek ülkedeki proletarya diktatörlüğünü yıkmaya kalkmıştı. İşte dörtlü çetenin «radikalliği» de Troçki'nin keskinliği gibidir.

Dörtlü çete, Mao Zedung yoldaşın ölümünden sonra iktidarı ele geçirebilmek için yıllardan beri «Kültür Devrimi kahramanı» pozuna büründü. Oysa bütün dünya devrimcileri gibi Türkiye'nin proleter devrimcileri de, Kültür Devrimini «bizzat Başkan Mao'nun başlattığını ve yönettiğini» biliyor. Çin Komünist Partisinin on yıldan beri ısrarla belirttiği bu gerçek, Kültür Devriminin sahte «kahramanları»nın aslında Başkan Mao'nun önderliğini ve Kültür Devrimini baltalayan mevki düşkünleri olduklarını ortaya koyuyor. Büyük Proleter Kültür Devriminde Mao Zedung'un yanında saf tutan hiç bir proleter devrimcinin adının «kahraman» olarak çıkmasına gerek yoktur. Dörtlü Çete, Kültür Devrimini her şeyi yıkma ve her şeyi karalama amaçlarına alet etmeye çalıştılar. Onlar böylece Mao Zedung'un proleter devrimci çizgisini ve Çin Komünist Partisini tamamen tasfiye etmeye kalkışmışlar ve bizzat Mao Zedung tarafından eleştirilmişlerdi. Troçki ne kadar Leninci ise, dörtlü çete de o kadar Mao Zedung takipçisidir.

Bizzat Mao Zedung yoldaşın dörtlü çeteye yönelttiği eleştiriler ve onun davasını kararlılıkla devam ettiren Hua Guo-feng başkanlığındaki ÇKP Merkez Komitesinin dörtlü çeteye karşı mücadelesi bütün dünya proletaryasını ve ezilen halkları aydınlatan tarihî bir tecrübeyi dile getiriyor.

Mao Zedung yoldaşın «Revizyonizmi değil, Marksizmi uygulayın; bölücülük yapmayın, birleşin; hile ve tertiplerle uğraşmayın, açık yürekli ve dürüst olun» diyen sesi, bütün ülkelerin proletaryasının kulaklarında her zaman çınlayacaktır.

Çin Komünist Partisi, dörtlü çetenin revizyonist komplosunun yenilgiye uğratılmasından sonra Çin'de durumun «mükemmel» olduğunu belirtiyor, Büyük Proleter Kültür Devrimi davasını devam ettirmedeki azmini açıklıyor ve bunu mücadelesiyle gösteriyor. Çin halkı, devrime sarılıp üretimi geliştirmekte ve sınıf mücadelesini esas halka olarak kavramaktadır. Çin halkı aynı zamanda Deng Siao-ping'in sağcı rüzgarını da eleştirmiştir. Biz, Hua Guo-feng başkanlığındaki Çin Komünist Partisine ve ÇKP önderliği altında sımsıkı birleşen Mao Zedung'un milyonlarca halefine güveniyor ve onların dörtlü çeteye karşı zaferlerini selamlıyoruz. Mao Zedung'un revizyonizme karşı on bin yıllık mücadele azmi, bütün dünya proletaryasını çelikten bağlarla birleştiriyor.

Revizyonistler, bölücüler, hile ve tertip peşinde koşanlar, bütün dünyada yenilmeye mahkumdur. Bu, tarihin önüne geçilmez bir kanunudur. Zafer daima Marksizmin, birleşen proletaryanın, açık yürekli ve dürüst proleter devrimcilerin olacaktır.

AYDINLIK

Hua Guo-feng
Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Başkanı

TARIMDA TAÇAY'DAN ÖĞRENME ÜZERİNE ÜLKE ÇAPINDAKİ İKİNCİ KONFERANSTA KONUŞMA

25 Aralık 1976

Yoldaşlar!

Konferansımız sona ermektedir.

Konferans çok iyi geçti. Çen Yung-kuey yoldaş, Parti Merkez Komitesi adına çok iyi bir rapor verdi. Birçok yoldaş konuştu. Herkesin morali yüksek ve zafere olan inancı tamdır. Konferans, 700 milyon köylüyü Vang-Çang-Çing-Yao «dörtlü çete»sini derinlemesine eleştirme ve teşhir etme yönünde, tarımda Taçay'dan öğrenme ve bütün ülkede Taçay tipi iller inşa etme hareketini derin bir şekilde ilerletme yönünde ve kavrayışımızı ve eylemimizi Mao Zedung Düşüncesiyle birleştirme yönünde seferber eden bir konferans oldu. Bir birlik ve zafer konferansı oldu.

Bu konferansta başkan Mao'nun parlak eseri **«On Büyük İlişki Üzerine»**yi bilinçli bir şekilde inceledik. Bütün Parti, bütün ordu ve bütün milliyet-

lerden halkımız bu parlak eseri derinlemesine ve dikkatle incelemelidir. Başkan Mao 1956'da, Sovyetler Birliği deneyinden çıkarılan dersleri göz önünde tutarak, bu eserinde, Çin'in tecrübesini özetledi, sosyalist devrim ve sosyalist inşada on büyük ilişkiyi açıkladı ve sosyalizmi daha büyük, daha hızlı, daha iyi ve daha ekonomik sonuçlar elde etmek üzere inşa etme şeklindeki genel çizginin, ülkemiz koşullarına uygun bir çizginin ana hatlarını ortaya koydu. Başkan Mao'nun bu eserde ortaya koyduğu temel siyaset şudur: **«Hem parti içinde hem de dışında, hem ülke içinde hem de dışında, hem doğrudan hem de dolaylı, bütün olumlu etkenleri harekete geçirmek için elimizden geleni yapmalı ve Çin'i güçlü bir sosyalist ülke haline getirmeliyiz.»** Bu konferansta bu temel siyaseti izledik; çalışmamızın bütün alanlarında da aynı şeyi yapmalıyız.

Konferanstan sonra, bütün köylük bölgelerin «dörtlü çete»yi daha da eleştirmek ve teşhir etmek yönündeki ve tarımda Taçay'dan öğrenme ve ülke çapında Taçay tipi iller inşa etme yönündeki büyük devrimci kitle hareketinde yeni ve hızlı bir yükselişe sahne olacağına inanıyorum. Bu, genel durum üzerinde can alıcı bir etki yaratacak olan önemli bir meseledir. Partimizin ve ülkemizin her alanda sürdürülen çalışmasının canlı gelişimini büyük ölçüde hızlandıracaktır.

Yoldaşlar!

1976 yılı pek yakında sona erecektir ve 1977 hızla yaklaşmaktadır. Yoldaşların tümü ülke durumuyla ve önümüzdeki görevlerle ilgilidir. Burada kısaca, 1976 yılında katettiğimiz mücadele yolunu gözden geçirmek ve 1977 yılındaki mücadele görevlerimize değinmek istiyorum.

1976, Partimizin ve Çin'deki proletarya diktatörlüğünün tarihindeki en olağanüstü yıllardan biri oldu. Bütün Partinin, bütün ordunun ve bütün milliyetlerden halkımızın çetin sınavlardan geçtiği bir yıl, büyük bir tarihî zafer kazandığımız bir yıl oldu. 1976'da proletarya burjuvaziye karşı büyük ve şiddetli bir mücadele vererek Vang Hung-ven, Çang Çun-çiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan'ın Parti düşmanı «dörtlü çete»sini yerle bir etti. Bunun sonucunda Çin'de büyük bir geri dönüş ve bölünme önlenerek proletarya devrimini Başkan Mao'nun göstermiş olduğu yolda ilerletmeye devam etmek mümkün oldu.

1976'da Partimiz ile Vang-Çang-Çiang-Yao «dörtlü çetesi» arasındaki tarihî ve belirleyici mücadele, Başkan Mao'nun ölümünden sonra Partimizin karşılaştığı muazzam zorluklar içinde sürdürüldü. İşte bu yüzden özellikle önemli bir mücadele oldu.

Bu yıl, Partimizin, ordumuzun ve Halk Cumhuriyetimizin yüce kurucusu, Partimize ve halkımıza yarım yüzyıldan fazla bir süre kahramanca mücadelelerde önderlik etmiş olan değerli ve sevgili büyük önderimiz ve öğretmenimiz Başkan Mao Zedung'un ve Başkan Mao'nun uzun yıllar boyunca sınanmış yakın mücadele yoldaşları olan değerli ve sevgili başbakanımız Çu En-lay ile Millî Halk Meclisi Daimî Komitesi Başkanı Çu Teh'in aramızdan ayrılmasına sahne oldu. Parti Merkez Komitesi Başkan Yardımcısı Kang Şeng ile Millî Halk Meclisi Daimî Komitesi Başkan Yardımcısı Tung Pi-vu'yu geçen yıl kaybetmiştik. Halk arasında büyük itibar kazanmış olan bu kadar çok sayıda proleter devrimcinin bu kadar kısa bir süre içinde sıra ile aramızdan ayrılması, şüphesiz Parti Merkez Komitemizin önderliği

için çok büyük güçlükler doğurmuştur. Özellikle Başkan Mao'nun ölümü bütün Parti, bütün ordu ve bütün milliyetlerden halk için ölçülemeyecek büyüklükte bir kayıptır ve bizi tarifsiz üzüntüye boğmuştur.

Bu yıl, aynı zamanda, ülkemizde ciddi doğal afetlerin meydana geldiği bir yıl oldu. Bizim ülkemiz gibi geniş bir ülkede, her yıl daima bazı bölgeler doğal afetlerden zarar görür. Ne var ki bu yıl, sadece birçok bölgede kuraklık, sel, soğuk, zamansız don gibi afetlerden ciddi bir şekilde zarar görmekle kalmadık, aynı zamanda Lungling, Tangşan ve Sungpan bölgelerinde altı kez, yedi şiddetinde büyük deprem de meydana geldi. Özellikle Tangşan depremi tarihte ender görülen can ve mal kaybına neden oldu. Parti Merkez Komitesi, zarar gören bölgelerdeki halkın, üretimi eski düzeyine getirmesine ve evlerini yeniden inşa etmesine yardım etmek ve depremlerin yol açtığı güçlüklerin üstesinden gelmek için verdikleri kahramanca mücadelede kitlelere önderlik etmek amacıyla derhal etkili tedbirler aldı.

İşte «dörtlü çete», yani Vang-Çang-Çiang-Yao Parti düşmanı kliği tam da bu sırada, Partinin ve halkın karşı karşıya bulunduğu çetin güçlüklerden ahlaksızca yararlandı ve uzun zamandan beri besledikleri emellerini gerçekleştirmek için Partinin ve devletin yüksek önderliğini gaspetmeye kalkıştı. Başkan Mao'nun ölümünden önce, Başkan Mao ve Parti Merkez Komitesi tarafından yayınlanan bir dizi talimatı çiğnediler, Deng Siao-ping'in eleştirilmesi sırasında ayrı telden çaldılar ve böylece büyük bir ideolojik ve siyasî karışıklığa ve muazzam iktisadî kayıplara yol açtılar. Başkan Mao'nun ölümün-

den sonra bekledikleri fırsatın ortaya çıktığını düşünerek Partinin ve devletin yüksek önderliğini gaspetme çabalarına hız verdiler ve Partiyi ve halkı gafil avlamaya çalışarak görülmemiş azgınlıkta saldırılar başlattılar. Eğer tertipleri başarıya ulaşsaydı, bu, Partide ve ülkede büyük bir gerilemeye ve bölünmeye yol açacak ve büyük bir iç savaşın başlamasına neden olacaktı; kukla iktidarlarını ayakta tutabilmek için saldırganların süngüsünden destek alarak doğrudan doğruya emperyalizme ve sosyal-emperyalizme teslim olacaklardı; bunun sonucunda hem ülke içinde savaş çıkacak hem de dışardan saldırıya uğrayacaktık. O sırada, kapitalizmin geri getirilmesi tehlikesi, Partimizin revizyonist olması ve ülkemizin siyasî rengini değiştirmesi tehlikesi bizim için çok yakın bir tehditti. Bir süre için Çin' in semalarını kapkara bulutlar kaplamıştı. Halk Cumhuriyetimizin kurulmasından bu yana bu kadar ciddi bir durumla karşılaşmamıştık; bu kadar ciddi bir duruma, Partimizin tarihinde çok ender rastlanılmıştır.

O sıralarda, hem ülke içindeki hem de ülke dışındaki sınıf düşmanları sevinç içindeyken, halkımız, yoldaşlarımız, yabancı dostlarımız ve yoldaşlarımız, Partimizin ve devletimizin geleceği konusunda büyük bir endişe duyuyorlardı. Herkes kendi kendine şunu soruyordu: Geçmişte, dümende Başkan Mao olduğu sürece, karşımıza çıkan bütün güçlüklere ve tehlikelere karşı koyduk; ama şimdi Başkan Mao aramızdan ayrıldıktan sonra da Vang-Çang-Çiang-Yao çetesinin azgın saldırılarına karşı koyabilecek miyiz? Çin'in geleceği parlak mı, yoksa karanlık mı olacaktır? Bütün bu endişeler tamamen haklıydı. Ne var ki, tarihi yaratan halktır ve halk bu soru-

nun cevabını da vermiştir. Partimiz Merkez Komitesi, 1976 yılında iki çizgi arasında meydana gelen şiddetli ve karmaşık mücadelede ve özellikle de Ekim ayındaki tayin edici muharebede kesin tedbirler aldı ve «dörtlü çetenin» Parti ve devlet iktidarını gaspetme komplosunu bir darbede yerle bir etti. Partinin önderliğinde, yiğit halkımız, kahraman ordumuz ve Partimizin çok sayıdaki üye ve kadrosu yüksek bir siyasî bilinç düzeyine sahip olduklarını gösterdiler ve bu büyük mücadelede sımsıkı birleştiler. Parti Merkez Komitesi emir verir vermez, geniş kitleler ayaklanarak hemen eyleme geçtiler ve sorun, tek bir kurşun sıkılmadan ve tek damla kan dökülmeden halledildi. Ülkenin her yanında askerler ve halk büyük bir sevinç içindeydi ve durum çok sağlamdı. Örneğin Şanghay'ı alalım. «Dörtlü çete», yıllardır orada etkinliğini sağlamlaştırmak için büyük çaba göstermişti ve hakimiyetinden oldukça emindi. Ama Şanghay'da işçi sınıfı ve diğer kesimlerden halk, «dörtlü çete»nin baskısından ve hotzotçuluğundan çok çekmişti ve uzun zamandan beri onların sapık faaliyetlerine karşı derin bir nefret duyuyordu. İçlerinde biriken nefret ve öfke, bir yanardağdaki patlamanın hızı ve şiddetiyle kendini açığa vurdu. Şanghay, çetenin mezarı olmuştur. Başkan Mao şöyle demişti: **«Eğer sağcılar, Çin'de bir antikomünist hükümet darbesi tezgahlayacak olurlarsa, eminim onlar da hiç rahat yüzü görmeyecekler ve hakimiyetleri büyük bir olasılıkla kısa ömürlü olacaktır; çünkü nüfusun yüzde doksanından fazlasını oluşturan halkın çıkarlarını temsil eden devrimciler buna göz yummayacaklardır.»** «Dörtlü çete»nin, sağcı bir anti-komünist hükümet darbesi komplosunu gerçekleştirmeyi başaramadan hızla çökmesi,

Başkan Mao'nun doğru öngörüsünü bütünüyle kanıtlamaktadır.

Zaferin gururuyla dolu olan Çin halkı bütün dünyaya şunu ilan ediyor: Biz zorlu bir sınavdan geçtik. Başkan Mao'nun devrimci çizgisinin rehberliğinde Partimiz zafer kazanmış, proletarya zafer kazanmış, halk zafer kazanmış, parlak sosyalist Çin zafer kazanmıştır!

Partimizin Vang-Çang-Çiang-Yao Parti düşmanı kliğine karşı mücadelesi, Partimiz tarihinde iki çizgi arasındaki belli başlı mücadelelerden biridir. Vang-Çang-Çiang-Yao Parti düşmanı kliği, bir avuç aşırı sağcıdan ibarettir ve onların karşı-devrimci revizyonist çizgisi, aşırı sağcı bir çizgidir. Onlar aşırı sağcıdır çünkü revizyonizmi uyguluyor, bölünme yaratıyor ve Marksizm kisvesi altında hile ve tertiplerle uğraşıyor, Partinin ve devletin yüksek önderliğini zorbalık ve hileyle gaspetmeye, proletarya diktatörlüğünü yıkmaya ve kapitalizmi geri getirmeye çalışıyorlar. Devrim için birinci derecede önem taşıyan, kimlerin düşmanımız ve kimlerin dostumuz olduğu sorununda onlar, sosyalizm tarihî döneminde bizimle düşman arasındaki ilişkileri kasıtlı olarak tersyüz etmiş, bir yandan kendilerine «solcu» ve «devrimci» süsü verirken diğer yandan Partinin, hükümetin ve ordunun bütün kademelerinde Marksizmi savunan devrimci önder kadroları kendi «devrim»lerinin boy hedefi olarak görmüşlerdir. Böylelikle onlar, Başkan Mao'nun proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmek şeklindeki büyük teorisinin can alıcı özünün saflığını bozmuşlardır.

Büyük önder Başkan Mao, ülkemizin ve uluslararası Komünist hareketin olumlu ve olumsuz tecrü-

belerini özetlemiş ve Marksist-Leninist zıtların birliği teorisinden yararlanarak sosyalizm döneminde sınıf ilişkilerinin derinlemesine bir tahlilini yapmış ve devrimin proletarya diktatörlüğü altında sürdürülmesi büyük teorisini ortaya koymuştur. Marksizmin gelişmesinin tarihinde ilk kez, üretim araçlarının mülkiyetindeki sosyalist dönüşüm esas olarak tamamlandıktan sonra ve sosyalist toplumun bütün tarihî dönemi boyunca sınıfların, sınıf çelişmelerinin ve sınıf mücadelesinin hâlâ var olduğunu, sosyalist yol ile kapitalist yol arasındaki mücadelenin var olduğunu ve kapitalizme geri dönüş tehlikesinin olduğunu açık seçik bir şekilde belirtmiştir. İşte bu nedenle devrimin sürdürülmesi zorunludur. Başkan Mao bize şunu öğretmiştir: **«Sosyalist devrim yapıyorsunuz ama burjuvazinin nerede olduğunu bilmiyorsunuz. Burjuvazi, Komünist Partisinin içindedir — onlar, kapitalist yolu tutan iktidar sahipleridir. Kapitalist yolcular hâlâ kapitalist yolda yürüyorlar.»** Ayrıca şu temel ilkeleri ortaya koymuştur: **«Revizyonizmi değil, Marksizmi uygulayın; bölünmeyin, birleşin; hile ve tertiplerle uğraşmayın, açık yürekli ve dürüst olun.»** Bunlar, Parti içindeki kapitalist yolcuları açığa çıkarmada bizim temel kıstaslarımızdır. Başkan Mao'nun büyük teorisi, zamanımızın en önemli sorununa, revizyonizme karşı mücadele etmek ve revizyonizmi önlemek, proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmak ve kapitalizme geri dönüşü önlemek sorununa çözüm getirmiş ve Marksizm-Leninizmi büyük ölçüde zenginleştirmiş ve geliştirmiştir. Büyük Proleter Kültür Devrimi, devrimin proletarya diktatörlüğü altında sürdürülmesi şeklindeki büyük teorinin uygulanmasının parlak bir örneğidir. Bizzat Başkan Mao'nun önderliği altında

Kültür Devrimi, Liu Şao-çi ve Lin Biao'nun burjuva karargahlarının ezilmesinde büyük zaferler kazanmış ve Parti içindeki kapitalist yolcuları altetmede doğrudan doğruya geniş halk kitlelerine güvenmek konusunda Partiye zengin bir tecrübe kazandırmıştır.

Toprak ağalarının ve burjuvazinin tavrına sıkı sıkıya sarılan «dörtlü çete», Başkan Mao'nun devrimin proletarya diktatörlüğü altında sürdürülmesi şeklindeki büyük teorisini tahrif etmek ve üzerinde değişiklik yapmak için elinden geleni yaptı. Zaten onlar öteden beri esas saldırılarını Partimize, proletarya diktatörlüğüne, Çin Halk Kurtuluş Ordusuna ve Marksizme bağlı kalan önder kadrolara yöneltmişlerdi. Son birkaç yıldır insanların aklına hep şu sorular takılıyordu: Bunlar neden bu kadar kesin bir şekilde, büyük önder Başkan Mao'nun karşısında yer alıyor ve Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini bu kadar fütursuzca değiştiriyor, neden Başkan Mao'nun talimatlarını gizliyor ya da tahrif ediyor ve neden Başkan Mao'nun stratejik planlarına müdahale ediyor ya da onları baltalıyorlar? Neden, değerli ve sevgili Başbakanımız Çu En-lay'ı ve eski kuşaktan diğer proleter devrimcileri ille de devirmeyi akıllarına koydular ve onlar mahvolmadıkça içlerinin bir türlü rahat edemeyecek olmasının nedeni nedir? Neden, on yıllardır muazzam katkılarda bulunmuş olan büyük Çin Halk Kurtuluş Ordusuna bu kadar düşmanca davranıyorlar ve bizim bu Büyük Çin Seddimizi yerle bir etme gayreti içinde bu orduya karşı çıkmak ve onun düzenini altüst etmek için hiç bir çabayı esirgemiyorlar? Neden, Partinin, hükümetin ve ordunun merkezî ve mahallî kademelerinde, Parti önderliğimizin belkemiğini oluşturan, on yıllardır devrim yapmada Başkan Mao'yu izlemiş

olan, halka en sadık ve en bağlı kalan ve sosyalist yolu sıkı sıkıya izleyen çok sayıda önder yoldaştan böylesine nefret ediyor ve onlara bu kadar amansızca saldırıyorlar? Neden, ilkeleri savunmaya ve kendilerine karşı direnmeye ve karşı çıkmaya cesaret eden genç yoldaşlara bu kadar hayasızca baskı yapıyor ve eziyet ediyorlar? Neden, ciddi hatalar işlemiş olmakla birlikte, hatalarını düzeltmeye istekli olanlar da dahil olmak üzere, hata işleyen yeni ve eski kadroları bir darbede yerle bir etmek istiyorlar ve neden **gelecekteki hataları önlemek için geçmişteki hatalardan ders çıkarmak ve hastayı kurtarmak için hastalığı iyileştirmek** ilkesini uygulamıyorlar? Neden burjuva hizipçiliği yapıyorlar, mücadelede şiddete başvuruyor ve topyekün iç savaş kışkırtıyorlar, işçi sınıfının ve halkın saflarında bölünmeler yaratıyorlar, yeni kadroları eski kadrolara karşı kışkırtıyorlar ve kitlelerin büyük acı ve güçlük çekmesine yol açıyorlar? Neden milliyetler arasına ayrılık tohumları saçmaya, onlar arasında bölünmelere yol açmaya ve büyük bir aile olan Çin milletinin birliğini bozmaya çalışıyorlar? Neden daima Veng Şen-ho ve Çang Tieh-şeng gibi ağzı süt kokan karşı-devrimcilere ve her devrin adamları olan ve adam döverek, kırıp dökerek ve yağma ederek devlet malına el uzatan, toplumun barış ve düzenini bozan, hırsı boyundan büyük kötü unsurlara dayanıyorlar? Neden kibirli bir şekilde işçi, yoksul ve aşağı-orta köylü, devrimci aydın ve diğer halk kitlelerini eziyorlar, onların sırtından beyler gibi yaşıyorlar, onların çektiği acılara sırt çeviriyorlar ve öldüler mi kaldılar mı diye merak bile etmiyorlar? Neden Başkan Mao'nun dış siyaset alanındaki devrimci çizgisini ve devrimci siyasetlerini baltalıyorlar, yabancı şeylere ta-

pıyorlar, yabancılara yaltaklanıyorlar, yasa dışı dış ilişkiler kuruyorlar ve emperyalizme teslim oluyorlar? Neden her şeyi yıkmaya çalışıyorlar, sosyalist devrimdeki ve sosyalist inşadaki muazzam başarılarımızı tamamen reddediyorlar, Partimizi ve proletarya diktatörlüğünü aşağılıyorlar, sosyalist kültürel ve iktisadî girişimleri harabeye çeviriyorlar ve devrimi ve üretimi baltalıyorlar? Bütün bunların tek bir cevabı olabilir: Bunlar, aşırı sağcılar, katıksız kapitalist yolcular ve en azgın karşı-devrimcilerdir. Hangi «solcular»? Hangi «radikaller»? Bundan daha sağcı bir çizgi izlenebilir mi?

Çang Çun-çiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan'ın kirli geçmişleri, bunların Çan Kay-şekçi Guomindang gericileriyle bin bir türlü ilişkisi olduğunu göstermektedir. Geçmişte karşı-devrimcilikten bugün karşı-devrimciliğe...; bunların başından sonuna kadar izledikleri yol işte budur. Vang Hung-ven ise yeni burjuvazinin tipik bir temsilcisidir. Gerçekten de «dörtlü çete», yeni ve eski karşı-devrimcilerden oluşan uğursuz bir çetedir. Toprak ağaları, zengin köylüler, karşı-devrimciler, kötü unsurlar ve yeni ve eski burjuvazi bu çetenin toplumsal temelini oluşturmaktadır. Dörtlü çete, tamamen bu çetenin çıkarları uğruna ve Parti iktidarını gaspetmek amacıyla kendi sistemini, yani Parti içinde bir parti kurdu; bu, bağımsız bir karşı-devrimci yeraltı krallığıydı. Bunlar, burjuvazinin ve Çan Kay-şekçi Guomindang'ın Partimizin içindeki tipik temsilcileridirler. Maskelerini düşürüp, geçmişlerini inceledikten sonra, devrimden bu kadar yoğun bir şekilde nefret etmeleri ve komünizme ve halka bu kadar azgınca karşı çıkmaları artık bizi şaşırtmıyor. Onlara karşı verdiğimiz mücadele, Çin Komünist Partisinin ve onun

önderliğindeki devrimci halk kitlelerinin Guomindang gericilerine karşı verdikleri uzun süreli mücadelenin bir devamıdır; mücadelemiz, proletarya ile burjuvazi arasındaki sınıf mücadelesinin ve Marksizm ile revizyonizm arasındaki mücadelenin bir devamıdır. «Dörtlü çete»nin yerle bir edilmesi, Başkan Mao'nun, proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürme şeklindeki büyük teorisinin uygulanmasının bir diğer parlak örneğidir. Bu, Büyük Proleter Kültür Devriminin ve hâlâ kapitalist yolu izlemeye devam eden Parti içindeki kapitalist yolculara karşı verdiğimiz mücadelenin yeni bir büyük zaferidir. «Dörtlü çete»yi yerle bir ederek kazandığımız büyük zaferin, büyük önderimiz Başkan Mao'nun dirayetli kararı sayesinde kazanıldığına derinden inanıyorum. Başkan Mao ölümünden önce, «dörtlü çete»yi defalarca ve şiddetle eleştirmekle kalmadı, aynı zamanda bu çetenin üstesinden gelebilmemiz için stratejik tedbirler de aldı. İmparatoriçe Lu'nun iktidarı gaspetme amacını Liu Pang'ın nasıl fark ettiğini anlatan hikayeyi üstüne basa basa aktardı ve şöyle dedi: **«Çiang Çing'in çılgın ihtirasları var.» «Benim ölümümden sonra Çiang Çing mesele çıkaracaktır.»** Böylece bizi, «dörtlü çete»nin Parti ve devletin yüksek önderliğini gaspetme tertiplerine karşı son derece dolaysız ve açık seçik bir şekilde uyardı. Başkan Mao'nun ölümünden önce görevliler arasında yaptığı düzenlemeler, «dörtlü çete»nin eski düzeni geri getirmek için giriştiği karşı-devrimci tertibi daha da etkili bir şekilde önledi. «Dörtlü çete» tamamen Başkan Mao'nun düzenlemelerine ve öğütlerine uygun olarak ezildi.

«Dörtlü çete»yi ezerek kazandığımız büyük zaferi, yüce Mao Zedung Düşüncesi ve Başkan Mao'

nun proleter devrimci çizgisi sayesinde ve yüce Partimiz, ordumuz ve halkımız sayesinde kazandığımızı belirtmeliyiz. Başkan Mao'nun, devrimin proletarya diktatörlüğü altında sürdürülmesi yolundaki büyük teorisi bütün Partimizi, ordumuzu ve halkımızı silahlandırmıştır. Bizzat Başkan Mao tarafından başlatılan ve yönetilen Büyük Proleter Kültür Devrimi bütün Partimizi, ordumuzu ve halkımızı çelikleştirmiş ve eğitmiştir. Bu eğitim ve çelikleştirme olmasaydı, işçi, köylü ve asker kitlelerinin, «dörtlü çete»yi ezmek için verilen mücadelede bu kadar yüksek bir siyasî bilince ve devrimci şevke sahip olmaları düşünülemezdi. «Dörtlü çete»yi yerle bir ederek kazanılan büyük zafer, Partimizin, bizzat Başkan Mao tarafından kurulan ve geliştirilen bir Parti olarak adına layık olduğunu; Ordumuzun, bizzat Başkan Mao tarafından kurulan ve geliştirilen bir ordu olarak adına layık olduğunu; ve halkımızın, Mao Zedung Düşüncesi ile silahlanmış bir halk olarak adına layık olduğunu tamamen göstermektedir. Partimizin önünde parlak bir gelecek vardır; ülkemizin önünde parlak bir gelecek vardır.

Yoldaşlar!

1976 yılında büyük bir tarihî zafer kazandık. Ancak zafer sarhoşluğuna kapılmamalıyız. İlerlemeye devam etmeliyiz. Önümüzdeki görevler hem şanlı, hem de çetin görevlerdir. İlerlerken katedeceğimiz yol her türden güçlüklerle, özellikle de, «dörtlü çete»nin siyaset, ideoloji, örgütlenme ve ekonomi alanlarında ve diğer alanlarda uzun süreden beri sürdürdüğü müdahale ve sabotajlardan doğan güçlüklerle dolu olacaktır. Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisini ve çeşitli ilke ve siyasetlerini şaşmadan izlemeli, **alçak gönüllü ve temkinli olmalı, kibirliliğe ve**

aceleciliğe karşı uyanık davranmalıyız; önümüzdeki yılda sınıf mücadelesini esas halka olarak kavramalı ve daha da büyük zaferler kazanmak için çaba harcamalıyız.

1977 yılında bütün Partinin, ordunun ve ülkenin her yerindeki bütün milliyetlerden halkın önünde duran mücadele görevleri nelerdir?

Birinci olarak, «dörtlü çete»yi açığa çıkarmak ve eleştirmek için yürütülen büyük kitle hareketini derinleştirelim. 1977 yılının merkezî görevi budur.

«Dörtlü çete»nin açığa çıkarılması ve eleştirilmesi büyük bir siyasî devrimdir. Geçtiğimiz iki ay içinde, ülkenin dört bir yanına yayılan bu kitle hareketinde bir atılım olmuştur. Önümüzdeki yılda daha da başarılı olmalıyız. Kesin ve berrak bir tutuma sahip olmalı, kitleleri cesaretle harekete geçirmeli, devrimci bir atılım yaratmalı ve «dörtlü çete»yi siyaset, ideoloji ve örgütlenme alanlarında tamamen ve yoğun bir şekilde açığa çıkarmak ve eleştirmek için sınıf savaşı vermeliyiz. Bugünkü kampanya, «dörtlü çete»nin Parti ve devlet iktidarını gaspetmek için giriştiği tertibin açığa çıkarılması ve eleştirilmesi üzerinde yoğunlaştırılmaktadır. Bundan sonraki aşama, «dörtlü çete»nin karşı-devrimci yönlerinin ve suçlarla dolu geçmişinin açığa çıkarılması ve eleştirilmesi; bu çetenin karşı-devrimci revizyonist çizgisinin aşırı sağcı özünün ve bu çizginin her türlü belirtisinin açığa çıkarılması ve eleştirilmesi; çetenin, felsefe, ekonomi politik ve bilimsel sosyalizm açısından teorik olarak çürütülmesidir. «Dörtlü çete»nin zehirli etkilerini açığa çıkararak ve eleştirerek bütün cephelerde bu etkilerin kökünü kazımalıyız.

Kitle haberleşme araçlarını denetimi altında tutan «dörtlü çete» uzun bir süre boyunca bir sürü revizyonist yalan yaydı, Marksizmin temel ilkelerini istediği gibi ayaklar altına aldı ve Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisini ve çeşitli ilke ve siyasetlerini tahrif etti ya da değişiklik yaptı. Metafizik ve idealizm ayyuka çıktı. Çete, doğru şeyleri yanlış, yanlış şeyleri ise doğruymuş gibi gösterdi, haksızı haklının yerine koydu, karayla akı birbirine karıştırdı ve insanların kafasını bulandırdı. Mücadele sırasında Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini dikkatle incelemek ve bizzat kitlelerin Marksizmi revizyonizmden ve doğru çizgiyi yanlış çizgiden ayırt etmesini sağlamak şarttır. Sanayide, tarımda, ticarette, eğitimde, askerî meselelerde, yönetimde ve Partide, Başkan Mao tarafından tespit edilen Partinin temel çizgisini rehber almak, geçmişin ve Büyük Proleter Kültür Devriminin gerek olumlu, gerekse olumsuz tecrübelerini ciddi bir araştırma ve incelemeyle özetlemek, her alandaki özel çalışma çizgisi ve somut ilke, siyaset ve yöntemler konusunda berrak bir fikir sahibi olmak ve bütün bu alanlardaki çalışmaların Başkan Mao'nun devrimci çizgisine uygun olarak ilerleyebilmesi için bu ilke, siyaset ve yöntemleri pratik çalışma içinde sürekli olarak geliştirmek ve mükemmelleştirmek şarttır. Büyük Proleter Kültür Devriminin zaferlerini savunmak ve geliştirmek ve eğitim, edebiyat, sanat, kamu sağlığı, bilim ve teknoloji alanlarında devrimi başarıyla sürdürmek, köylük bölgelere giden öğrenim görmüş gençliğimizle ilgili çalışmalarımızı başarılı bir şekilde sürdürmek, yeni sosyalist olguları teşvik etmek, burjuva hakkını kısıtlamak ve taban örgütlerinde proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırma

görevinin yerine getirilmesini güvence altına almak şarttır.

«Dörtlü çete»yi açığa çıkarmak ve eleştirmek için verilen mücadelede, farklı nitelikteki iki çelişme tipini kesin bir şekilde birbirinden ayırmak ve bu çelişmeleri doğru bir şekilde ele almak ve Partinin siyasetini ciddi bir şekilde uygulamak zorunludur. «Dörtlü çete»yle aramızdaki çelişme, bizimle düşman arasındaki bir çelişmedir. Bunu berrak bir şekilde kavramalıyız. «Dörtlü çete»nin peşinden gidip hata yapanların durumunu ele alırken her birini somut olarak değerlendirmeliyiz. Bunlardan sadece pek azı «dörtlü çete»nin tertibine katıldı, büyük çoğunluk ise ideolojik bakımdan çetenin etkisi altında kaldığı için hata yaptı. Komployа katılanlar bile farklı ölçülerde katıldılar. Ne ölçüde katılmış olurlarsa olsunlar, komployа katılırken oynadıkları rolü Partinin ve halkın önünde itiraf ettikleri ve «dörtlü çete»yle aralarına açık bir çizgi çektikleri takdirde, onları aramıza alacağız. Saldırının hedefi, «dörtlü çete» ve onun bir avuç yeminli, iflah olmaz takipçisi ile sınırlı olmalıdır. İdeolojik bakımdan çetenin etkisi altında kalarak hata yapanlara gelince, bunları eğitmek, doğru çizgiyi yanlış çizgiden ayırt edebilmelerine ve hatalarının özünü, zararlı sonuçlarını ve nedenlerini anlamalarına ve bu hatalarını nasıl düzeltebileceklerini kavramalarına yardım etmek gerektiğini daha da önemle belirtmeliyiz. Hata yapan yoldaşlara karşı şu siyaseti benimsemeliyiz: **«Önce gözlem yapmalı, sonra da yardım etmeliyiz». «Gelecekteki hataları önlemek için geçmişteki hatalardan ders çıkarmalı ve hastayı kurtarmak için hastalığı iyileştirmeliyiz.»** Bu, Başkan Mao'nun tutarlı bir siyaseti ve Yenan'daki düzeltme hareketi sırasın-

da gelişen güzel bir gelenektir.[1] Bu siyaset ve bu gelenek «dörtlü çete» tarafından uzun süre ciddi bir şekilde baltalandı; mücadelemiz sırasında bunları etkili bir biçimde canlandırmalıyız. Düşmana karşı birlikte mücadele etmek için, bir zamanlar hataya düşerek bize karşı çıkanlar da dahil olmak üzere, birleşebileceğimiz herkesle birleşmeliyiz.

İkinci olarak, Partinin inşasını güçlendirelim. Bütün Partide Marksist ideoloji konusunda bir eğitim hareketi yürütmek ve bu eğitim hareketinde, Partimizi iyi bir şekilde inşa edebilmek için Partinin birleşmiş önderliğinin ve demokratik merkeziyetçiliğin güçlendirilmesi ve Partinin iyi çalışma tarzının teşvik edilmesi noktaları üzerinde yoğunlaşmak gerekir.

Parti, her şeye önderlik eden çekirdek güçtür. «Üç evet, üç hayır» temel ilkelerine ihanet eden «dörtlü çete», Partiyi zayıflatmak ve parçalamak için revizyonizmi uyguladı, bölünmeler yarattı, hile ve tertiplerle uğraştı ve kendi dar çıkarlarını gerçekleştirmek ve Parti iktidarını gaspetmek için bir

---

1 Yenan düzeltme hareketi, 1942 yılında Başkan Mao Zedung'un önderliğinde başlatılan büyük hareketti. Hareketin başlangıcında Başkan Mao, «Partinin Çalışma Tarzını Düzeltelim» ve «Basmakalıp Parti Yazılarına Karşı Çıkalım» adlı yazılar da dahil olmak üzere, çeşitli raporlar verdi. Başkan Mao bu raporlarda, Marksizm-Leninizm kılığına bürünerek Parti içinde boy gösteren, basmakalıp parti yazılarında ifadesini bulan ve esas olarak sübjektivist ve sekter eğilimler şeklinde ortaya çıkan küçük burjuva ideolojisini ve tarzını tahlil etti. Başkan Mao, çalışma tarzının Marksizm-Leninizmin ideolojik ilkelerine uygun olarak düzeltilmesi için, bütün partide Marksist-Leninist bir eğitim hareketi başlatma çağrısında bulundu. Hareket, bütün partinin birliğinin Marksizm temelinde sağlamlaştırılmasına ve ülke çapındaki zaferin ideolojik temellerinin atılmasına yol açtı.

çete oluşturdu. «Dörtlü çete»nin sıkı bir denetim kurduğu ve büyük zarara yol açtığı birkaç yerde ve birimde Partinin birleşmiş önderliği zayıfladı, Parti hayatının bütün ilkeleri ayaklar altına alındı ve Partinin iyi çalışma tarzı baltalandı. Parti Tüzüğünün hükümlerine aykırı olarak Partiye yeni üyeler kabul edildi, kadrolar, Başkan Mao tarafından ortaya konulan beş kıstasa[2] aykırı olarak yükseltildi

---

2 Başkan Mao'nun proletaryanın devrimci davasına layık halefler için ortaya koyduğu beş kıstas şunlardı:

Onlar, Kruşçev gibi Marksizm-Leninizm kisvesine bürünmüş revizyonistler değil, gerçek Marksist-Leninistler olmalıdırlar.

Onlar, Kruşçev gibi, kendi ülkesinde imtiyazlı burjuva tabakasına mensup bir avuç insanın çıkarlarına ve yabancı emperyalizmin ve gericiliğin çıkarlarına değil, Çin ve dünya halklarının ezici çoğunluğuna bütün kalpleriyle hizmet eden devrimciler olmalıdırlar.

Onlar, ezici çoğunlukla birleşebilen ve birlikte çalışabilen proleter devlet adamları olmalıdır. Sadece kendi görüşlerini paylaşanlarla değil, kendi görüşlerini paylaşmayanlarla da, hattâ eskiden kendilerine karşı çıkmış ve yanıldıkları pratikte ispatlanmış olanlarla da birleşebilmelidirler. Fakat, Kruşçev gibi mevki düşkünlerine ve komploculara karşı özellikle uyanık olmalı ve bu kötü unsurların, hangi kademede olursa olsun, parti ve devlet yönetimini gaspetmesini önlemelidirler.

Onlar, partinin demokratik merkeziyetçiliğini uygulamada örnek olmalı; «kitlelerden kitlelere» ilkesine dayanan önderlik yönteminde ustalaşmalı ve kitlelerin sesine kulak vermelidirler. Demokratik bir çalışma tarzı geliştirmeli ve Kruşçev gibi despotça davranmamalı, partinin demokratik merkeziyetçiliğini ihlal etmemeli, yoldaşlara beklenmedik saldırılarda bulunmamalı, keyfî ve diktatörce hareket etmemelidirler.

Onlar, alçak gönüllü ve ölçülü olmalı, kibirlilikten ve bireyci çıkışlardan sakınmalıdırlar; özeleştiri anlayışına sahip olmalı ve çalışmalarındaki kusurları ve hataları düzeltme cesaretini göstermelidirler. Hiç bir zaman Kruşçev gibi hatalarını örtbas etmemeli, bütün başarıları kendilerine mal edip, bütün hataları başkalarına yıkmamalıdırlar.

ve hattâ Partiye kötü unsurlar alınarak bunlar gizlice önder organlara kadar sokuldular. «Dörtlü çete» tarafından korunan bu unsurlardan bazıları küstahça yönetici mevkilere getirilmelerini istediler ve her fırsatta iktidar sahibi olmaya çalıştılar. Kendilerinin ya da çetelerinin dar çıkarları uğruna her türlü alçaklığı yapmaya hazırdılar. Bu kötü burjuva eğilim Partimizin bünyesinde son derece çürütücü bir etki yapıyor ve Partimizin üyelerinin düşüncelerini yozlaştırıyordu; bu eğilim Partimizin savaşma gücüne ve kitlelerle olan ilişkilerine çok büyük zararlar veriyordu. Parti üyelerinin, «dörtlü çete»nin Partinin inşası meselesinde verdikleri zararın ciddiyetini gerçekten kavrayabilmeleri için yoğun bir eğitim yapmalıyız; Parti üyeleri, Partinin halkın çıkarları için kurulduğu yolundaki temel ilkeyi, Partinin ve halkın çıkarlarının bütün diğer çıkarların üstünde olduğunu ve özel çıkarlar için çeteler oluşturmaya izin verilmeyeceğini kavrayacaklardır; Parti içinde herhangi bir hizbin ya da gizli grubun kurulmasını yasaklayan Parti kuralını kavrayacaklardır; birleşmiş bir Parti önderliğinin ve Parti disiplininin önemini ve anarşizmin verdiği zararı kavrayacaklardır; Parti üyelerinin proleter Parti ruhunu yüksekte tutmaları ve burjuva hizipçiliğine karşı çıkmaları gerektiğini kavrayacaklardır; bütün Parti kadrolarının halkın hizmetkarları olduğunu ve Partiden ve halktan asla daha yüksek mevkiler ve daha fazla iktidar talep etmemeleri gerektiğini kavrayacaklardır; Parti üyelerinin «üç evet, üç hayır» temel ilkelerine uymaları ve Parti Tüzüğündeki beş temel kıstası yerine getirmeleri gerektiğini kavrayacaklardır. «Dörtlü çete»nin, kişisel çıkar peşinde koşmak ve Parti iktidarını gaspetmek amacıyla çe-

te oluşturmak şeklindeki uygulamasını reddetmeli ve onların içyüzünü açığa çıkararak kimsenin yüzüne bakamamalarını ve Parti içinde fikirlerini satacak hiç kimse bulamamalarını sağlamalıyız.

Aynı zamanda, Büyük Proleter Kültür Devrimine, kitlelere ve kendimize karşı doğru bir tutum takınmamız gerekir. Tutumları doğru olmayan yoldaşları eğitmemiz gerekir.

Çang Kuo-tao'nun Partiyi bölme girişiminden[3] ders çıkaran Başkan Mao şöyle demişti: «**Parti disiplinini bir kere daha belirtelim: (1) Birey örgüte tâbîdir; (2) azınlık çoğunluğa tâbîdir; (3) alt kademe üst kademeye tâbîdir; (4) bütün üyeler Merkez Komitesine tâbîdir.**» Bugün biz de, «dörtlü çete»nin küçük bir klik kurup Parti iktidarını gaspetme girişiminden ders çıkararak dört demokratik merkeziyetçi örgütlenme ve disiplin ilkesini vurgulamalı ve bütün Parti örgütlerinden ve bütün Parti üyelerinden hareketlerinde bu ilkelere sıkı sıkıya uymalarını ve bu ilkelere aykırı olan bütün söz ve hareketlere karşı kararlı bir şekilde mücadele etmelerini istemeliyiz.

«Dörtlü çete» Partinin demokratik hayatını baltalamak ve kendilerine yöneltilen bütün eleştirileri

---

3 Çang Kuo-tao Çin devrimini terk eden bir dönekti. Devrimden çıkar umarak, gençliğinde Çin Komünist Partisine girdi. Partideyken büyük suçlar işledi. Bu suçların en büyüğü, 1935 yılında Kızıl Ordunun kuzeye doğru yürümesine karşı çıkması, kendi sahte merkez komitesini kurması ve Partiye ve Merkez Komitesine açıkça ihanet etmesiydi. Gerici tutumuna sıkı sıkı sarılarak Parti tarafından eğitilmeyi reddetti ve iflah olmayacağını ortaya koydu. 1938 yılında tek başına devrimci üs bölgesinden kaçtı ve Goumindang gizli polisine katıldı; böylece hayasız bir dönek ve gizli ajan haline geldi.

bastırmak için de elinden gelen her şeyi yaptı; devrimci kadrolara ve devrimci kitlelere saldırmak için bir «çelik sopa fabrikası» ve bir «külah fabrikası» işletti.[4] Parti içindeki ve kitleler arasındaki demokratik hayatı demokratik merkeziyetçi ilkelere uygun olarak geliştirmeli, insanların görüşlerini, eleştirilerini ortaya koymalarına izin vermeli, azınlığın farklı görüşlerini saklı tutmasına izin vermeli ve hem merkeziyetçiliğin hem de demokrasinin, hem disiplinin hem de özgürlüğün, hem irade birliğinin hem de gönül rahatlığının ve canlılığın bulunduğu bir siyasî ortam yaratmaya çalışmalıyız.

«Dörtlü çete»yi eleştirme mücadelesi sırasında bütün Partide bir Marksist ideolojik eğitim hareketi yürütmek son derece zorunludur. Bu konferansta, köylük bölgelerde Partinin sağlamlaştırılması ve düzeltilmesi için planlar yapıldı. Merkez Komitesi, gelecek yıl uygun bir zamanda bütün Partide, bir Partiyi sağlamlaştırma ve düzeltme hareketi başlatacaktır. «Dörtlü çete»nin sabotajlarının sonucu olarak Parti içinde ideolojide, örgütlenmede ve çalışma tarzında saf olmayan olguların çeşitli derecelerde var olması meselesini, üzerinde önemle durmamız gereken ideolojik eğitim temelinde titizlikle, kararlılıkla ve dikkatle çözmeye çalışmalı, Partimizin saflarını temizlemeli, teori ile pratiği birleştirerek, kitlelerle sıkı bağlar kurarak ve eleştiri-özeleştiri yöntemini uygulayarak Partinin iyi çalışma tarzını hakim kılmalı ve daha da geliştirmeli; her kademedeki bütün Parti örgütlerini, sınıf düşmanına karşı mücadelede proletarya ve devrimci kitlelere ön-

---

4 İnsanlara azgınca saldırmak ve onlara kara çalmak anlamına geliyor — İngilizceye çevirenin notu.

derlik edebilecek güçlü öncü örgütler haline getirmeliyiz.

Bir yandan Partinin inşasını güçlendirirken, diğer yandan da gelişen duruma uygun olarak çeşitli kademelerdeki devrimci komitelerin inşasını da güçlendirmeliyiz. Gelecek yıl uygun bir zamanda, eyaletlerde, belediyelerde ve özerk bölgelerde halk kongreleri toplanmalı ve enine boyuna tartışıldıktan ve demokratik danışma yöntemine başvurulduktan sonra, Başkan Mao'nun haleflerle ilgili olarak ortaya koyduğu beş kıstası yerine getiren, kitlelerle sıkı bağları olan ve gerçekten kitlelerin desteğine sahip olan yoldaşlar, devrimci komitelere, yani Partinin merkezî önderliği altında daha faal bir rol oynamalarına olanak sağlamamız gereken önder organlara seçilmelidirler.

Üçüncü olarak, **tarımda Taçay'dan öğrenin** ve **sanayide Taçing'den öğrenin** kitle hareketlerini güçlendirelim ve **millî ekonomiyi ilerletmek** için çaba harcayalım.

Devrim, üretici güçlerin serbest bırakılması demektir. «Dörtlü çete»yi yerle bir eden büyük devrim, üretici güçleri engelleyen ve bunların gelişmesini önleyen bir belayı ortadan kaldırdı. İşçi ve köylü kitlelerinin uzun zamandan beri «dörtlü çete» tarafından baskı altında tutulan devrimci coşkusu çağlamaktadır. Ve millî ekonomimizin hızla gelişmesi için çok büyük olanaklar vardır. **«Savaşa karşı hazırlıklı olun, doğal afetlere karşı hazırlıklı olun ve halk için elinizden geleni yapın»** şeklindeki stratejik kavrayışı ve **«tarımı temel, sanayiyi ise yönetici etken olarak alın»** şeklindeki ilkeyi çok ciddi bir şekilde uygulamalı, hem merkezî hem de mahallî organların insiyatifini ön plana çıkarmalı, kitleleri ha-

rekete geçirmeli ve her şeyden önce tarımı iyi yönetmek, aynı zamanda hafif sanayiyi iyi yönetmek ve pazarı iyi örgütlemek için kararlı ve en büyük çabayı göstermeliyiz. Aynı zamanda da, bir bütün olarak sanayinin düzgün bir şekilde işlemesini sağlamak için, ulaşım ve haberleşme konusunda ve yakıt, elektrik, petrol ürünleri, demir ve çelik ve diğer ham ve yarı-işlenmiş maddeleri üreten ağır sanayilerde de ustalaşmalıyız. Üretimi artırmak ve iktisat yapmak, teknik yenilikleri artırmak, üretim potansiyelini kullanmak, maliyetleri düşürmek, ürünlerin kalitesini düzeltmek, emeğin verimliliğini yükseltmek, birikimi artırmak, mevcut işletmelerin üretim kapasitesinden sonuna kadar yararlanmak ve devrime sarılma ve üretimi artırmada atılım yapmak için büyük bir hareket başlatmalıyız. Beşinci Beş Yıllık Plan döneminin son üç yılında büyük bir gelişme sağlamaya hazırlanmak için gelecek yılda millî ekonominin ileriye doğru emin bir adım atmasını sağlamalıyız. Tarımda Taçay'dan öğrenme ve Taçay tipinde daha çok sayıda il inşa etme ve tarımda makinalaşma görevleri bu kongre tarafından tartışıldı ve kabul edildi; bütün Parti bu görevleri yerine getirmek için ciddî bir şekilde çaba harcamalıdır. Taçing'in, Başkan Mao'nun sosyalist işletmeleri yönetme konusundaki çizgisini ve **Anşan Demir ve Çelik İşletmesi Tüzüğünü** tamamen uygulayarak edindiği tecrübeyi yaymak ve bütün Partiyi ve bütün işçi sınıfını daha çok sayıda Taçing tipinde işletme kurmak üzere seferber etmek için, Merkez Komitesi, gelecek 1 Mayıstan önce, sanayide Taçing'den öğrenme konusunda bir millî kongre düzenlemeye karar vermiştir. Başkan Mao Taçay ve Taçing'i iki kızıl bayrak olarak yüksekte tuttu, «dörtlü çete» ise bu bayrakları yere indirmek

için boş bir çaba harcadı. Bu bayrakları yüksekte tutmalıyız. Taçay ve Taçing'den öğrenmek demek, sınıf mücadelesini esas halka olarak almakta kararlı olmak ve «dörtlü çete»yi tamamen açığa çıkarmak ve reddetmek demektir. Taçay ve Taçing'den öğrenmek demek, Başkan Mao'nun, **«yönetimin kendisi bir sosyalist eğitim meselesidir»** şeklindeki talimatını uygulamak, Başkan Mao'nun devrimci çizgisine uyan ve önderliğin gerçekten Marksistlerin ve işçilerin, yoksul ve aşağı-orta köylülerin elinde bulunmasını sağlamak için militan bir birliği gerçekleştiren yönetici organlar kurmak demektir. Titizlikle ve etkili bir şekilde ideolojik ve siyasî çalışma yapmak, işçi sınıfının ve yoksul ve aşağı-orta köylülerin devrimci birliğini güçlendirmek ve saflarımızı devrimcileştirmek demektir. Canlı bir şekilde kitle hareketleri başlatmak, kadroların ve kitlelerin şevkini, zekasını ve yaratıcılığını harekete geçirmek, sosyalist yarışma kampanyaları başlatmak ve sosyalizmi güçlü bir şekilde inşa etmek demektir. İster tarımda, ister sanayide, isterse de herhangi bir diğer iktisadî işletmede olsun, ülkemizi inşa etmede ve bütün işletmelerimizi yönetmede çalışkan ve tutumlu olma siyasetini izlemeli, kitlelere dayanmalı, akılcı kurallar ve yönetmelikleri sistemleştirmeli ve sosyalist ekonominin yönetimini geliştirmeli ve güçlendirmeliyiz. İnsanları, devrimin çıkarları uğruna kültürel ve teknik düzeylerini yükseltmeye ve hem kızıl hem uzman olabilmeleri için çalışmalarında yetenek kazanmaya teşvik etmeliyiz. Bütün kademelerdeki önder kadrolar, kollektif üretim çalışmasına sebatla katılmalı ve işçi ve köylülerle birlikte yemek yemeli, yaşamalı ve çalışmalıdırlar. Kitlelerin refahına dikkat göstermeli ve üretimin artırılması temelinde

halkın hayat düzeyini adım adım yükseltmeliyiz.

Sosyalist ekonomiyi canlı bir şekilde geliştirmek proletarya diktatörlüğünün en temel görevlerinden biridir. Sosyalist yönelime bağlı kalındığı ve proleter siyaset her şeye kumanda ettiği takdirde üretim daha çok, daha hızlı ve daha iyi bir şekilde gelişecektir. «Dörtlü çete» bunu «üretici güçler teorisi» olarak damgalayarak Marksizmi çarpıttı ve işçilere, köylülere ve diğer emekçi halka kara çaldı. Daha 1957 yılında Başkan Mao, sosyalist iktisadî sistemimizin ve sosyalist siyasî sistemimizin, ancak toplumsal üretici güçlerin oldukça yeterli bir düzeyde gelişmesinden sonra, kendi oldukça yeterli düzeydeki maddî temellerine sahip olduklarının söylenebileceğini belirtmişti. Çu En-lay yoldaş, 1975 yılındaki Dördüncü Millî Halk Kongresine okuduğu Hükümetin Çalışması Üzerine Raporunda, Başkan Mao'nun, ülkemizin tarımının, sanayisinin, millî savunmasının ve bilim ve teknolojisinin kapsamlı bir şekilde modernleştirilmesini başarmak, yüzyılın sonundan önce millî ekonomimizi dünyanın en ileri ülkeleri düzeyine getirmek için hazırladığı büyük planı bir kere daha ortaya koydu ve 1976-1985 yılları arasındaki on yılın bu planın gerçekleştirilmesinde belirleyici olacağını belirtti. Şimdi aradan bir yıl geçmiş bulunuyor. Esas olarak «dörtlü çete»nin müdahale ve engellemeleri yüzünden millî ekonomimizin bu yılki başarısı gerektiği kadar büyük olamamıştır. Bütün ülke halkı, «dörtlü çete»nin yıkılmasından sonra millî ekonomimizin hızla gelişeceğini candan ümit ediyor ve çetenin kaybedilmesine yol açtığı zamanı mümkün olan en kısa sürede telafi etmekte kararlıdır. 1977 yılındaki çalışmalar, daha sonraki sekiz yıldaki durum açısından can alıcı bir önem taşımak-

tadır. Büyük bir çaba göstermeli, **bağımsızlığımızı korumalı, insiyatifi kendi elimizde tutmalı, kendi çabamıza güvenmeli** ve bütün alanlarda parlak başarılar kazanmaya çalışmalıyız.

Dördüncü olarak, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Başkan Mao'nun eserlerini inceleme kitle hareketinde yeni bir yükseliş sağlamak için daha fazla çaba harcamalıyız.

«Mücadelemizde Marksizme ihtiyacımız var.» Gerek «dörtlü çete»yi tamamen açığa çıkarmak ve eleştirmek için gerekse Partiyi başarıyla inşa etmek ya da millî ekonomiyi ilerletmek için Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Başkan Mao'nun eserlerini ve proletarya diktatörlüğü teorisini dikkatle ve iyi bir şekilde incelemeli ve Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin mücadelemize rehberlik etmesini ve çalışmamıza kumanda etmesini sağlamalıyız.

Merkez Komitesi «dörtlü çete»yi ezdikten hemen sonra Mao Zedung'un **Seçme Eserler**'inin yayınlanmasını ve Mao Zedung'un **Bütün Eserler**'inin yayıma hazırlanmasını kararlaştırdı. Şimdi, burada bulunan yoldaşlara bir müjde vermekten sevinç duyuyorum: Bütün Partinin, bütün ordunun ve bütün milliyetlerden halkın sabırsızlıkla beklediği **Mao Zedung - Seçme Eserler, Cilt V** önümüzdeki yılın ilk yarısında baskıdan çıkacaktır. Bu, gerek halkımızın siyasî hayatında gerekse Marksizmin gelişme tarihinde büyük bir olay olacaktır. **Mao Zedung - Seçme Eserler**'in beşinci cildi, «dörtlü çete»nin tamamen eleştirilmesini, Partimizin ve sosyalist devrimin ve sosyalist inşanın gerçekleştirilmesini yönlendirmek bakımından çok büyük bir öneme sahip olacak ve uluslararası alanda da son derece büyük bir etki yapacaktır. Çin halkı ve dünyanın dört bir yanındaki dev-

rimci halklar beşinci cildin yayınlanmasını sıcak bir ilgiyle karşılayacaklardır.

Merkez Komitesinden mahallî Parti örgütlerine, ideolojik çalışmayla ilgili bölümlerden diğer bütün bölümlere kadar bütün Parti, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Başkan Mao'nun eserlerini dikkatle incelerken ve «dörtlü çeteyi» derin bir şekilde eleştirirken, teorik çalışmaya sıkı sıkıya sarılmalıdırlar. Aksi takdirde, bizim Partimiz gibi büyük bir Parti, bu kadar karmaşık mücadelelere rehberlik edemez. Bugünkü durumda da, «dörtlü çete»nin yol açtığı siyasî ve ideolojik karışıklığı açıklığa kavuşturmak için teorik çalışmayı iyi bir şekilde yürütmeliyiz. Mücadele yoluyla, Partinin teorik çalışması için sağlam bir güç yaratmak ve güçlü bir Marksist teorik müfrezeyi gerçekten kurmak ve örgütlemek amacıyla çaba harcanmalıdır. İşçi, köylü, asker kitlelerinin ve kadroların teorik çalışmalarını titizlikle ve iyi bir şekilde örgütlemek, onlara bu çalışmada rehberlik etmek gereklidir ve her şeyden önce çeşitli kademelerdeki sorumlu yoldaşlar en öne geçmeli ve incelemede ustalaşmalıdırlar. Gazetelerde iyi bir teorik propaganda yürütülmeli, teorik dergiler başarılı bir şekilde çıkarılmalı ve bunların düzeyleri yükseltilmeye çalışılmalıdır. Çeşitli düzeylerdeki Parti okulları iyi bir şekilde yönetilmeli ve teorik eğitim güçlendirilmelidir. «7 Mayıs» kadro okulları iyi bir şekilde yönetilmelidir. Teorik inceleme alanındaki işçi-köylü-asker faal unsurlar ve profesyonel teorik çalışma işçileri, kendilerini daha da çelikleştirecek ve «dörtlü çete»yi eleştirme mücadelesinin en ön saflarında görevlerini yapabilecek şekilde örgütlenmelidirler. «Dörtlü çete» tarafından bayağılaştırılan ve aşağılanan, Partimizin iyi çalışma ve yazı tarzını ye-

niden eski haline getirmeliyiz. Bütün eyaletlerin, belediyelerin ve özerk bölgelerin Parti Komitelerinin birinci sekreterleri ve Partinin, hükümetin ve ordunun merkezî bölümlerinin en üst kademedeki yöneticileri teorik çalışmaya gereken önemli vermeli ve bizzat katılmalıdırlar. Partimizin teorik çalışması, Çin devriminin ve dünya devriminin canlı ve zengin tecrübeleri, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin rehberliği ve bütün Partinin özen göstermesi sayesinde mutlaka başarılı sonuçlar verecektir

Yoldaşlar!

Bugün, ülke içindeki durum mükemmeldir. Büyük önderimiz ve öğretmenimiz Başkan Mao şunu belirtmişti: **«Ülkenin her yanındaki büyük düzensizlik büyük bir düzene yol açar.»** Başkan Mao düzensizlik derken düşman saflarındaki düzensizlikten söz ediyordu. «Dörtlü çete» ise, Partide, orduda ve halkın içinde düzensizlik yaratmıştır. Şimdi «dörtlü çete»nin düzenini bozduğumuza ve onları devrimle devirdiğimize göre, iki sınıf arasındaki şiddetli mücadelede mutlaka ülkemizde **istikrar ve birlik** sağlayacak, proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştıracak ve ülkenin her yanında büyük bir düzen kuracağız. Bu, olayların genel gelişmesine ve halkın özlemlerine uygundur; bu, Parti Merkez Komitemizin, ülkenin dört bir yanındaki halkın temel çıkarlarına ve ortak isteklerine uygun olarak aldığı stratejik bir karardır.

1977 yılının, «dörtlü çete»yi tamamen ezeceğimiz ve büyük bir düzene doğru ilerleyeceğimiz bir yıl, bir birlik içinde mücadele ve zaferlerle ilerleme yılı olacağı inancındayız.

Bugünkü uluslararası durum da mükemmeldir. Kazandığımız zaferler bütün ülkelerdeki gerçek

Marksist-Leninist partiler ve örgütler ve devrimci halk tarafından desteklenmektedir. Dünyanın dört bir yanında dostlarımız var. Emperyalistler ve özellikle sosyal-emperyalistler, Başkan Mao'nun ölümünden sonra Çin'de büyük bir karışıklığın meydana gelebileceğini umuyorlardı; bu umutları şimdi boşa çıkmış bulunuyor. Onlar ayni zamanda, Başkan Mao'nun bizim için çizdiği devrimci çizgiyi ve yönelimi değiştirecek olan belli bir gücün ortaya çıkacağını da hayal ettiler; onların bu hayalleri de şimdi boşa çıkarılmış bulunmaktadır.

Hem ülke içinde hem de uluslararası alanda, hiç şaşmadan Başkan Mao'nun bizim için çizdiği yolda inatla ilerleyeceğiz. Partinin, bütün sosyalizm tarihî dönemini kapsayan temel çizgisini izlemek; ülkenin dört bir yanındaki bütün milliyetlerden halkın büyük birliğini sağlamlaştırmak; bütün kalbimizle işçi sınıfına, yoksul ve aşağı-orta köylülere dayanmak; diğer emekçi halkla ve çok sayıdaki aydınla birleşmek; işçi sınıfının önderliğindeki işçi-köylü ittifakına dayanan, bütün yurtsever demokratik partileri, yurtsever kişileri, yurt dışındaki yurtsever Çinlileri ve Hong Kong ve Makao'daki yurttaşlarımızı kucaklayan devrimci birleşik cepheyi daha da geliştirmek; Çin'deki proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmak; güçlü bir sosyalist ülke kurmak için büyük bir çaba harcamak ve insanlığa daha büyük katkılarda bulunmak için elimizden geleni yapmak konusunda kararlıyız. Tayvan'ı kurtarma ve anavatanı birleştirme kutsal davasını başarıya ulaştırmak konusunda kararlıyız. Proleter enternasyonalizmi ilkesini yüksekte tutmak; Başkan Mao tarafından tespit edilen dış siyaset alanındaki devrimci çizgiyi ve siyasetleri uygulamak; uluslararası proletaryay-

la ve bütün dünyadaki ezilen milletlerle ve ezilen halklarla birliğimizi güçlendirmek; Üçüncü Dünya ülkeleri ile birliğimizi güçlendirmek ve emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin saldırı, yıkıcılık, müdahale, denetim ve zorbalık teşebbüslerine uğrayan bütün ülkelerle, iki süper devletin, yani Sovyetler Birliği ile Birleşik Devletlerin hegemonyasına karşı birleşmek konusunda kararlıyız.

Başkan Mao'nun öğütlerini yerine getirmek, ondan bize miras kalan proletarya devrimi davasını omuzlamak ve sonuna kadar taşımak konusunda kararlıyız.

Zafer kazanmakta kararlıyız. Kesinlikle zafer kazanabiliriz. 800 milyon halk ve 30 milyondan fazla Parti üyesi birleşelim ve daha da büyük zaferler kazanmak için hep birlikte mücadele edelim!

Peking Review
1 Ocak 1977, Sayı 1

Halkın Gazetesi, Kızıl Bayrak ve
Kurtuluş Ordusu Günlüğü Yazı Kurulları

BÜYÜK TARİHÎ ZAFER

(Ortak başyazı)

25 Ekim 1976

Ülkenin her yanında, dağların ve ırmakların üzerinde kızıl bayraklar dalgalanıyor ve sekiz yüz milyonluk halkımızın yüzü sevinçle ışıldıyor. Ülkemizin her yerinde yüz milyonlarca insan son günlerde dev gösteriler düzenlemektedir. Bir milyon asker ve sivil, dün başkent Pekin'de büyük bir kitle toplantısında bir araya geldi. Onlar, Hua Guo-feng yoldaşın, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Başkanlığı ve ÇKP Merkez Komitesi Askerî Komisyonu Başkanlığı görevlerine getirilmesini içtenlikle kutladılar; Vang Hung-ven, Çang Çun-çiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan'ın Parti düşmanı kliğinin Partiyi ve iktidarı gaspetme komlosunun ezilmesinde kazanılan büyük zaferi selamladılar ve büyük bir infial içinde «dörtlü çete»nin büyük suçlarını mahkum ettiler. Bütün Parti, bütün ordu ve bütün ülkenin çeşitli milliyetlerden halkı, başında Hua Guo-feng yol-

daşın bulunduğu Parti Merkez Komitesinin etrafında daha da sıkı bir şekilde birleşmeye, Başkan Mao'nun öğütlerini yerine getirmeye ve proleter devrimci davayı sonuna kadar sürdürmeye kararlıdır.

Hua Guo-feng yoldaş bizzat Başkan Mao tarafından kendisine halef olarak seçilmişti. Başkan Mao 1976 Nisanında Hua Guo-feng yoldaşın, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Birinci Başkan Yardımcılığı ve Devlet Konseyi Başkanlığı (Başbakanlık) görevlerine getirilmesini önerdi. Daha sonra 30 Nisanda Başkan Mao, kendi elyazısıyla Hua Guo-feng yoldaşa şunları yazdı: **«İşlerin başında sen olduğun sürece içim rahat.»** Başkan Mao'nun ölümünden önce yaptığı düzenlemeler uyarınca, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesinin 7 Ekim 1976 tarihli kararıyla Hua Guo-feng yoldaş, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Başkanlığına ve ÇKP Merkez Komitesi Askerî Komisyonu Başkanlığına atandı. Bu, bütün Partinin, bütün ordunun ve bütün ülke halkının ortak dileğini ifade etmektedir ve «dörtlü çete»nin Partiyi ve iktidarı gaspetme komplosunun ezilmesinde büyük bir zafer olmuştur. Bu, muazzam bir tarihî öneme sahip sevindirici bir olaydır. Başkan Mao'nun sonsuz güven duyduğu ve bütün ülke halkının yürekten sevdiği Hua Guo-feng yoldaş, şimda Partimizin önderidir; Partimiz ve devletimiz, Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisi doğrultusunda zafer dolu ilerleyişini sürdürecek güvenilir bir kılavuza sahiptir.

Başında Hua Guo-feng yoldaşın bulunduğu Parti Merkez Komitesi, «dörtlü çete»nin karşı-devrimci bir geriye dönüş için tezgahladıkları komployu yerle bir etti ve Partimizin başındaki büyük bir belayı defetti. Vang-Çang-Çiang-Yao çoktan, gizlice çalışan

küçük bir entrikacı grubu, Partiyi bölmek için hizipçi faaliyetlere girişen «dörtlü çete»yi kurmuşlardı. Büyük önder Başkan Mao bunu çok önceden fark etmiş ve onları ağır bir şekilde eleştirerek tekrar tekrar eğitmeye çalışmış ve bu sorunu çözmek için bazı tedbirler almıştı. Başkan Mao, 17 Temmuz 1974'te onları eleştirerek şöyle dedi: **«Dikkat edin; küçük bir dörtlü hizip kurmayın.»** 24 Aralıkta Başkan Mao onları gene eleştirerek şunları söyledi: **«Hizip kurmayın. Hizip kuran yıkılır.»** Aynı yılın Kasım ve Aralık aylarında, merkezî yönetici organlar Dördüncü Millî Halk Meclisini toplamaya hazırlanırken Başkan Mao şöyle dedi: **«Çiang Çing'in çılgın ihtirasları var. Vang Hung-ven'i Millî Halk Meclisi Daimî Komitesi Başkanı yapmak, kendisi de Parti Merkez Komitesi Başkanı olmak istiyor.»** 3 Mayıs 1975'te, Parti Merkez Komitesi Siyasî Bürosunun bir toplantısında Başkan Mao, «üç evet, üç hayır» temel ilkelerini yeniden vurgulayarak onları uyardı: **«Revizyonizmi değil, Marksizm-Leninizmi uygulayın; bölünmeyin birleşin; hile ve komplolarla uğraşmayın, açık ve dürüst olun. Dörtlü bir çete olarak hareket etmeyin; vazgeçin artık bundan, niçin bu yolda ısrar ediyorsunuz?»** Başkan Mao aynı gün, bu sorunla ilgili olarak şu talimatı verdi: **«Bu sorunu, bu yılın ilk altı ayında çözemezsek ikinci altı ay içinde; bu yıl çözemezsek gelecek yıl içinde; gelecek yıl da çözemezsek sonraki yıl içinde mutlaka çözmemiz gerekecektir.»** Başkan Mao'nun eleştirilerine ve eğitimine karşı «dörtlü çete», herkesin içindeyken seslerini çıkarmayan ama kendi başlarına kalınca muhalefet eden karşı-devrimci düzenbazların tavrını aldı. Onlar en ufak bir pişmanlık belirtisi göstermemekle kalmayıp, tam tersine gittikçe batağa batarak yan-

lış yolda daha da fazla ilerlediler. Başkan Mao'nun ciddi bir şekilde hastalandığı dönemde ve ölümünden sonra, Partiye daha da azgın bir şekilde saldırdılar ve Partinin ve devletin yüksek önderliğini gaspetme çabalarını hızlandırdılar. Partinin revizyonist olması ve devletin siyasî rengini değiştirmesi gibi ciddi bir tehlikeyle karşı karşıyaydık. Çin devriminin bu nazik anında, bütün Partinin, bütün ordunun ve bütün ülke halkının temel çıkarlarını ve ortak emelini temsil eden, başında Hua Guo-feng yoldaşın bulunduğu Parti Merkez Komitesi, proletaryanın cesareti ve uzak görüşlülüğüyle, Parti düşmanı «dörtlü çete»ye karşı kararlı tedbirler aldı, onların Partiyi ve iktidarı gaspetme komplosunu yerle bir etti ve devrimi ve Partiyi kurtardı. Böylece proletarya, burjuvazisinin saldırısına yönelttiği karşı-saldırıda belirleyici bir zafer kazandı.

Ülke ve halk için büyük bir felaket olan «dörtlü çete», iğrenç suçlar işlemiştir. Onlar, Başkan Mao' nun canla başla yaydığı «üç evet, üç hayır» temel ilkelerine baştan sona ihanet ettiler, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinde alçakça tahrifat yaptılar, Başkan Mao'nun talimatlarını tahrif ettiler, bütün bir dizi ülke içi ve uluslararası sorunda Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisine karşı çıktılar ve Marksizm yaftası altında revizyonizmi uyguladılar. Hizipçi bir grup kurarak, kendi bildiklerini okuyarak, Parti içersinde kendi düzenlerini kurarak, akıllarına estiği gibi davranarak, başkalarına karşı ağalık taslayarak ve kendilerini Başkan Mao'nun ve Parti Merkez Komitesinin üzerinde sayarak, Partiyi bölmek için caniyane faaliyetler yürüttüler. Onlar harıl harıl entrika ve komplo kuruyor ve her yerde karışıklık çıkarmak, Başkan Mao'

nun devrimci çizgisine ve stratejik planlarına müdahale etmek ve sosyalist devrimi ve sosyalist inşayı baltalamak için her şeye burunlarını sokuyorlardı. Doğruyu yanlış gösteriyor, dedikodu yapıyor, karşı-devrimci bir kamuoyu oluşturmak için vargüçleriyle çalışıyor, başkalarına karşı suçlamalar imal ediyor, insanları akıllarına estiği gibi damgalıyor, merkezî organlarda ve çeşitli bölgelerde Partiye, hükümete ve orduya bağlı çok sayıda önder yoldaşı devirerek Parti ve devlet yönetimini ele geçirmeye çalışıyorlardı. Yabancı şeylere tapıyor ve yabancılara dalkavukluk ediyor, yabancılarla yasa dışı ilişkiler kuruyor, önemli Parti ve devlet sırlarını ele veriyor, hayasızca teslimiyetçilik ve millî ihanet yolunu tutuyorlardı. Çeşitli dolaplar çevirerek karşı-devrimci revizyonist bir çizgi, aşırı sağ bir çizgi izlediler. Başkan Mao şuna işaret etmişti: **«Sosyalist devrim yapıyorsunuz ama burjuvazinin nerede olduğunu bilmiyorsunuz. Burjuvazi, Komünist Partisinin içindedir, onlar, kapitalist yolu tutan iktidar sahipleridir. Kapitalist yolcular hâlâ kapitalist yolda yürüyorlar.»** Vang Hung-ven, Çang Çun-çiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan, burjuvazinin Parti içindeki tipik temsilcileridir, onlar hâlâ kapitalist yolda yürüyen pişmanlık duymayan kapitalist yolcular ve bir burjuva komplocuları ve mevki düşkünleri çetesidirler.

«Dörtlü çete»ye karşı mücadelemiz, iki sınıf, iki yol ve iki çizgi arasında bir ölüm kalım mücadelesidir. «Dörtlü çete», Partiyi ve iktidarı gaspetmek için dar bir çıkarcı klik kurarak Partinin proleter niteliğini temelden değiştirmeyi, Partinin sosyalizm tarihî döneminin tümüne ilişkin temel çizgisini değiştirmeyi ve Çin'de kapitalizmi geri getirmeyi

amaçlıyordu. Planları gerçekleşseydi, bu, Çin halkı için büyük bir felaket olurdu. Bu Parti düşmanı kliğin ezilmesi sayesinde bir avuç gizli hain Partiden çıkarılmış, ülkenin başından büyük bir bela defedilmiş ve halk karşı karşıya olduğu felaketten kurtarılmıştır. Parti, ordu ve halk hep birlikte bayram ediyor. Bu, Başkan Mao'nun devrimi proletarya diktatörlüğü altında sürdürme yolundaki büyük teorisinin uygulanmasına parlak bir örnektir. Bu, Partinin temel çizgisine bağlı kalmamız, revizyonizme karşı çıkmamız ve revizyonizmi önlememiz, proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmamız, kapitalizme geri dönüşü önlememiz, sosyalizmi kurmamız, proleter enternasyonalizmi ilkelerini savunmamız ve dış ilişkilerde Başkan Mao'nun devrimci çizgisini ve siyasetlerini uygulamamız açısından büyük güncel önemi ve geniş kapsamlı tarihî anlamı olan bir olaydır. Bu, Büyük Proleter Kültür Devriminin ve Mao Zedung Düşüncesinin parlak bir zaferidir.

Başkan Mao 1971'de şuna işaret etmiştir: **«Bizim Partimizin daha şimdiden elli yıllık bir tarihi vardır ve Parti çizgisi konusunda on büyük mücadeleden geçmiştir. Bu on mücadele sırasında Partimizi bölmek isteyen kişiler çıktı, fakat hiç birisi bunu başaramadı. Bu, incelenmeye değer bir meseledir: Bu kadar büyük bir ülke, bu kadar büyük bir nüfus, fakat hiç bölünme olmuyor. Bunun tek izahı, halkın, Partinin ve bütün Parti üyelerinin hep birlikte bölünmeye karşı olmalarıdır. Partimizin geçmişine bakarsak, önünde büyük bir gelecek olduğunu söyleyebiliriz.»**

Parti çizgisiyle ilgili on mücadelede Partimizin edindiği tecrübeyi özetlerken Başkan Mao şuna işaret etmişti: **«İdeolojik ve siyasî çizginin doğruluğu**

ya da yanlışlığı, her şeyi belirler.» Ve şu üç temel ilkeyi ortaya koymuştu: **«Revizyonizmi değil, Marksizmi uygulayın; bölünmeyin, birleşin; hile ve tertiplerle uğraşmayın, açık ve dürüst olun.»** Bu ilkeler, doğru çizgiyi yanlış çizgiden ayırt etmede bizim kıstaslarımız ve Parti içindeki burjuvaziyi teşhis etmede güçlü silahımızdır. Partimizin bütün tarihi, ancak üç temel ilkeye bağlı kalarak Partimizin uygun adım yürüyebileceğini, halk kitlelerinin yürekten desteğini kazanabileceğini ve dev bir devrimci müfrezeyi örgütleyebileceğini, ancak böylelikle devrimci davamızın gelişebileceğini gösteriyor. Üç temel ilkeye kim karşı çıkarsa, proletarya devrimi davasına ve Partinin ve halkın hayatî çıkarlarına ihanet eder, kaçınılmaz olarak halkın güvenini kaybeder, kendisini yıkıma sürükler ve aşağılanır. Geçmişte oportünist çizgilerin elebaşıları Partimizi on kez bölmeye çalıştılar ama hepsi de yenilgiye uğradı. Bugünkü Parti düşmanı Vang-Çang-Çiang-Yao «dörtlü çete» kliği de rezil bir akıbete uğramıştır, çünkü revizyonizmi ve bölücülüğü uygulamış, Partiyi ve iktidarı gaspetmek için komplolara girişmiş ve bunun cezasını halkın bütün güvenini yitirerek çekmiş, son derece tecrit olmuştur. Tarihî tecrübeler, Partimizin kolay kolay yok edilemeyeceğini defalarca göstermiştir. Partimiz, bizzat Başkan Mao tarafından kurulan, çelikleştirilen ve geliştirilen, siyasî bakımdan olgun bir Marksist-Leninist Parti olarak, büyük, şanlı ve doğru bir Parti olarak adına layık bir Partidir.

Başında Başkan Hua Guo-feng'in bulunduğu Parti Merkez Komitesinin önderliğinde bütün Parti, bütün ordu ve bütün ülkemizin çeşitli milliyetlerden halkı, Partimizin büyük tarihî zaferini selamlarken,

Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin yüce kızıl bayrağını yükseklerde tutmaya, ısrarla sınıf mücadelesini esas halka olarak kavramaya, Partinin temel çizgisine bağlı kalmaya ve proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmede sebat etmeye kararlıdır. Vang-Çang-Çiang-Yao Parti düşmanı kliğinin alçakça suçlarını sonuna kadar teşhir etmeli, onların karşı-devrimci revizyonist çizgisini derinlemesine eleştirmeli ve zararlı etkisini ortadan kaldırmalıyız. İki değişik tipte çelişme arasında kesin bir ayırım yapmak ve bunları doğru bir şekilde ele almak, Başkan Mao'nun **«Gelecekteki hataları önlemek için geçmişteki hatalardan ders çıkarmak ve hastayı kurtarmak için hastalığı iyileştirmek»** ve **«Daha fazla insanı eğiterek, onlara yardımcı olmak ve saldırının hedefini daraltmak»** ilkelerini canla başla uygulamak, böylelikle birleşilebilecek herkesle birleşmek zorunludur. Deng Siao-ping'i eleştirmeye ve doğru kararları iptal etmeyi amaçlayan sağ sapmacı girişimi püskürtmeye devam etmeliyiz. Sosyalist yeni olguları şevkle desteklemeli, burjuva haklarını bilinçli bir şekilde sınırlamalı, Büyük Proleter Kültür Devriminin başarılarını sağlamlaştırmalı ve geliştirmeliyiz. **Devrime sarılmalı, üretimi ve diğer çalışmaları ve savaşa karşı hazırlığı artırmalı,** sosyalizmi inşada vargücümüzle ileri hedeflere yönelerek daha büyük, daha hızlı, daha iyi ve daha ekonomik sonuçlar elde etmeli ve mükemmel durumu geliştirmeye devam etmeliyiz.

«Dört haşere»yi tasfiye eden Partimiz daha da birleşmiş, daha da güçlenmiş ve daha da canlılık kazanmış, ülkemizde proletarya diktatörlüğü daha da sağlamlaştırılmıştır. Halk kitleleri yüksek bir morale sahiptir ve militan bir ruh içindedir; ülkemizin

her yerinde asmakuşları ve kırlangıçlar cıvıldaşıyor. Şimdi, **«hem merkeziyetçiliğin hem demokrasinin, hem disiplinin hem özgürlüğün, hem irade birliğinin hem de kişisel gönül rahatlığı ve canlılığın bulunduğu bir siyasî ortam»** içindeyiz. Böylesine büyük bir Partimiz, ordumuz ve halkımız olduğuna göre, hiç bir zorluk zafer dolu ilerleyişimizi durduramaz. Başında Başkan Hua Guo-feng'in bulunduğu Parti Merkez Komitesinin önderliğinde, Bakan Mao'nun çizgisine, siyasetlerine ve çizdiği büyük plana uygun olarak sosyalist devrimi ilerletmeyi sürdürebilir, tarımın, sanayinin, millî savunmanın, bilim ve teknolojinin kapsamlı bir şekilde modernleştirilmesini gerçekleştirerek bu yüzyılın sonundan önce Çin'i güçlü bir sosyalist ülke haline getirebilir, böylelikle insanlığa daha büyük bir katkıda bulunabilir ve nihaî olarak komünizmi gerçekleştirmek için çalışabiliriz.

Peking Review
29 Ekim 1976, Sayı 44

Çen Yung-kuey

TARIMDA TAÇAY'DAN ÖĞRENME ÜZERİNE ÜLKE ÇAPINDAKİ İKİNCİ KONFERANSA RAPOR

(İlk iki bölüm)

20 Aralık 1976

Yoldaşlar,

Partimizin büyük bir tarihî zafer kazandığı önemli bir zamanda Parti Merkez Komitesi, Başkan Hua Guo-feng'in önerisi üzerine, tarımda Taçay'dan öğrenme konusunda ülke çapındaki ikinci konferansı toplamaya karar verdi. Bu, son derece önemli bir konferanstır. Konferansımız, Parti düşmanı Vang Hung-ven, Çang Çun-çiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan kliğini eleştirmek ve mahkum etmek üzere yürütülen büyük mücadeleye güçlü bir atılım kazandırarak, Taçay tipi iller kurma hareketini geçen yıla oranla büyük ölçüde hızlandıracak ve gene geçen yıla oranla daha da fazla çaba harcamak konusunda bizi teşvik edecektir. Son birkaç gün içinde yoldaşlar, Başkan Mao'nun parlak eseri «**On Büyük İlişki Üzerine**»yi ciddi bir biçimde incelediler, Hua Gou-

feng'in geçen yılki Taçay'dan öğrenme üzerine ülke çapındaki konferansı özetleyen raporunu gözden geçirdiler ve Parti Merkez Komitesinin yayınladığı diğer ilgili metinleri incelediler. Aynı zamanda, Parti düşmanı Vang-Çang-Çiang-Yao kliğinin suçlarını belgeleyen delilleri de okudular. Konferansa katılanlar, dirayetli önderimiz Hua Guo-feng'i sıcak bir şekilde övdüler, «dörtlü çete»yi öfkeyle teşhir ve mahkum ettiler, Taçay tipi iller kurma ve tarım çalışmasını makinalaştırma konusunda geçen yıl elde edilen tecrübeleri birbirlerine aktardılar ve önümüzdeki görevleri tartıştılar. Gönül rahatlığı ve yüksek bir moral içinde olan yoldaşların, ülke çapında Taçay tipi iller kurma hareketinin hızlandırılması; tarımın gelişmesinin ve daha da iyi bir durum yaratılmasının hızlandırılması konusunda zafer kazanılacağına inançları tamdır.

Şimdi bazı sorunları ele alacağım.

I

Büyük Bir Tarihî Zafer

Bu yılın Ekim ayında bütün Parti, ordu ve çeşitli milliyetlerden bütün halkımız iki sevinçli olayı kutladılar. Bunlardan biri, Parti Merkez Komitesinin oybirliğiyle Hua Gou-feng yoldaşı ÇKP Merkez Komitesi ve Askerî Komisyonu Başkanlığına seçmesiydi; diğeri de başında Başkan Hua Guo-feng'in bulunduğu Parti Merkez Komitesinin, Parti düşmanı Vang Hung-ven, Çang Çun-çiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan kliğinin yüksek Parti ve devlet yönetimini gaspetmek için giriştikleri karşı-devrimci planları yerle bir etmesiydi. Bütün milliyetlerden hal-

kımız bu büyük tarihî zaferi sevinçle karşıladı ve ülkemiz bir bayram havası yaşadı.

Bu yıl, olağanüstü bir yıl oldu. Büyük önder ve öğretmen Başkan Mao, 9 Eylülde aramızdan ayrıldı. Ondan önce de sevgili ve değerli önderimiz Başbakan Çu En-lay ile Başkan Çu Teh'i kaybettik. Bütün Parti, ordu ve çeşitli milliyetlerden bütün halkımız derin bir acıya boğulmuş durumdaydı ve aynı zamanda Partimizin ve devletimizin geleceği ve kaderi açısından kaygı duyuyordu. O sırada gerçekten de Partimizin revizyonist olması ve ülkemizin siyasî rengini değiştirmesi şeklinde gerçek bir tehlikeyle karşı karşıyaydık. Vang-Çang-Çiang-Yao «dörtlü çetesi» uzun süredir revizyonizmi uyguluyor, bölünmeler yaratıyor ve Marksizm maskesi altında hile ve tertiplerle uğraşıyor ve Parti ve devlet iktidarını gaspetmek için faaliyetlere girişmiş bulunuyordu. Başkan Mao ciddi bir şekilde hastayken ve sonra onun ölümünün ardından, Parti ve devletin yüksek yönetimini ele geçirmek hırsı içinde giriştikleri faaliyetleri daha da hızlandırdılar. Onlar bir burjuva mevki düşkünleri ve komplocular çetesi, Parti içindeki burjuvazinin tipik temsilcileri ve kapitalist yolda ısrar eden ve pişmanlık duymayan kapitalist yolculardır. Onlardan bazılarının siyasî geçmişlerinde de ciddi sorunlar vardır. Eğer onların komplosu başarıya ulaşsaydı ve iktidarı ele geçirselerdi, bütün ülkede faşist bir diktatörlük kuracak ve dışta da millî ihanet ve teslimiyet siyaseti uygulayacaklardı. Siyasî bakımdan, onların çok kısa ömürlü olacaklarını ve halkın yüzde doksanından fazlasını temsil eden devrimcilerin buna göz yummayarak onları devirmek üzere örgütleneceklerini kesinlikle söyleyebiliriz; ama böyle bir durumda kaçınılmaz olarak bir iç savaşa

yol açılacak ve bu da Çin devriminde bir gerileme anlamına gelecekti.

İşte bu can alıcı tarihî dönemeçte, başında Başkan Hua Guo-feng'in bulunduğu Parti Merkez Komitesi Başkan Mao'nun vasiyetini yerine getirdi ve «dörtlü çete»nin karşı-devrimci komplosunu bir vuruşta kararlılıkla yerle bir etti ve böylece Partiyi ve devrimi kurtardı. Partimizin temel çizgisine ve siyasetlerine bağlı kalması, proletarya diktatörlüğü altında devrimı sürdürmesi ve Çin'de Başkan Mao' nun öncülük ettiği proletarya devrimi davasını sonuna kadar götürmesi; Büyük Proleter Kültür Devriminin başarılarini geliştirmesi ve sağlamlaştırması, proletarya diktatörlüğünü güçlendirmesi, kapitalizme geri dönüşü önlemesi ve sosyalizmi kurması, proleter enternasyonalizmini yüksekte tutması ve dış ilişkilerde Başkan Mao'nun devrimci çizgisini uygulaması açılarından bu mücadelede büyük bir zafer kazanılmasının Partimiz için hayatî bir önemi ve derin bir tarihî anlamı vardır.

II

Tarımda Taçay'dan Öğrenme Kızıl Bayrağını Daha da Yükseltelim

Geçtiğimiz yıl Partimiz, **tarımda Taçay'dan öğrenme** hareketini sürdürüp sürdürmeme konusunda «dörtlü çete»ye karşı şiddetli bir mücadele verdi. Bu, burjuvazi ile proletarya arasındaki yoğun bir mücadeleydi.

Ülke çapındaki, **Taçay'dan Öğrenme Konferansı'** nın birinci aşaması geçtiğimiz yılın Eylül ayında, Parti Merkez Komitesinin onayıyla Siyang İlinde

başladı. Konferans başlamadan önce Çiang Çing Taçay'a gitti. Neden? Birincisi, Taçay'a saldırmak; ikincisi **Öncüler**[1] filmini mahkum etmek, üçüncüsü de **Suyun Kıyısında**[2] romanı üzerine sözümona bir yorum yapmaktı. Çiang Çing, Taçay'ın kızıl bayrağını da yere atmak çabası içinde, Başkan Mao'nun **Öncüler** filmi konusundaki talimatına gözü dönmüşçesine karşı çıktı. «**Suyun Kıyısında** romanının özünün, Çao Kay'ı bir kukla haline getirmek olduğunu» ve «bugün de, Parti Merkez Komitesinde Başkan Mao'yu bir kukla haline getirmeye çalışanlar olduğunu» söylüyordu. Çiang Çing'in amacı kargaşalık yaratmak ve Parti Merkez Komitesini bölmeye çalışmaktı.

Çiang Çing, Konferansın 15 Eylüldeki açılış toplantısında gündemde olmayan bir konuşma yaparak ani bir hücumda bulundu. Eyalet Parti komiteleri birinci sekreterlerini Konferansa katılmadıkları için tarımı ihmal etmekle suçladı; oysa onların konferansa katılmamalarına Parti Merkez Komitesinin karar

---

1 Taçing Petrol Havzasının açılmasında petrol işçilerinin kahramanlıklarını anlatan bu film, Başkan Mao tarafından onaylanmış ve kitleler tarafından coşkuyla karşılanmıştı.

2 **Suyun Kıyısında**, Kuzey Sung Hanedanının (M.S. 960-1127) sonlarına doğru meydana gelen bir köylü savaşını konu alan bir romandır. Çao Kay, bu romandaki köylü ayaklanmasının önderidir. Çao Kay'ın ölümünden sonra, toprak ağası sınıfının bir temsilcisi olan ve ayaklanan köylülerin saflarına sızan Sung Çiang, önderliği gaspeder ve İmparatora teslim olur. Başkan Mao şuna işaret etmişti: «Suyun Kıyısında **romanının değeri, tam anlamıyla, teslimiyeti sergileyiş biçiminden gelmektedir. Bütün halkın, teslimiyetçileri teşhis etmesine yardımcı olması bakımından olumsuz bir örnek olarak eğitim malzemesidir.**» Ama Çiang Çing, art niyetle hareket ederek, Başkan Mao'nun bu talimatını tahrif etti.

verdiğini çok iyi biliyordu. Çiang Çing, **Suyun Kıyısında** romanı üzerine yaptığı konuşmanın yayınlanarak dağıtılmasını ve aynı konuşmanın bandının da konferansta çalınmasını talep etti; bütün bunların amacı, kargaşalık yaratmak ve Başkan Mao'ya, Başbakan Çu'ya ve merkezin diğer önderlerine saldırılar yönelterek konferansın yönelimini değiştirmekti. Konferansa başkanlık eden Hua Guo-feng yoldaş, onun gerçek niyetini anladı ve durumu derhal Parti Merkez Komitesine ve Başkan Mao'ya bildirdi. Başkan Mao, Çiang Çing'in konuşmasını şiddetle eleştirdi: **«Bok yiyor! Öküz altında buzağı arıyor»**; ve şu özel talimatı verdi: **«Konuşmayı yayınlamayın, konuşma bandını çalmayın ve konuşma metnini de basmayın.»** Başkan Mao, Parti Merkez Komitesindeki bir önder yoldaşa, bu talimatı Hua Guo-feng yoldaşa telefonla iletmesi görevini verdi. Hua Guo-feng yoldaş, Başkan Mao'nun talimatına uygun olarak konferansta Çiang Çing'in konuşma bandını çaldırmadı ve konuşma metnini de dolaşıma sokmadı, aynı zamanda Vang Çien yoldaşa (Taçay ve Siyang'ın bulunduğu Şansi'deki Eyalet Parti Komitesi Birinci Sekreteri) konuşma bandını Şansi Eyaletinde de çaldırmama talimatını verdi. Böylece Çiang Çing'e güçlü bir darbe indirerek, komplosunu yerle bir etti.

15 Ekimde Hua Guo-feng yoldaş, Parti Merkez Komitesi adına, «Bütün Partiyi Harekete Geçirelim, Tarımı Geliştirme Çabalarımızı Artıralım ve Bütün Ülkede Taçay Tipi İller Kurmak İçin Çaba Harcayalım» adını taşıyan ve tecrübeleri özetleyen bir rapor sundu. Tepeden tırnağa Mao Zedung Düşüncesini yansıtan önemli bir belge olan bu raporu, konferansa katılan bütün temsilciler sıcak bir şekilde karşı-

ladılar. «Bu şekilde davranırsak, büyük bir canlılığa yol açarız ve önümüzde parlak bir gelecek olur» dediler. Ama «dörtlü çete», Hua Guo-feng yoldaşın, Siyasî Büronun tartıştığı ve onayladığı raporundan nefret ediyordu. Raporun sunulmasından hemen sonra, Çiang Çing, Hua Guo-feng yoldaşa ve bana dönerek, kötü niyetle şöyle dedi: «Meseleyi ılımlı bir şekilde koyacak olursak, bu rapor en azından revizyonist bir rapordur!» Böylece Çiang Çing, büyük bir küstahlıkla, raporu revizyonist olarak damgaladı. Ne var ki büyük önder Başkan Mao, konferanstan çok memnundu. Hua Guo-feng yoldaşın raporunu, daha kendisine gönderildiği akşam onaylamıştı. Rapor, Parti Merkez Komitesinin 21 sayılı belgesi olarak bütün Partiye dağıtıldı.

Raporun ilkelerinin esin verdiği bütün Parti harekete geçti, kadrolar ve kitleler büyük bir coşkunluk havası içine girdiler. Bütün ülkede Taçay tipi iller kurma hareketinde büyük bir atılım meydana geldi ve bu, bütün alanlardaki çalışmaya hız kazandırdı. Bütün ülke canlılık doluydu ve durum da mükemmeldi. İşte tam böyle bir anda, «dörtlü çete» aceleyle ileri atıldı ve Taçay tipi iller kurma hareketini bastırma çabası içinde umutsuz bir muhalefet yürüttü. Vang Hung-ven telefon ederek konferansın bütün tutanaklarının kendisine yollanmasını istedi; amacı, Hua Guo-feng yoldaş ve merkezin diğer önderleri aleyhinde bilgi toplayabilmekti. Yao Ven-yuan ise, «bunu basmayacağız», «ben bunu basmak istemiyorum, işte o kadar» diyerek, **Kızıl Bayrak** gazetesinin Hua Guo-feng yoldaşın raporunu basmasını önledi. «İçindekiler» listesinde raporun yayınlanacağı ilan edildiği halde Yao Ven-yuan raporu çıkardı. Hattâ Taçay ve Taçing'in propagan-

dasının yapılmasına bile karşı çıktı. **Halkın Gazetesi**'ne şu talimatı verdi: «Yayınladığınız her şeyde Taçay'ın propagandasını yapmayın»; «Taçing'in propagandasını yapmakta daha ihtiyatlı davranın». «Dörtlü çete»nin denetimi altındaki kitle haberleşme organları birbiri ardı sıra, Hua Guo-feng yoldaşın raporuna imalı bir şekilde saldıran makaleler yayınladılar. Çang Çung-çiao, Hua Guo-feng yoldaşın raporunu toptan reddetti ve Şanghay'a, bu raporu uygulamaması ve «sıkı durması» emrini verdi.

«Dörtlü çete»nin Liaoning Eyaletindeki yeminli bir takipçisi de, konferansın ilkelerine uygun bir şekilde davranılmasına karşı gözü dönmüş bir muhalefet yürüttü. Bu konuda, büyük ya da küçük herhangi bir toplantı yapılmasına karşı çıktı. Şanghay Belediyesi Parti Komitesindeki, «dörtlü çete»nin karanlık emirlerine uyan bazı kimseler de şu dört yasağı koydu: Birinci yasak, «Taçay tipi illér kurmanın anahtarı, il Parti komitelerindedir» sözünün tekrarlanmasıydı. «Neden il Parti komiteleri de, eyalet Parti komiteleri değil? Hem Merkez Komitesinden ne haber?» diye soruyorlardı. İkinci yasak, Parti örgütlerinin sağlamlaştırılması ve çalışma tarzının düzeltilmesiydi. Onlar, her ikisinin de «metafizik» olduğunu iddia ediyorlardı. Üçüncüsü, çalışma ekiplerinin sevkinin yasaklanmasıydı; bu uygulamayı «burjuva gerici bir çizgi» ya da «Tao-yuan deneyi»[3] olarak karalıyorlardı. Dördüncüsü de Partinin

---

3 1963'te Başkan Mao, hem şehirlerde hem köylerde sosyalist eğitim hareketinin başlatılması için bütün ulusa çağrıda bulunduğu zaman, Liu Şao-çi, başında karısının bulunduğu bir çalışma ekibini Hopey Eyaletinin Tao-yuan Üretim Tugayına yolladı. Liu Şao-çi'nin karısı ve çalışma ekibinin öteki üyeleri,

temel çizgisi doğrultusundaki eğitimin yasaklanmasıydı; bunu, «küçük burjuvazinin büyük burjuvazi tarafından eleştirilmesi» olarak gösteriyorlardı. Hattâ, büyük önder Başkan Mao'ya ve Merkez Komitesindeki diğer önder yoldaşlara çamur atmak için şunu söyleyecek kadar ileri gittiler: «Kurtlar iktidarda olduğu sürece, tilkilere saldırmanın ne yararı var?» Hua Guo-feng yoldaşın raporuna da şiddetle saldırdılar ve «Başkan bu belgeyi onaylamış olsa bile, bu, mutlaka onunla aynı fikirde olduğu anlamına gelmez. Göreceğiz bakalım. Bırakalım biraz hava atsın. (Hua Guo-feng yoldaş kastediliyor)» Onlar, şeytanlık dolu gericilerdi!

Deng Siao-ping'in eleştirilmesi konusunda Şubat ayında yapılan toplantıda Hua Guo-feng yoldaşın yaptığı konuşma, Siyasî Büro tarafından tartışılmış ve kabul edilmiş, Başkan Mao tarafından da onaylanmıştı. Konuşma, hareketin, bütün kademelerdeki Parti komitelerinin merkezî önderliği altında yürütülmesi ve çeşitli kademelerde Deng'in ajanlarının temizlenmesi yolunda hiç bir girişimde bulunulmaması gerektiğini açık bir şekilde ortaya koyuyordu. Partinin merkezî önderliğini baltalamak isteyen «dörtlü çete» ise, Parti, hükümet ve ordudaki, Merkezi ve yerel kademelerde çok sayıda önder kadroyu devirmek çabası içinde kendi bildiğini okuyarak her yere çomak soktu ve bütün kademelerde bazı kişilerin hattâ «bütün bir tabaka insanın» temizlen-

---

eğitim hareketini gerçekleştiriyormuş gibi görünerek, burada kapitalizmi geri getirme çabası içersinde, sosyalist yolda yürümekte sebat eden kadrolara ve yoksul ve aşağı-orta köylülere saldırdılar ve kötü unsurları korudular. Liu Şao-çi ve şürekası, sözümona «Tao-yuan deneyi»ni göklere çıkardılar ve ülke çapında yaygınlaştırmak için komplo kurdular.

mesini istedi. Başkan Mao şu talimatı vermişti: **«Sanayiyi, tarımı, ticareti ve orduyu etkilemeyin.»** Ama onlar bazı kişileri «savaşçı gruplar» kurmaya kışkırttılar ve «yanlış çizgi için üretimde bulunmayın» narasını attılar. Her yerde karışıklık çıkardılar, bazı Parti ve hükümet örgütlerini felce uğrattılar, birçok yerde kapitalizme geri dönüşü tezgahladılar ve Partiye karşı azgın saldırılara girişmeleri için her türden canavarı kışkırttılar.

«Dörtlü çete»nin baltalamaları ve müdahalesi sonucunda bazı yerlerde, Parti Merkez Komitesinin 1975'te yayınlanan 21 sayılı belgesini uygulama konusunda şüpheye düşüldü ve yalpalama gösterildi; diğer bazı yerlerde, Partinin temel çizgisi doğrultusunda ğitim sürdüren çalışma ekipleri geri çağrıldı. Bu durumu dikkate alan Parti Merkez Komitesi, bu yılın Nisan ayında 21 sayılı belge ve Partinin temel çizgisi doğrultusunda köylük bölgelerde eğitimi sürdürmenin, Parti örgütlerini sağlamlaştırmanın ve çalışma tarzını düzeltmenin, çalışma ekiplerini köylük bölgelere göndermenin doğruluğunu tekrarlayan ve bütün bunlarda ısrar edilmesi gerektiğini belirten bir talimatın telefonla iletilmesini planladı. Çang Çun-çiao ise küstahça şöyle dedi: «Bu temel çizgi doğrultusundaki eğitimin doğru olduğu ne malum!» «Gerici çizgi, çalışma ekiplerinin gitmesine yol açtı ve onların kendi birimlerine dönerek isyan etmelerini önledi. Buna izin verilebilir mi?» «21 sayılı belgede ortaya konan planlara göre hareket etmemeliyiz.» «Dörtlü çete»nin engellemeleri sonucunda, talimat yayınlanmadı.

Bu yılın Mayıs ve Haziran aylarında, Bakanlar Kurulu, Tarım ve Orman Bakanlığına, Kuzey Çin'de yaz hasadı, fidan dikimi ve çiftlik yönetimi, güney-

de ise pirinç üretimi konusunda yerinde toplantılar düzenleme talimatı verdi. Parti Merkez Komitesinden aldığım yetkiyle, bu toplantılarda, Başkan Mao'nun sosyalist eğitim hareketi ile ilgili talimatını aktardım, Merkez Komitesinin 21 sayılı belgesini bilinçli bir şekilde uygulamak gerektiğini tekrarladım ve bütün kademelerdeki Parti komitelerinin çalışmasını desteklemek ve devrime sarılmak ve üretimi artırmak sorunları üzerinde ısrarla durdum. Bu, «dörtlü çete»yi can evinden vuran bir şey oldu. «Dörtlü çete»nin Şanghay ve Suçov'daki ajanları benim Parti Merkez Komitesini temsil etmeye yetkili olmadığımı iddia ettiler ve konuşmamı da «baştan aşağı üretici güçler teorisi» diye karalayarak, benim «yalnızca çok çalışıp ter dökmesini bildiğimi ama siyasî çizgi konusunda hiç bir şey bilmediğimi» söylediler.

Başkan Mao'nun durumu gittikçe ağırlaşmakta olduğu halde Çiang Çing 2 Eylülde ata binmek, geyikleri seyretmek ve dinlenmek üzere tatile çıkarak ikinci defa Taçay'a geldi. Trenden iner inmez, Taçay'ı hedef alarak şöyle dedi: «Buraya revizyonist çizgiye karşı mücadele etmek için geldim.» Ayrıca, «Taçay'ın siyasî bakımdan geri kaldığını» ve «revizyonist çizgiyi izlemekte olduğunu» söyledi. Başkan Mao'nun diktiği Taçay'ın kızıl bayrağını bir hamlede yere çalmak amacındaydı. Çiang Çing, başka bir «örnek» yaratmak istiyordu. Aklında kim vardı dersiniz? Kendisi.

«Dörtlü çete»nin, Taçay'dan öğrenme ve bütün ülkede Taçay tipi iller kurma hareketine yaptıkları müdahaleler ve baltalamalar konusunda işledikleri iğrenç suçların inkar edilmez kanıtları vardır. Onlar, vargücümüzle revizyonizmi ve kapitalizmi eleştirmek ve sosyalizmi inşa etmek hareketine karşı çıktılar

ve Taçay'ın kızıl bayrağını yere çalmaya çalıştılar. Faaliyetlerinin özü, Parti ve devlet iktidarını ele geçirmek, Partinin temel çizgisini değiştirmek ve kapitalizmi geri getirmekti.

«Dörtlü çete»nin karşı-devrimci saldırılarıyla karşı karşıya kalan Taçay ve Siyang, çeteye karşı verdikleri kararlı mücadele ile, bir kere daha, hepimize örnek oldular. Kötü rüzgara karşı sıkı duran ve her türlü müdahalenin üstesinden gelen kitleler ve kadrolar sayesinde tarımda Taçay'dan öğrenme hareketi sınıf mücadelesinin fırtınaları içinde ilerlemeye devam etti. Bu harekette zaten üstün bir düzeye ulaşmış 300'den fazla il, daha da sağlamlaşarak daha büyük ilerlemeler kaydetti. Yüz ya da daha fazla il de bu yıl, Taçay'dan öğrenme hareketinin ileri birimleri safına katıldı. Birçok eyalet, bilinçli bir şekilde, Taçay'dan öğrenmede sebat etti ve Partinin temel çizgisi doğrultusunda geniş çaplı bir eğitim başlattı; çok sayıda il de, Taçay'dan öğrenme hareketinde öne geçti. Partinin temel çizgisi doğrultusundaki eğitimin canlılık kazandırdığı Şantung, Kiangsu ve Anvey Eyaletlerinde tarım üretiminde hızlı bir ilerleme kaydedildi. 1975'de Şantung'un tahıl üretimi 1974'e oranla 2 750 000 ton arttı. Bu yıl da aynı eyalet 2 500 000 tonluk bir artış daha sağladı. «Dörtlü çete»nin ciddi müdahaleleri ile karşılaşan bölgelerde bile birçok il, sıkı durarak, Merkez Komitesinin 21 sayılı belgesini uygulamakta sebat etti, yalpalamadan Taçay'dan öğrenmeyi sürdürdü ve yeni başarılar kazandı.

Ne var ki, «dörtlü çete»nin müdahale ve baltalamalarının Taçay'dan öğrenme hareketine ve tarım ve tarım üretimine büyük zararlar verdiğini belirtmeliyiz; dolaysız müdahale ile karşı karşıya ka-

lan yerlerde daha da ciddi sonuçlar ortaya çıktı. Yunnan, Kveyçov, Seçuan, Fukien, Çekiang ve Kiangsi eyaletlerinde son birkaç yıl içinde tarım üretimi ciddi bir şekilde zarar gördü. En kötü etkilenen bölge olan Vençov'daki birçok yerde durum o kadar kötüleşti ki, işler toprağın bölünmesine ve komün üyelerinin toprağı tek başına işlemelerine kadar vardı. Zengin-fakir kutuplaşması yeniden kendini gösterdi, karaborsa ortaya çıktı ve kollektif ekonomi dağıldı. Sınıf düşmanları halkı ezdi ve yoksul ve aşağı-orta köylüler sefalete sürüklendi. Oralarda, kollektifi savunan kadrolar «kapitalist yolcu» olarak damgalanırken, tek başına çalışmayı savunanlar «devrimci» ilan edildi. Vençov örneği, «dörtlü çete» iktidarı ele geçirseydi bütün ülkede kapitalizmin geri getirileceğini, ülkemizin rengini değiştireceğini ve halkın yeniden sefalet batağına sürükleneceğini ortaya koymaktadır.

Şimdi «dörtlü çete» alaşağı edildiğine göre, Taçay'dan öğrenme ve Taçay tipi iller kurma hareketini baltalama planları da yerle bir edilmiştir.

Ama onların zararlı etkilerini silmek için büyük bir çaba harcamak gereklidir. «Dörtlü çete»nin karşı-devrimci revizyonist çizgisinin aşırı sağcı özünü kavramalı ve revizyonizmi ve kapitalizmi eleştirerek sosyalizmi inşa etmek çabalarımıza karşı çıkmalarını ve Taçay'ın kızıl bayrağını yere çalmak istemelerini tepeden tırnağa mahkum etmeliyiz. Hua Guofeng yoldaşın geçen yıl Taçay'dan öğrenme konusundaki ülke konferansında okuduğu ve tecrübeleri özetleyen raporu bilinçli bir şekilde uygulamalı, revizyonizmi ve kapitalizmi eleştirerek vargücümüzle sosyalizmi kurmada sebat etmeliyiz. Tarımda Taçay'dan öğrenme kızıl bayrağını daha da yükseltme-

li, Taçay'dan öğrenme ve bütün ülkede Taçay tipi iller kurma hareketinde daha da büyük başarılar kazanmalıyız.

Peking Review
7 Ocak 1977, Sayı 2

«DÖRTLÜ ÇETE»NİN YERLE BİR EDİLMESİ BAŞKAN MAO'NUN DİRAYETLİ BİR KARARIYDI

14 Ocak 1977

Birkaç yıldır «solcu» maskesi takan Parti düşmanı Vang-Çang-Çiang-Yao kliği, Parti Merkez Komitesi iktidarının bir parçasını gaspetti ve denetimi altındaki kitle haberleşme araçları sayesinde kendi propagandasını yaptı. Kendi başlarına «Büyük Kültür Devriminin 'bayraktar'lığı» ve «proleter devrimci»lik çelenkleri taktılar; bütün bunların amacı Çin'deki ve dünyadaki devrimci halkı aldatmaktı.

Başında Huo Guo-feng yoldaşın bulunduğu Parti Merkez Komitesi, «dörtlü çete»yi yerle bir ederek yüzündeki maskeyi yırttı. Onlar gerçekte, Kruşçev türünden, bir burjuva mevkî düşkünleri ve entrikacılar çetesi, Parti içindeki burjuvazinin tipik temsilcileri ve kapitalist yolda ısrar eden ve pişmanlık duymayan kapitalist yolculardı. Partimizin, «dörtlü çete»ye karşı yürüttüğü mücadele, proletarya ile burjuvazi, sosyalizm ile kapitalizm ve Marksizm ile revizyonizm arasındaki bir ölüm kalım mücadelesidir.

Başkan Mao'nun «Dörtlü Çete»ye Karşı Verdiği Mücadele

Henüz aramızda olduğu sırada Başkan Mao, Vang, Çang, Çiang ve Yao'yu birçok kere eleştirdi, eğitmeye çalıştı ve onlara karşı mücadele etti. 1974' den sonra, tekrar tekrar, «dörtlü çete»yi mahkum eden açık talimatlar verdi ve en sonunda da meseleyi kökünden halletme kararı aldı.

Kendini «Büyük Kültür Devriminin kahramanları» ilan eden «dörtlü çete», gerçekte Başkan Mao' nun talimatlarına karşı çıktı ve Büyük Kültür Devrimini baltalamak için çeşitli faaliyetlerde bulundu.

Büyük Kültür Devriminin başlangıç aşamasında Başkan Mao, tartışmaların, «zor ya da baskı yoluyla değil, ikna yoluyla yürütülmesi» gerektiği talimatını verdi. Ne var ki 1967 yılında bazı yerlerde, farklı görüşler yüzünden kitle örgütleri çatıştığında Çiang Çing, şu sloganı ortaya attı: «Saldırıda bulunurken ikna yolunu, savunmadayken ise zor yolunu kullanın.» Bu gerici ve demagojik sloganın etkisi altında birçok yerdeki kitle örgütleri, sonunda ipin ucunun kaçırıldığı ve kaçınılmaz olarak «tam bir iç savaşa» dönüşen ve bir keresinde Başkan Mao tarafından eleştirilen çatışmalara girişmenin bahanesi olarak bu sloganı kullandılar.

Onlar aynı zamanda el altından Lin Biao ve onun çetesi ile işbirliği yaptılar ve başkalarını «dönek» ya da «ajan» diye sahte bir şekilde suçlayarak, karşı oldukları önder kadroları da küstahça «Parti despotları», «kapitalist yolcular» olarak damgalayarak kitleleri aldattılar. Hattâ bütün ulusun çok sevdiği ve saydığı Başbakan Çu En-lay'a bile saldırdılar. Büyük Kültür Devriminde bir ara ortaya çıkan ve Baş-

kan Mao tarafından eleştirilen, «her şeyi yıkmak» olgusunun ardında yatan siyasî temel işte buydu.

1973 Ağustosunda yapılan 10. Parti Kongresini izleyen günlerde Vang-Çang-Çiang-Yao «dörtlü çete»si el altından yürüttükleri faaliyetlerini adım adım yoğunlaştırdılar.

1974 başlarında Başkan Mao, Lin Biao ve Konfüçyüs'ü eleştirme hareketini başlattı ve yönetti. İnatla geri dönüş ve gerileme için faaliyet gösteren Lin Biao, ideolojik bakımdan, 2000 yıl önce Çin'de köleci toplumu geri getirmek için inatla çaba harcayan Konfüçyüs'ün bir takipçisiydi. Eleştirme hareketinin amacı Lin Biao'nun karşı-devrimci revizyonist çizgisinin eleştirisini derinleştirmek, bunun ideolojik köklerini bulup çıkarmak ve yarattığı kötü etkileri silmekti. Karşı-devrimci sahtekarlardan oluşan «dörtlü çete» ise kendi entrikalarını geliştirmek uğruna herhangi bir devrimci sloganı kullanmaya her zaman hazırdı. Bu hareket içinde onlar, Başkan Mao'dan gizli, sloganlar icat ettiler, bulanıklık yaratmak ve mücadelenin genel yönelimine müdahale etmek amacıyla her yerde karışıklık çıkardılar. Aynı zamanda, Konfüçyüs'ün «takipçileri» adını verdikleri kişileri meydana çıkarmaktan söz etmeye başladılar ve saldırılarının sivri ucunu Başbakan Çu'ya yönelttiler; bütün bunların amacı, Başkan Mao'nun devrimci çizgisine bağlı olan çok sayıda önder kadroyu devirmekti. Daha 1974 başlarında Başkan Mao onları ciddi bir şekilde eleştirdi ve şunu söyledi: **«Metafizik, tek yanlılık aldı yürüdü.»**

20 Mart 1974'de Başkan Mao, Çiang Çing'i öfkeyle şöyle eleştirdi: **«Birbirimizi görmesek daha iyi olur. Yıllardır sana söylediğim birçok şeyi yapmadın. Birbirimizi daha sık görmenin ne anlamı var?**

Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in eserleri ortada, benim eserlerim ortada, ama sen onları incelemeyi reddediyorsun.»

Onlar dörtlü bir grup oluşturdular, Parti içinde kendi ayrı sistemlerini kurdular, kendi bildiklerini okudular ve kendilerini Başkan Mao'nun ve Parti Merkez Komitesinin üzerinde tuttular. Onların hizipçi faaliyetlerini ilk eleştiren ve onlara «dörtlü çete» adını takan Başkan Mao oldu. 17 Temmuz 1974'de Çiang Çing'e şöyle dedi: **«Dikkat edin, küçük bir dörtlü hizip haline gelmeyin.» «Kendinizi düzeltmeniz zor olacak.»** Aynı yılın 24 Aralığında Başkan Mao onları tekrar eleştirdi: **«Hizip kurmayın, hizip kuran yıkılır.»**

Revizyonizmi önlemek ve ona karşı mücadele etmek için Başkan Mao, 1974 Aralığında bütün ülke halkını proletarya diktatörlüğü teorisini incelemeye çağırdı ve şöyle dedi: **«Lenin neden burjuvazi üzerinde diktatörlük uygulamaktan söz etmişti? Bu meselenin derinlemesine kavranması gerekir. Bu mesele konusunda berraklığın olmayışı revizyonizme götürür. Bütün ulusa bu mesele kavratılmalıdır.»** «Dörtlü çete» bir kere daha, kendi komplocu amaçları uğruna bu devrimci sloganı kullandı. Başkan Mao'nun, revizyonizmin esas tehlike olduğunu belirten öğretisi üzerinde tahrifat yaparak, bugünkü durumda esas tehlikenin dar-deneycilik olduğu yaygarasını kopardılar. Bu konuda raporlar verdiler, makaleler yazdılar ve hattâ dar-deneyciliğe karşı çıkmanın «kavranacak halka» olarak alınması gerektiğini söylediler.

Dar-deneycilik de, dogmatizm de, Marksizmi revizyona tâbî tutar. Dogmatizm, **«Marksizmin bir dogma değil de bir eylem kılavuzu olduğu»** gerçe-

tini inkar eder; dogmacılar, halkı aldatmak için Marksist eserlerden aldıkları bazı pasajları papağan gibi tekrar edip dururlar. Dar-deneyciler ise, devrimci eylem açısından teorinin önemini kavramayarak daima kendi kısmî tecrübelerine sarılırlar ve devrimi bütünlüğü içinde görmeyi başaramazlar; sıkı bir şekilde ama körcesine çalışırlar. Buna karşılık sınıf mücadelesinde, üretim mücadelesinde ve bilimsel deney mücadelesinde edinilen tecrübenin paha biçilmez bir değeri vardır ve bu, gerçek bilginin kaynağıdır. Bu tecrübe, dar-deneycilikle bir tutulamaz.

Ne var ki Çang Çun-çiao ve Yao Ven-yuan ve onlar gibi kendilerine «Marksist teorisyen» adını veren diğerleri, dogmatizme değil yalnızca dar-deneyciliğe karşı çıktılar. Onlar tecrübe ile dar-deneyciliği birbirine karıştırmaya çalıştılar, dar-deneyciliği eleştirme yaftası altında Partimizdeki önder yoldaşları, özellikle mücadele tecrübesine sahip olan yaşlı kuşak devrimcilerini tasfiye etmek için onları «dar-deneyci» olarak damgalayarak bir kenara atmaya kalktılar. Başkan Mao onların giriştikleri bu komplonun içyüzünü gördü ve şu şekilde eleştirdi: **«Bence şöyle ifade etmeliyiz: Dar-deneyciliği ve dogmatizmi de içeren revizyonizme karşı çıkalım. Bunların ikisi de Marksizm-Leninizmi revizyona tâbî tutar. Birini göz ardı edip yalnızca diğerinden söz etmeyin.» «Bana kalırsa, dar-deneyciliği eleştirenlerin kendileri dar-deneycidir.»**

Çin Halk Cumhuriyeti Dördüncü Millî Halk Meclisinin Birinci Oturumu 1975 Ocağında yapıldı. Gündemdeki önemli maddelerden biri, devletin yönetici kadrosunu seçmek ve atamaktı. Dördüncü Millî Halk Meclisi hazırlık çalışmaları daha önceki bir tarihte toplanan ÇKP Onuncu Merkez Komitesinin İkinci

Genel Toplantısında tartışılmıştı. Dördüncü Millî Halk Meclisinin toplanması için hazırlık çalışmaları sürürken Vang, Çang, Çiang ve Yao hizipçi faaliyetlere giriştiler. 1974 Ekiminde, Parti Merkez Komitesi Siyasî Bürosuna haber vermeden, Vang Hung-ven'i gizlice o sırada Pekin'de bulunmayan Başkan Mao ile görüşmeye yolladılar. Vang Hung-ven, Partinin Onuncu Merkez Komitesinin İkinci Genel Toplantısında ve Dördüncü Millî Halk Meclisinde kendi «kabinelerini» kurma hesabı içinde, Başbakan Çu Enlay'a sahte suçlamalar yöneltti. Bütün bu suçlamalar Başkan Mao tarafından sert bir şekilde reddedildi; böylece kendi «kabinelerini» kurma çılgın ihtirasları da suya düşmüş oldu. Daha sonra Çiang Çing gene bazı kişilere, Vang Hung-ven'in Millî Halk Meclisi Daimî Komitesi başkan yardımcılarından biri olması dileğini Başkan Mao'ya iletmelerini istedi. Başkan Mao şu sözleriyle meselenin özüne parmak bastı: **«Çiang Çing'in çılgın ihtirasları var. Vang Hung-ven'i Millî Halk Meclisi Daimî Komitesi Başkanı yapmak, kendisi de Parti Merkez Komitesi Başkanı olmak istiyor.»**

Parti içindeki iki çizgi mücadelesinin, özellikle Parti düşmanı Lin Biao kliğine karşı verilen mücadelenin tecrübesini özetleyen Başkan Mao bütün Partiye şu çağrıda bulundu: **«Revizyonizmi değil, Marksizmi uygulayın; bölünmeyin, birleşin; açık yürekli ve dürüst olun, hile ve tertiplerle uğraşmayın.»** «Üç evet ve üç hayır» şeklinde özetlenen bu temel ilkeler, doğru ile yanlış çizgiyi birbirinden ayırt etmenin kıstasıdır. Çin Komünist Partisinin her üyesi ve her gerçek Marksist bu ilkelere bağlı kalmalıdır. Ne var ki «dörtlü çete» revizyonizmi uygulamayı, bölünme yaratmayı ve hile ve tertiplerle uğraşmayı yeğ

tuttu. 3 Mayıs 1975'de bir Siyasî Büro toplantısında Başkan Mao üç temel ilkeyi tekrarladı ve bu ilkelere inanmadıkları ve bunları tamamen unuttukları için onları eleştirdi. Şu uyarıyı yaptı: **«Dörtlü bir çete gibi davranmayın. Artık böyle yapmayın. Niçin böyle davranmaya devam ediyorsunuz? Niçin, Parti Merkez Komitesinin 200'den fazla üyesi ile birleşmiyorsunuz? Birkaç kişilik küçük bir çevre oluşturmak iyi değildir. Böyle yapmak hiç bir zaman iyi sonuç vermemiştir.»**

Vang, Çang, Çiang ve Yao, Başkan Mao'nun sabırlı öğütlerine ve sert eleştirilerine karşı ikiyüzlü ve karşı-devrimci bir tutum takındılar. Başkan Mao'nun yanındayken «onun talimatları doğrultusunda hareket edeceklerini» söylediler ama Başkan Mao'nun ardından bir çete gibi davranmaya devam ettiler. Hiç bir pişmanlık belirtisi göstermeden gittikçe daha kötüye gittiler ve yanlış yolda daha da fazla ilerlediler.

Böylece Başkan Mao, «dörtlü çete» meselesini halletmeye karar verdi. 1975'de Çiang Çing'i daha da teşhir etti: **«Ben öldükten sonra Çiang Çing mesele çıkaracaktır.»** 3 Mayısta Başkan Mao çete meselesiyle ilgili olarak şu talimatı verdi: **«Bu mesele bu yılın ilk yarısında halledilmezse, ikinci yarısında halledilmelidir; bu yıl olmazsa, gelecek yıl; gelecek yıl da olmazsa, ondan sonraki yıl halledilmelidir.»**

Yoğunlaşan Saldırılar ve Kaçınılmaz Düşüş

Sevgili ve değerli başbakanımız Çu En-lay, geçen Ocak ayında aramızdan ayrıldı; bütün ulus kedere boğuldu. «Dörtlü çete» ise Parti ve devlet iktidarı-

nı gaspetme fırsatını yakaladığını sandı. Başkan Mao ile Parti Merkez Komitesini etkilemek amacıyla Şanghay'da bazı kimseleri Çang Çun-çiao'nun başbakan olmasını öneren büyük duvar afişleri asmaları için kışkırttılar. Başkan Mao ile Parti Merkez Komitesinden gizli olarak, Siyasî Bürodaki ve birçok eyaletteki önder yoldaşlar aleyhinde bilgi toplamaya çalıştılar; amaçları, kendileri ve takipçilerinin iktidara gelmesini sağlamak için bu yoldaşları devirmekti.

Geçen yılın başlarında, Deng Siao-ping'i eleştirme konusunda Başkan Mao'nun talimatlarına açıkça karşı çıktılar ve kendi bildiklerini okudular. Denetimleri altındaki haberleşme araçlarını bulanıklık yaratmak, devrimi ve üretimi baltalamak için kullandılar. Her kademede, «Deng Siao-ping'in ajanları» dedikleri kimseleri bulup çıkarmaktan söz etmeye koyuldular; bunun amacı merkez organlardaki ve çeşitli bölgelerdeki çok sayıda sorumlu yoldaşı alaşağı etmekti.

Başkan Mao ileri görüşlüydü. Geçen Şubat ayının başlarında, Hua Guo-feng yoldaşın Başbakan Vekili olmasını bizzat önerdi ve bu öneri Siyasî Büroda oybirliği ile kabul edildi. «Dörtlü çete» bu duruma büyük öfke duydu. Öteden beri başbakanlık mevkiine göz dikmiş olan Çang Çun-çiao, Başkan Mao'ya olan kinini dile getirmek ve Hua Guo-feng yoldaşa hakaret etmek için «3 Şubat 1976 Tarihinin Düşündürdükleri» adlı bir makale yazdı. Geçen Nisanda ise gene bizzat Başkan Mao, Hua Guo-feng yoldaşın ÇKP Merkez Komitesi Birinci Başkan Yardımcılığına ve Başbakanlığa getirilmesini önererek, Hua Guo-feng yoldaşı kendine halef seçti; bu öneri de Siyasî Büro tarafından oybirliği ile kabul edildi. «Dörtlü

çete» bu durum karşısında dişlerini daha da çok biledi.

Başkan Mao öldükten sonra, Parti ve devlet zor anlar yaşarken, «dörtlü çete» sevinç içinde, yüksek Parti ve devlet yönetimini ele geçirmek çabalarını hızlandırdı. Bütün ulus keder içindeyken onlar ziyafet masalarında eğleniyorlardı. Aynı zamanda, gizli ilişkiler kurmak için yolculuklara çıkıyor ve halkı, Parti Merkez Komitesine karşı çıkmaya kışkırtan konuşmalar yapıyorlardı.

Hemen, bir eyalet Parti komitesinin, pişmanlık duymayan bir kapitalist yolcu olduğu iddia edilen birinci sekreterini konu alan gerici bir filmi, **Karşı-Saldırı**'yı piyasaya sürdüler. Geçen Ekim ayının başlarında bu filmin ülke çapında dağıtımını yapmayı planlıyorlardı. Film gösterilirken çetenin yeminli takipçilerinden biri, filmin konusunun, «Merkez Komitesinde revizyonizm ortaya çıktığı takdirde ne yapılması gerektiği sorusuna cevap oluşturacağını» belirtti ve filmin «yalnızca sanat ve edebiyatla ilgili bir sorun içermediğini, aynı zamanda zincirleme tepkilere yol açacağını» söyledi. Onların planına göre **Karşı-Saldırı** filmi, eyalet Parti komitelerindeki «kapitalist yolcuları» meydana çıkarmak için ülkenin her yanında «zincirleme tepkilere» yol açacak ve böylece yaratılan kargaşalık içinde çetenin iktidarı ele geçirmesini kolaylaştıracaktı.

«Dörtlü çete» aynı zamanda, planlı ve önceden hesaplanmış bir şekilde, Başkan Mao'nun sözümona «son sözleri»ni uydurdular: «Tespit edilmiş ilkelere göre hareket edin»; ve bu uydurma «son söz»ü basında geniş ölçüde yaydılar. 2 Ekimde Hua Guofeng yoldaş onların komplosunu açığa çıkardıktan

sonra, «Sonsuza Kadar Başkan Mao'nun Tespit Ettiği İlkelere Göre Hareket Edin» adlı bir makaleyi hâlâ kendi denetimleri altında olan kitle haberleşme aracı **Guangming Ribao**'da yayınladılar. Makale şöyle diyordu: «Başkan Mao'nun tespit ettiği ilkeleri tahrif etmek Marksizme, sosyalizme, proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürme yüce teorisine ihanet demektir.» Makalede ayrıca şu sözler de yer alıyordu: «Herhangi bir revizyonist elebaşı, Başkan Mao'nun tespit ettiği ilkeleri tahrif etmeye cüret ederse sonu kesinlikle iyi olmayacaktır.» Onlar böylelikle, Parti Merkez Komitesini, «Başkan Mao'nun tespit ettiği ilkeleri tahrif etmekle» suçluyorlardı. Özellikle de saldırılarının sivri ucunu açıkça Hua Guo-feng yoldaşa yöneltiyorlardı. Bu yazı, onların Parti ve devlet iktidarını gaspetmeleri için bir işaretti.

İşte bu can alıcı anda, başında Hua Guo-feng yoldaşın bulunduğu Parti Merkez Komitesi belirleyici tedbirler alarak, bir vuruşta, «dörtlü çete»yi yerle bir etti.

Böylece Başkan Mao'nun, «dörtlü çete»nin yerle bir edilmesi dileği yerine getirilmiş oldu.

Sovyetler Birliği'nde Olanlar Bir Daha Tekrarlanmamalıdır

Yirmi yılı aşkın bir süre önce, büyük Marksist Stalin yoldaşın ölümünden sonra, Kruşçev'in, adım adım tezgahladığı komplo sayesinde Sovyet Partisinin ve devletinin yönetimini gaspettiği akıldan çıkarılmamalıdır. Stalin hayattayken kendisini onun en hararetli destekleyicisi gibi gösteren ve Stalin'in,

kendisi için bir baba olduğunu söyleyen bu hayasız dönek, iktidarı ele geçirir geçirmez gerçek yüzünü ortaya koydu. Gizli bir rapor sundu, Stalin'in naşını yok etti, gözü dönmüşçesine karşı-devrimci revizyonist çizgiyi uyguladı ve uluslararası komünist hareket içinde karışıklık ve bölünme yarattı. Kruşçev-Brejnev dönek kliğinin yönetimi altında, Lenin'in anayurdu ve dünyanın ilk sosyalist devleti olan Sovyetler Birliği, her alanda kapitalizmin geri getirilmesi ve halkın büyük bir sefalete sürüklenmesiyle birlikte siyasî rengini değiştirdi.

Başkan Mao'nun ölümünden önce ve sonra Çin' in üzerinde de kara bulutlar dolaşmaya başladı. Kruşçev türünden insanlar olan Vang, Çang, Çiang ve Yao, başında Hua Guo-feng yoldaşın bulunduğu Parti Merkez Komitesine karşı giriştikleri komploya hız verdiler. Çin, Partinin ve devletin siyasî rengini değiştirerek revizyonist olması gibi gerçek bir tehlikeyle karşı karşıyaydı. Ama Çin Partisi, ordusu ve halkı, Sovyetler Birliği'nde meydana gelen acı olayların ülkemizde tekrarlanmasına izin veremezdi. «Dörtlü çete»nin yaptığı tek şey, kaldırdığı taşı kendi ayağının üzerine düşürmek oldu.

Bulutlar çabucak dağıldı; bugün Çin toprakları üzerinde kızıl güneş parlamaktadır ve gökyüzü de berraktır.

«Dörtlü çete»nin yerle bir edilmesi Mao Zedung Düşüncesinin büyük bir zaferidir. Başında Hua Guo-feng yoldaşır. bulunduğu Parti Merkez Komitemizin bu büyük devrimci pratiği gerçekleştirmesine ve hem Çin devrimine hem de dünya devrimine tarihî bir katkıda bulunmasına, Başkan Mao'nun proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürme teorisi reh-

berlik etmiştir. Olgular, Çin Komünist Partisinin, Başkan Mao tarafından kurulmuş ve çelikleştirilmiş, uzun yıllar boyunca sınanmış ve olgunlaşmış bir Parti olarak adlandırılmayı hak ettiğini ortaya koymaktadır.

Peking Review
14 Ocak 1977, Sayı 3

Kurtuluş Ordusu Günlüğü Yazı Kurulu

HUA GUO-FENG YOLDAŞIN PARTİMİZİN ÖNDERİ OLMASI BAŞKAN MAO'NUN DİRAYETLİ BİR KARARIDIR

8 Kasım 1976

Sevinç verici iki büyük olay —Hua Guo-feng yoldaşın Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Başkanı ve Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Askerî Komisyonu Başkanı olması ve Hua Guo-feng yoldaşın başkanlığındaki Parti Merkez Komitesinin bir vuruşla Vang Hung-ven, Çang Çun-çiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan Parti düşmanı kliğinin, Parti ve devlet iktidarını gaspetmek için giriştikleri entrikayı yerle bir etmesi— Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin kazandığı büyük zaferlerdir ve Partimizin tarihindeki parlak bir sayfadır. Bütün Parti, bütün ordu ve bütün milliyetlerden ülke halkı, yeniden kendi önderimize ve başkomutanımıza kavuştuğumuz için büyük bir hoşnutluk, gurur ve sevinç duymaktadırlar.

Büyük önderimiz ve öğretmenimiz Başkan Mao, yerini alması için Hua Guo-feng yoldaşı bizzat eğitti

ve seçti; bunun için gerekli olan düzenlemeleri bizzat kendisi yaptı. Hua Guo-feng yoldaşın Partimizin önderi olması, Başkan Mao'nun ölmeden önce verdiği dirayetli bir karardır.

Başkan Mao Partimizin başına geçecek olan halefini, Liu Şao-çi ile Lin Biao'nun burjuva karargahlarına ve Vang-Çang-Çiang-Yao Parti düşmanı kliğine karşı verilen sert mücadelelerden sonra seçti. Vang Hung-ven, Çang Çun-Çiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan uzun zamandan beri bir «dörtlü çete» kurmuşlardı ve komplocu faaliyetlere girişerek, Partinin ve devletin en üst düzeyindeki önderliğini boş yere gaspetmeye çalışıyorlardı. Başkan Mao, büyük bir uzak görüşlülükle, onları vakit geçirmeden eleştirdi ve mahkum etti, planlarını gerçekleştirmelerini imkansız kıldı. Başkan Mao, Hua Guo-feng yoldaşa sınırsız bir güven duyuyordu ve ona Partiyi ve ülkeyi yönetme gibi ağır bir görevi verirken içi rahattı. Dördüncü Millî Halk Kongresinin arifesinde «dörtlü çete», iktidarı gaspetmek için büyük bir komplo tezgahlama faaliyetine girişti. Başkan Mao onların azgın ihtiraslarını gördü ve onlara «bir hizip kurmamalarını» söyledi. Sayılan ve sevilen Başbakanımız Çu En-lay'ın ölümünden sonra, «dörtlü çete», kendi adamlarını başbakanlık makamına oturtmak için elinden geleni yaptı. Başkan Mao iktidarı onlara vermeyi kesinlikle reddetti ve Hua Guo-feng yoldaşın Geçici Başbakan olmasını bizzat önerdi. «Dörtlü çete» büyük bir kinle ve vargücüyle buna karşı çıktı. Başkan Mao onların tertiplerini boşa çıkarmak için, ayrıca Hua Guo-feng yoldaşın Parti Merkez Komitesinin Birinci Başkan Yardımcılığına ve Devlet Konseyi Başkanlığına (Başbakanlığa) getirilmesini de önerdi. Bundan kısa bir süre sonra Başkan Mao ken-

di el yazısıyla Hua Guo-feng yoldaşa **«işlerin başında sen olduğun sürece içim rahat»** diye yazdı. Böylece Hua Guo-feng yoldaşın Başkan Mao'nun halefi olması kesinleşti ve «dörtlü çetenin» Parti ve devlet iktidarını gaspetme planları tekrar tekrar bozguna uğratıldı. İki sınıf ve iki çizgi arasındaki sert mücadelelerden sonra Hua Guo-feng yoldaş Partimizin önderi oldu ve Başkan Mao'nun dirayetli kararı hızla gerçekleşti. Bu, proletaryanın burjuvaziye ve Marksizmin revizyonizme karşı kazandığı büyük bir zaferdir.

Uluslararası Komünist hareketin ve Partimizin tarihi bize, proletaryanın ve onun siyasî partisinin kendi Maksist önderlerine sahip olması gerektiğini göstermektedir. Tarihi halk yaratır ve halk tarihi yaratırken kaçınılmaz olarak kendi önderlerini ortaya çıkaracaktır. Halkın temel çıkarlarını, iradesini ve özlemlerini temsil eden, onu birleştiren ve örgütleyen devrimci bir öndere sahip olduğu zaman devrim coşkun bir şekilde gelişir ve zafere doğru ilerler; böyle bir önderden yoksun olduğu zaman ise yenilgilere uğrar ve zafer kazanamaz. Büyük Komünizm ülküsü, ancak kuşaklar boyu süren dişe diş bir mücadelede sebat edildiği takdirde nihaî zafere ulaştırılabilir. Güvenilir devrimci haleflerin olup olmadığı sorunu, daha eski kuşakların proleter devrimcileri tarafından başlatılan Marksist-Leninist devrimci davanın ilerlemeye devam edip etmeyeceğini belirleyen önemli bir sorundur. Kruşçev-Brejnev dönek kliğinin Sovyetler Birliği'nde iktidarı ele geçirmesi, Lenin'in kurduğu Marksist-Leninist Partinin yozlaşarak revizyonist ve faşist bir parti haline gelmesine ve dünyadaki ilk sosyalist ülkenin yozlaşarak sosyal-emperyalizm haline gelmesine yol

açtı. Bu, ne kadar acı bir derstir! Çin halkının ve uluslararası komünizm davasının temel çıkarlarından hareket eden Başkan Mao, halefler meselesine büyük bir önem verdi. Devrim davasını sürdürecek haleflerin eğitilmesinin ve yetiştirilmesinin önemini derin bir şekilde açıklayan Başkan Mao şuna işaret etti: **«Bu son derece önemli bir mesele, Partimiz ve ülkemiz için bir ölüm kalım meselesidir. Bu, yüz, bin, hattâ on bin yıl boyunca proleter devrimci davanın temel meselelerinden biri olacaktır.»** Başkan Mao, proletaryanın devrimci davasını sürdürmeye layık halefler için beş kıstası ve şu üç temel ilkeyi ortaya koydu: **«Revizyonizmi değil, Marksizmi uygulayın; bölücülük yapmayın, birleşin; hile ve tertiplerle uğraşmayın, açık yürekli ve dürüst olun.»** Başkan Mao devrim davasının haleflerinin **«devrimin büyük fırtınalarında sınandığını»** ve proleter önderlerin genellikle **«kitleler tarafından mücadele ve pratik içinde tanındığını»** ve **«kendi kendilerini atamadıklarını»** önemle belirtti. Başkan Mao sadece proletaryanın devrimci davasının halefleri ile ilgili teoriyi kapsamlı bir şekilde ortaya koymakla kalmadı, aynı zamanda devrimci haleflerin mücadele içinde sınanması, seçilmesi ve eğitilmesine de büyük bir önem verdi. Burjuva mevki düşkünlerinin ve komplocuların ve Parti içinde gizlenmiş Kruşçev tipinde kişilerin birbiri ardı sıra teşhir edilmesinde bize önderlik etti ve bizzat kendisi Hua Guo-feng yoldaşı halef seçerek, Partimizin ve devletimizin önderliğinin proleter devrimcilerin elinde kalmasını böylece güvence altına aldı. Bu, Başkan Mao'nun Çin devrimine yaptığı büyük katkılardan bir diğeridir.

Hua Guo-feng yoldaş Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesine ve Başkan Mao'nun, proletar-

ya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesi şeklindeki büyük teorisine sadık, devrimci teoriyi somut devrimci pratikle birleştirmede usta ve Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisini, ilkelerini ve siyasetlerini uygulamada kararlıdır. Deng Siao-ping'i eleştirme ve doğru kararları iptal etmeyi amaçlayan sağ sapmacı girişimi püskürtme mücadelesi sırasında Başkan Mao, Hua Guo-feng yoldaşın Başkan Mao'nun tutarlı düşüncesine uygun olarak tespit ettiği ve «dörtlü çetenin» bütün kademelerden Deng'in ajanlarını temizlemek şeklindeki uygulamasının tamamen zıddı olan plan ve siyasetlerini bütünüyle doğruladı ve onayladı.

Hua Guo-feng yoldaş uzun yıllar boyunca sınanmış, yeni demokratik devrimde, sosyalist devrim ve sosyalist inşada Büyük Proleter Kültür Devriminde ve gerek ülke içinde, gerekse uluslararası planda verilen şiddetli ve karmaşık mücadeleler içinde zengin tecrübeler kazanmıştır. Diyalektik ve tarihî materyalizme dayanan Başkan Mao, devrimci önderlerin zengin bir pratik tecrübeye sahip olmalarının çok önemli olduğunu düşünüyordu ve Hua Guo-feng yoldaşın ilçe, il ve eyaletlerdeki bütün çalışma alanlarına önderlik etme ve merkezî düzeyde çalışma tecrübesinden övgüyle bahsediyordu. Gerçekler, bizzat Başkan Mao tarafından yetiştirilmiş olan Hua Guo-feng yoldaşın, bütün Partinin ve bütün ülkenin genel işlerini yönetme yeteneğine ve kapasitesine sahip, zor ve karmaşık şartlar altında dahi Parti ve devlet meselelerini doğru bir şekilde halledebilecek seçkin bir Marksist önder olduğunu kanıtlamaktadır.

Partiye sadık olan Hua Guo-feng yoldaş, fedakar, açık ve dürüst, alçak gönüllü ve temkinlidir.

Başkan Mao derin bir kavrayışla, Hua Guo-feng yoldaşın, Partinin önderliğini kendisinden devralması için gerekli olan iyi niteliklere sahip olduğunu gördü. Bütün Parti, bütün ordu ve bütün ülke halkı Hua Guo-feng yoldaşın çalışma tarzının demokratik olduğunu, alçak gönüllü ve yanına yaklaşılır olduğunu, çalışma içinde yoldaşlarla iyi bir şekilde birleşebildiğini, kitlelerle sıkı bağları olduğunu, halkın refahıyla ilgilendiğini, onları kararlı bir şekilde desteklediğini, onların çıkarları için canla başla çalıştığını ve proletaryaya ve emekçi halka yürekten bağlı olduğunu kendi gözleriyle gördüler.

Uzak görüşlülük ve kavrayışla, bilgelik ve kararlılıkla hareket eden Hua Guo-feng yoldaş, önemli ilke meselelerinde asla taviz vermez; bir yandan sabırlı ve temkinli bir şekilde hareket ederken, diğer yandan mücadelede sebat eder. Ölümünden önce Başkan Mao, Hua Guo-feng yoldaşa büyük bir ciddiyetle Liu Pang'ın[1] hikayesini anlattı; Liu Pang, ölümünden hemen önce İmparatoriçe Lu ve aynı soydan bazı kişilerin milleti aldatarak iktidarı gaspetmek için komplo hazırladıklarını anlamıştı. Hua Guo-feng yoldaş Başkan Mao'nun sözlerini aklından çıkarmadı ve Başkan Mao'nun onun hakkında düşündüklerine layık olduğunu gösterdi. Vang, Çang, Çiang ve Yao'nun Parti ve devlet iktidarını ele geçirmek için hızla harekete geçtikleri ve devrimci davanın ciddi bir tehlikeyle karşı karşıya bulunduğu can alıcı anda Hua Guo-feng yoldaş kararını verdi ve onun başkanlığındaki Parti Merkez Komitesi, «dörtlü çete»nin komplosunu bir darbede yerle bir etmek için çok kararlı tedbirler alarak devrimi ve

---

1 Han hanedanını kuran imparator — Ç.N.

Partiyi kurtardı. Bütün bunlar, Hua Guo-feng yoldaşın bir proleter devrimci olarak sahip olduğu uzak görüşlülüğü ve devrimci tutumu göstermektedir.

Devrimci mücadelenin pratiği, Hua Guo-feng yoldaşın, Başkan Mao'nun öğütlerini son harfine kadar sadakatle uygulayabileceğini ve devrim gemisini fırtınalardan aşırarak Başkan Mao'nun çizdiği rotada yürütebileceğini tamamen kanıtlamıştır. Hua Guo-feng yoldaşı Partimizin önderi olarak selamlar ve «dörtlü çetenin» Parti ve devlet iktidarını gaspetmek için hazırladığı komplonun yerle bir edilmesiyle kazanılan büyük zaferi hararetle kutlarken, Başkan Mao'nun hayatını ve gücünü nasıl Çin halkının ve dünya halklarının devrimci davasına adadığını, Partimizin ve devletimizin rengini değiştirmemesi ve kuşaklar boyunca halkın mutlu olması için nasıl devrimci davaya en güvenilir halefi seçtiğini hatırlıyoruz. Bunu hatırladıkça büyük önder Başkan Mao'nun anısı önünde daha büyük bir saygıyla eğiliyor, onun değerini daha iyi anlıyor ve verdiği kararın ne kadar dirayetli bir karar olduğunu, ne kadar büyük bir önem taşıdığını hissediyoruz.

Rüzgar, şimşek gürlüyor
Dalgalanıyor bayraklar, sancaklar
İnsanların oturduğu her yerde.

Şimdi, Başkan Hua'nın başında bulunduğu Parti Merkez Komitesinin önderliğinde «dört haşerenin» başının ezilmesinden sonra anavatanımız coşkunlukla doludur ve 800 milyonluk halkımızın morali son derece yüksektir. Partimizin önünde parlak bir gelecek vardır. Ülkemizi büyük bir gelecek beklemektedir. Başında Başkan Hua'nın bulunduğu Parti Merkez Komitesi etrafında en sıkı bir şekilde kenetlene-

lim, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin yüce kızıl sancağını yüksekte tutalım, proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmak ve büyük Komünizm ülküsünü gerçekleştirmek için yiğitçe mücadele edelim ve zaferlerle ilerleyelim.

Peking Review
19 Kasım 1976, Sayı 47

Kurtuluş Ordusu Günlüğü Yazı Kurulu

BÜTÜN HAREKETLERİMİZDE BAŞINDA BAŞKAN HUA'NIN BULUNDUĞU PARTİ MERKEZ KOMİTESİNİN TALİMATLARINA UYALIM

(Kısaltılmış metin)

20 Kasım 1976

Son tahlilde, tarih, halkın iradesi ve talepleri doğ rultusunda gelişir. Başkan Mao, bu yılın Nisan ayında Hua Guo-feng yoldaşın Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Birinci Başkan Yardımcılığına ve Devlet Konseyi Başkanlığına (Başbakanlığa) getirilmesini önerdiğinde, yüz milyonlarca Çin halkının özlemlerini dile getirmişti. Bütün ülkede halk yürekten bir sevinç duydu ve yürüyüşler düzenleyerek bu olayı candan kutladı. O sırada Başkan Mao, bütün ülke halkının adım adım onu tanıması için, Hua Guofeng yoldaşın tanıtılmasını sağlamak gerektiği yolunda açık bir talimat vermişti. Fakat kitle haberleşme araçlarını denetimleri altında tutan Vang-Çang-Çiang-Yao Parti düşmanı kliği Başkan Mao' nun talimatını uygulamayı reddetti; birkaç gün gönülsüz bir propaganda yaptıktan sonra kestiler. Başkan Mao'nun ölümünden sonra «dörtlü çete», Parti-

nin ve devletin yüksek önderliğini gaspetmek için giriştiği komplocu faaliyetlerini daha da artırdı. Başkan Mao'nun öğütlerini yerine getiren ve bütün Çin halkının temel çıkarlarını temsil eden, başında Hua Guo-feng yoldaşın bulunduğu Parti Merkez Komitesi, «dörtlü çete»nin komplosunu tek darbeyle yerle bir etti ve böylece Çin tarihinde Sovyetler Birliği'ndeki gibi büyük bir geri dönüşü önlemiş oldu. Bu büyük tarihî başarı, 800 milyonluk Çin halkının kalbinde derin bir iz bırakmıştır. Tıpkı savaşçıların komutanlarını savaş sınavı içinde tanımaları ve onlara güvenmeleri gibi, yüz milyonlarla sayılan halk da, devrimci mücadelenin bu tayin edici tarihî anında işlerin başında Hua Guo-feng yoldaş kadar dirayetli bir önderin bulunmasından son derece mutludur ve ona her zamankinden çok sevgi ve güven duymaktadır. Partinin, hükümetin, ordunun, kitle örgütlerinin ve kültür ve eğitim kurumlarının doğudan, batıdan, güneyden, kuzeyden ve merkezden hep birlikte yükselttikleri ses, bir haykırış olup çınlıyor: Bütün Partinin, ordunun ve ülkenin her milliyetten halkının önderi olarak Başkan Hua'yı kararlılıkla destekleyelim ve bütün hareketlerimizde, başında Başkan Hua'nın bulunduğu Parti Merkez Komitesine uyalım!

Marksizm-Leninizm, bütün sosyalizm tarihî dönemi boyunca proletarya diktatörlüğü ile birlikte proletarya partisinin varlığını sürdürmesi gerektiğini savunur. Proletarya, kendi öncüsü Komünist Partisi aracılığıyla burjuvazi üzerinde diktatörlük uygular ve bütün çalışmalara önderlik eder. Partinin demokrasiye dayanan merkeziyetçiliği, siyasî bilince dayanan disiplini ve önderliğinin devrimci otoritesi, burjuvaziye karşı zafer

kazanmanın temel ön koşulları arasındadır. **Otorite Üzerine** adlı klasik eserinde Engels, anarşizmi şiddetle eleştirdi ve üretim mücadelesinden sınıf mücadelesine ve iktisattan siyasete kadar her alanda devrimci otoritenin zorunluluğunu ve önemini derinlemesine ortaya koydu. Engels, **«otorite, tâbî olmayı varsayar»** tezini derinlemesine açıklığa kavuşturdu ve devrimci otoriteye zarar veren her hareketin, ya **«karışıklık çıkarmaktan başka bir şeye yaramadığını»** ya da **«gericiliğe hizmet etmek»** üzere **«proletarya hareketine ihanet etmek»** olduğunu açık bir şekilde belirtti. Otorite ve tâbî olma olmaksızın makinelerin işleyemeyeceği, trenlerin hareket edemeyeceği ve gemilerin sefere çıkamayacağı, herkesin gördüğü bir gerçektir. Eğer proletarya, büyük savaşma gücüne sahip bir sınıf olmak ve burjuvaziye karşı savaşta ve sosyalist devrimi ve inşayı yürütmede uygun adım yürümek istiyorsa, devrimci otoriteye sahip olan partinin önderliğine güvenmelidir. Bir proletarya partisinin her kademesindeki önderlik, özellikle de parti merkez komitesinin önderliği, devrimci otoriteye sahip olmalıdır. Başında Başkan Hua' nın bulunduğu Parti Merkez Komitesi, devrimi muzaffer bir şekilde proletarya diktatörlüğü altında sürdürmede bizi ileriye götüren güçlü çekirdektir. Bütün hareketlerimizde, başında Başkan Hua'nın bulunduğu Parti Merkez Komitesine tâbî olmak, Partimizin davasının vargücüyle gelişmesinin temel güvencesidir.

Partiyi ve iktidarı gaspetmek, proletarya diktatörlüğünü yıkmak ve kapitalizmi geri getirmek için Vang-Çang-Çiang-Yao «dörtlü çete»si, Partinin birliğini ve birleşmesini baltalamak için ellerinden gelen her şeyi yaptı. Hattâ başka bir «merkez komi-

tesi» kurarak bunu Başkan Mao'nun ve Parti Merkez Komitesinin üzerinde saydılar. Onlar büyük önderimiz Başkan Mao'ya karşı çıktılar ve ona eza ettiler, sevilen ve sayılan Başbakanımız Çu'ya saldırdılar ve ona yalan yere suç yüklediler ve Başkan Mao'nun bizzat kendine halef seçtiği Hua Guo-feng yoldaşı kötülediler, ona iftira ederek itibarını zedelemeye çalıştılar. Başında Hua Guo-feng yoldaşın bulunduğu Parti Merkez Komitesinin devrimci otoritesini baltalamaya kalktılar ve hummalı bir şekilde «dörtlü çete»nin karşı-devrimci otoritesini kurmaya çalıştılar. Parti disiplinini çiğnediler ve Partinin çalışma tarzına zarar verdiler. Her türlü gerici ideolojik akımı körüklediler ve dur durak bilmeden «herkesi devirmek» ve burjuva hizipçiliğini körüklemek için çalıştılar, her kademede «ajanlar» ve her yerde «kapitalist yolcular» bulup çıkarmaya çalıştılar böylece halk arasında ideolojik kargaşalık yarattılar, Parti örgütlerini ve devrimci safları karışıklığa sürüklediler ve devrimi, üretimi ve her şeyi baltaladılar. Onlar, Partinin merkezileşmiş önderliğini ve proleter devrimci otoritesini baltalayan baş suçlulardı.

Başkan Mao tutarlı bir şekilde, zaferin ancak uygun adım yürüyerek ve bütün hareketlerde emirlere uyarak kazanılabileceğini vurgulamıştır. Partinin birleşik disiplinini bizzat kendisi formüllendirmişti. Devrim bir dönüm noktasına geldiğinde ve belli başlı bir, iki çizgi mücadelesi ortaya çıktığında Başkan Mao bize bizzat, **Üç Temel Disiplin Kuralı ve Dikkat Edilmesi Gereken Sekiz Nokta** şarkısını[1] söylemede

1 Başkan Mao'nun ortaya koyduğu «Üç Temel Disiplin Kuralı» ve «Dikkat Edilmesi Gereken Sekiz Nokta» olarak bilinen disiplin kuralları Çin'de şarkı halinde söylenmektedir. — Ç.N.

önderlik etti ve bunu sadece söylemekle yetinmememizi, aynı zamanda bunu açıklamamız ve buna uygun hareket etmemiz gerektiğini öğretti. Başkan Mao, demokratik merkeziyetçilik ilkesini tekrar tekrar vurgulamıştır **—birey örgüte tâbîdir, azınlık çoğunluğa tâbîdir, alt kademe üst kademeye tâbîdir ve bütün Parti Merkez Komitesine tâbîdir—** ve böylece bütün Partiyi **düşünce, siyaset, plan, komuta ve eylem birliği** kazanmada ve çabalarımızı birleştirerek zafere ulaşmada eğitmiştir. Bugün «dörtlü çete»yi ezme mücadelesinde büyük bir zafer kazanıldığı bir zamanda, bütün Partinin, ordunun ve ülkenin her yerinde halkın, bütün hareketlerinde, başında Başkan Hua'nın bulunduğu Parti Merkez Komitesine uyması demek, bu zaferi sağlamlaştırmak ve geliştirmek, suya düşmüş olan köpeğe vurmaya devam etmek[2] şeklindeki devrimci ruhu göstermek, kitleleri gözüpek bir şekilde seferber etmek ve «dörtlü çete»nin siyasî, ideolojik ve örgütsel olarak işlediği karşı-devrimci suçlar yüzünden onlarla kesin olarak hesaplaşmak üzere bütün güçleri toplamak ve «dörtlü çete»yi derinlemesine açığa çıkarmak ve köklü bir şekilde reddetmek için topyekûn bir halk savaşı açmak demektir.

«Dörtlü çete», bir komplocular, mevki düşkünleri, büyük despotlar ve aşırı sağcılar çetesidir. Onlar, yabancı emperyalizmin açıktan açığa uşakları, Parti içindeki burjuvazinin tipik temsilcileri, hâlâ kapitalist yolda yürüyen pişmanlık duymayan kapitalist yolcular ve bir avuç karşı-devrimci revizyonist-

---

2 Lu Sun'un yazılarından birinde geçen ve düşmana karşı amansız olmak gerektiğini ifade eden bir benzetme. — Ç.N.

tirler. Bizimle onlar arasındaki çelişme, bizimle düşman arasındaki bir çelişmedir. Bizimle onlar arasındaki mücadele, proletarya ile burjuvazi, sosyalizm ile kapitalizm ve Marksizm ile revizyonizm arasında bir ölüm kalım mücadelesidir. Onlar Partimizin, işçi sınıfının, ülkenin her yanındaki halkın ve Çin ulusunun baş düşmanlarıdır. Biz, bu azgın sınıf düşmanları çetesine karşı peygamber tavrıyla ya da yumuşak davranmamalıyız. Onları acımasızca teşhir tmeli ve etraflı bir şekilde eleştirmeli, onları baştan aşağı reddetmeli ve gözden düşürmeli, onları kararlılıkla ve bütünüyle devirmeliyiz. «Dörtlü çete»ye hoşgörülü davranmak, halka karşı suç işlemek demektir. Her devrimci yoldaş Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Başkan Mao'nun eserlerini, özellikle de Başkan Mao'nun «dörtlü çete»nin eleştirilmesi konusundaki talimatlarını ciddiyetle incelemeli, bu mücadelenin tabiatı ve geniş kapsamlı önemi konusunda derin bir kavrayışa sahip olmalı, Parti Merkez Komitesinin mücadele çağrılarını kararlılıkla uygulamalı, büyük mücadelede kesin ve açık bir siyasî tutum takınmalı ve aktif bir şekilde yer almalıdır. Ülkenin her yanındaki halk, ideolojik ve siyasî cephelerde büyük zaferler kazanmak ve mücadelede kesin zafere ulaşmak için çabalarını birleştirmelidir.

«Dörtlü çete»nin, bu veba tanrıları topluluğunun ortadan kaldırılması, Çin'in 9,6 milyon kilometre karelik toprakları üzerinde yaşayan 30 milyonu aşkın Komünist Partisi üyesinin ve 800 milyonluk halkın sosyalist coşkusunu ve yaratıcılığını canlandırmıştır. Onlar, başında Başkan Hua'nın bulunduğu Parti Merkez Komitesinin birleşik komutası altında bu coşkuyu ve yaratıcılığı, devrime sarılmada, üretimi, öteki çalışmaları ve savaşa karşı hazırlığı artır-

mada kuvvetli bir itici güce dönüştürüyorlar. Yüksek bir moral ve iki misli enerjiyle, «dörtlü çete»nin müdahalesi ve baltalaması sonucu meydana gelen zaman ve maddî zenginlik kaybını gidermek için çabalıyorlar. Önümüzde **«hem merkeziyetçiliğin hem demokrasinin, hem disiplinin hem özgürlüğün, hem irade birliğinin hem de kişisel gönül rahatlığı ve canlılığın bulunduğu bir siyasî ortam»** oluşuyor. Yüz milyonlarla Çin halkının devrimci seli, bir çığ hızıyla ilerliyor.

Peking Review
3 Aralık 1976, Sayı 49

Halkın Gazetesi Yazı Kurulu

«DÖRTLÜ ÇETE»Yİ SONUNA KADAR TEŞHİR EDİN VE ELEŞTİRİN

(Başyazı)

28 Kasım 1976

Başında Başkan Hua Guo-feng'in bulunduğu Parti Merkez Komitesinin önderliğinde yürütülen Vang Hung-ven, Çang Çun-çiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan Parti düşmanı kliğini ezmek için verilen mücadele büyük zaferler kazanmıştır. Vang, Çang, Çiang ve Yao, bütün Parti, bütün ordu ve bütün ülke halkının öfkeli protestolarının denizinde boğuluyorlar. «Dörtlü çetenin» karşı-devrimci suçlarını teşhir ve mahkum etme atılımı büyük bir hızla yükseliyor.

Vang Hung-ven, Çang Çun-çiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan, Kruşçev türünden burjuva komploculları ve mevki düşkünleridir; onlar tam anlamıyla Parti içindeki burjuvazinin tipik temsilcileri ve kapitalist yolu tutmakta ısrar eden iflah olmaz kapitalist yolculardır. Onlar, Parti ve devletin en üst kademedeki önderliğini gaspetme girişimlerinde, büyük

önder ve öğretmen Başkan Mao'ya, Başbakan Çu En-lay'a, Hua Guo-feng yoldaşın bizzat Başkan Mao tarafından önerilen atanmasına ve Başkan Hua Guo-feng başkanlığındaki Parti Merkez Komitesine azgınca karşı çıktılar. Onlar, Komünist Partisinin, işçi sınıfının, bütün ülke halkının ve bütün Çin milletinin yeminli düşmanlarıdır. Vang-Çang-Çiang-Yao Parti düşmanı kliğine karşı mücadelemiz, proletarya ile burjuvazi, sosyalizm ile kapitalizm ve Marksizm-Leninizm ile revizyonizm arasındaki bir ölüm kalım mücadelesidir. Bu mücadele, Partinin revizyonist olup olmayacağı, ülkenin siyasî rengini değiştirip değiştirmeyeceği ve halkın kazandığı zaferlerin ondan çalınıp çalınmayacağı ile ilgilidir. «Çing Fu yok edilmedikçe, Lu devletindeki buhran sona ermeyecektir.»[1] «Dört haşere» yok edilmedikçe, ülke huzura kavuşmayacaktır. Bu mücadelenin başarıya ulaşması ve «dörtlü çetenin» başarıyla tamamen teşhir edilmesi ve eleştirilmesi, bugün büyük bir öneme sahiptir ve Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin savunulması, revizyonizme karşı mücadele ve revizyonizmin önlenmesi, proletarya diktatörlüğünün sağlamlaştırılması, sosyalizmin kurulması ve Başkan Mao'nun öncülük ettiği Çin'deki proleter devrimci davanın sonuna kadar götürülmesi açısından tarihî bir anlam taşımaktadır.

Başkan Mao bize şunu öğretti: «**Revizyonizmi de-**

---

1 Çing Fu, İlkbahar ve Güz Döneminde (M.Ö. 770-475) Lu devletinde yaşamış olan bir soylu idi. Sürekli olarak iç karışıklıklar çıkardı ve o devletin iki hükümdarını öldürdü. «Çing Fu yok edilmedikçe Lu devletindeki buhran sona ermeyecektir» sözü, o sıralarda Lu halkı arasında yaygındı ve Çing Fu'nun adı da o günden beri iç karışıklık çıkaranlara verilegelmiştir — İngilizceye çevirenin notu.

ğil, Marksizmi uygulayın; bölünmeyin, birleşin; hile ve tertiplerle uğraşmayın, açık yürekli ve dürüst olun.» Proletarya diktatörlüğünü yıkmak ve Çin'de kapitalizmi geri getirmek yolundaki boş girişimlerde «dörtlü çete», bu üç temel ilkeye karşı çıkmak için elinden geleni yaptı. «Dörtlü çetenin» karşı-devrimci revizyonist çizgisinin aşırı sağcı özünü ve faaliyetlerinin esas niteliğini —yani, Marksizm kisvesine bürünerek revizyonizmi uygulamak, bölünmeler yaratmak, hile ve tertiplerle uğraşmak ve Parti ve devlet önderliğini gaspetmek için ellerinden geleni yaptıklarını— kavramalı ve «dörtlü çetenin» iğrenç suçlarını siyasî, ideolojik ve örgütsel bakımdan teşhir etmek ve eleştirmek için kitleleri ortak bir mücadeleye seferber etmeliyiz.

Siyasî bakımdan «dörtlü çete», Başkan Mao'nun talimatlarını örtbas etmek, onlara karşı direnmek ve onları tahrif etmek için, O'nun stratejik planlarına müdahale etmek ve bu planları baltalamak için ve Başkan Mao'nun uluslararası ve iç meselelerle ilgili birçok siyasetine ve proleter devrimci çizgisine karşı çıkmak için cüretkar faaliyetlere girişti. Başkan Mao tarafından tespit edilen Partinin temel çizgisine karşı çıktılar; Başkan Mao'nun, esas tehlikenin revizyonizm olduğu yolundaki öğretisine aykırı davranarak, bugün esas tehlikenin dar-deneycilik olduğunu iddia ettiler ve «kavranacak halka» olarak, sınıf mücadelesinin değil, dar-deneyciliğe karşı mücadelenin alınmasını önerdiler. Başkan Mao onları eleştirdi ve şöyle dedi: **«Bence meseleyi şöyle ifade etmek doğru olur: Dar-deneycilik ve dogmatizmi de içeren revizyonizme karşı çıkın. Bunların her ikisi de Marksizm-Leninizmi revizyona tâbî tutar. Sadece birinden söz edip diğerini gözden kaçırmayın.»**

«Bence dar-deneyciliği eleştirenlerin kendileri dar-deneycidirler.» «Dörtlü çete» Başkan Mao'nun talimatlarına karşı çıktı, onları tahrif etti ve Büyük Kültür Devrimine, Lin Biao'nun eleştirilmesine ve Deng Siao-ping'i eleştirme ve doğru kararları iptal etmeyi amaçlayan sağ sapmacı girişimi püskürtme mücadelesine karşı çıkarak, bunları baltaladı. Devrimin kavranmasına, üretimin ve diğer çalışmaların geliştirilmesine ve savaşa karşı hazırlık yapılmasına karşı çıktılar; savaşa karşı hazırlıklı olmak, doğal afetlere karşı hazırlıklı olmak ve halk için elinden geleni yapmak stratejik ilkesinin uygulanmasını engellediler ve sosyalist devrimi ve sosyalist inşayı baltaladılar. «Çin Seddimizi» yıkmak için giriştikleri boş çabalarda ordunun önderliğini gaspetmeye, silahlı kuvvetler içinde karışıklık çıkarmaya ve ordunun ve milis kuvvetlerinin inşasını önlemeye çalıştılar. Yabancı şeylere hayranlık duydular, yabancılara dalkavukluk ettiler, yasa dışı dış ilişkiler kurdular ve hayasızca teslimiyet ve millî ihanet faaliyetlerine giriştiler. Bütün bunları Parti ve devlet iktidarını gaspetmek için yaptılar. Başkan Mao'nun ölümünden sonra faaliyetlerine hız vererek, Başkan Mao'nun sözümona «tespit edilen ilkelere göre hareket edin» şeklinde bir son öğütte bulunduğu yalanını uydurdular. Böylece karşı-devrim için seferberlik ilan ettiler ve Hua Guo-feng yoldaşın başkanlığındaki Parti Merkez Komitesini devirerek onun yerine geçmek için bir komplo tezgahladılar.

İdeolojik bakımdan, materyalizmin ve diyalektiğin yerine idealizmi ve metafiziği geçirdiler. Başkan Mao onları sert bir şekilde eleştirdi ve şuna işaret etti: **«Metafizik, tek yanlılık aldı yürüdü.»** İdeoloji ve kültürün bütün alanlarında Marksizmi hayasızca

tahrif ettiler ve hain amaçlarına ulaşmak için üstyapı ile iktisadî temel arasındaki, üretim ilişkileri ile üretici güçler arasındaki, siyaset ile ekonomi arasındaki, devrim ile üretim ve siyasî bilinç ile meslekî yetenek arasındaki ilişkiler gibi bir dizi temel meselede karışıklık yarattılar. Denetimleri altındaki kitle haberleşme araçları vasıtasıyla gerçekleri tahrif ettiler, yanlışla doğruyu birbirine karıştırdılar, halkı aldatmak ve Parti ve devlet iktidarını ele geçirebilmek için büyük bir karşı-devrimci kamuoyu yaratmak amacıyla dedikodular çıkardılar. «Dörtlü çete» felsefe, ekonomi politik ve bilimsel sosyalizm konularında Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesine tamamen ihanet etmiştir.

Örgütsel bakımdan, kendi bencil çıkarları uğruna bir çete oluşturdular ve yoğun bir şekilde sekterlik ve bölücülük yaptılar. Başkan Mao onları defalarca eleştirmiş ve şöyle demişti: **«Dörtlü bir çete olarak hareket etmeyin, vazgeçin artık bundan, niçin bu yolda ısrar ediyorsunuz? Parti Merkez Komitesinin 200'den fazla üyesiyle niçin birleşmiyorsunuz? Birkaç kişilik küçük bir çevre oluşturmanın hiç bir yararı yoktur. Bu, hiç bir zaman yarar sağlamamıştır.»** «Dörtlü çete» görünüşte kabul etmekle beraber, gizlice buna karşı çıktı. Günden güne daha kötüye giderek, Parti içinde kendi sistemlerini kurdular, canlarının istediği gibi hareket ettiler, başkalarına efendilik tasladılar ve kendilerini Başkan Mao'nun ve Parti Merkez Komitesinin üzerinde gördüler. Vargüçleriyle bir «yeni Parti üyesi kaydetme furyası» ve bir «kadro yükseltme furyası» başlattılar, kötü niyetli taraftarlar kazanmak için resmî görevler ve buna benzer başka çıkarlar vaat ettiler ve bir «kabine kurmak için» büyük çaba har-

cadılar. Partinin demokratik merkeziyetçiliğini ve iyi geleneklerini çökertmeye çalıştılar. Bir «çelik sopa fabrikası» ve bir «külâh fabrikası» «işlettiler». Onlara boyun eğenler yaşayacak, karşı çıkanlar ise yok olup gidecekti. Onların hatalı çizgisini kuşkuyla karşılayan, beğenmeyen ya da bu çizgiye karşı direnen yoldaşlar amansız bir mücadele ile karşılaştılar ve saldırıya uğradılar. «Dörtlü çete» Başkan Mao'nun devrimci halefler için tespit ettiği beş kıstası tahrif etti ve bunlara karşı çıktı; yaşlıların, orta yaşlıların ve gençlerin üçlü bileşimi ilkesini baltaladı, genç ve yaşlı kadroları birbirine düşürdü. Bu, sadece yaşlı kadrolara darbe indirmekle kalmadı, aynı zamanda orta yaşlı ve genç kadrolara da zarar verdi. Uğursuz ellerini soktukları her yerde bölücülük yaptılar, karışıklık ve şiddetli çatışmalar yarattılar ve bunun sonucunda hem devrim, hem de üretim zarar gördü; kapitalizm alabildiğine yayıldı ve karşı-devrimci faaliyetler gemi azıya aldı. Onlar, hiç bir açık sınıf düşmanının yapamadığını yaptılar.

Parti ve devlet iktidarını gaspetmeye çalışan «dörtlü çete», toprak ağalarının, zengin köylülerin, karşı-devrimcilerin ve kötü unsurların, eski ve yeni burjuvazinin çıkarlarını temsil ediyor ve emperyalizmin, sosyal-emperyalizmin ve çeşitli ülkelerin gericilerinin isteklerini yansıtıyordu. İzledikleri çizgi, ülkeyi harabe haline getirecek, halkı perişanlığa sürükleyecek, Partiyi yıkacak ve millî esarete yol açacak olan aşırı sağcı bir çizgiydi. Onların kendilerine taktıkları bütün maskeleri —«doğru çizginin temsilcileri», «Büyük Proleter Kültür Devriminin Kahramanları» ve «edebiyat ve sanat alanlarındaki devrimin bayraktarları» gibi maskeleri— çekip indirmeli ve Parti ve devlet iktidarını gaspetmeye çalışan bu

komplocuların ve mevki düşkünlerinin gerçek yüzünü açığa çıkarmalıyız.

«Dört haşerenin» tasfiyesi, Parti, ordu ve halk için önemli ve mutlu bir olaydır. Geniş işçi, köylü, asker, devrimci kadro ve devrimci aydın kitleleri, «dörtlü çetenin» teşhir edilmesinde ve eleştirilmesinde büyük bir coşkunluk ve insiyatif göstermişlerdir. Kitlelere güvenmeli, onlara dayanmalı ve bu çetenin teşhir edilip eleştirilmesi için kitle hareketini başarıya ulaştırmalıyız. Mücadelenin genel yönelimine sıkı sıkıya bağlı kalmalı, saldırımızı daima Vang-Çang-Çiang-Yao Parti düşmanı kliğine yöneltmeli ve eleştiri yoluyla doğru çizgiyi yanlış çizgiden ayırt ederek sınıf mücadelesi ve iki çizgi mücadelesi konusundaki bilincimizi yükseltmeliyiz. Devrimci birliği güçlendirmek için Başkan Mao'nun şu öğretilerini asla akıldan çıkarmamalıyız: «**İşçi sınıfı içinde hiç bir temel çıkar çatışması yoktur. Proletarya diktatörlüğü altında işçi sınıfının uzlaşmaz iki büyük gruba ayrılması için hiç bir neden yoktur.**» «**Önemli meselelerde daha fazla özeleştiri yapın ve ortak bir nokta bulmaya çalışın, önemsiz meselelerde ise görüş ayrılıklarınızı muhafaza edebilirsiniz.**» İki farklı tipteki çelişmeyi birbirinden ayırt etmeli ve bunları doğru bir şekilde ele almalı, siyasete önem vermeli, «**onları eğitmek yoluyla daha fazla insana yardım etmeli ve saldırının hedefini daraltmalı**», ve birleşebileceğimiz herkesle birleşmeliyiz. Ciddi hatalar yapmış olanlar da dahil olmak üzere hata yapmış olan yoldaşlarla ilgili olarak, Başkan Mao'nun «**gelecekteki hataları önlemek için geçmişteki hatalardan ders çıkarın ve hastayı kurtarmak için hastalığı iyileştirin**» şeklindeki tutarlı öğretisine göre hareket etmeliyiz. Onların hatalarını düzeltmelerine izin ver-

meliyiz. Eğer hatalarını düzeltirlerse bu iyi bir şeydir. «Dörtlü çetenin» başkalarına yaptığı gibi, onları, bir daha ayağa kalkamayacak şekilde yere çalmamalıyız. Hata yapan yoldaşlar hızla hatalarını görmeli ve «dörtlü çete»den kopmalı, onların suçlarını teşhir etmeli ve kendi siyasî tavırlarını da değiştirmelidirler. «Dörtlü çete»nin açığa çıkarılması ve eleştirilmesi, Parti komitelerinin merkezî önderliğinde yürütülmelidir. Parti komitesinin önderliğinden bağımsız ilişkiler kurmayın ya da herhangi bir biçimde savaşçı gruplar örgütlemeyin.

«Mücadelemizde Marksizme ihtiyacımız var.» «Dörtlü çete»yi teşhir etme ve eleştirme mücadelesinde Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in eserlerini ve Başkan Mao'nun eserlerini, özellikle de proletarya diktatörlüğüne ilişkin Marksist teori ile Başkan Mao' nun «dörtlü çete»yi eleştiren önemli talimatlarını dikkatle incelemeliyiz. Ancak etkili Marksizm silahını kullanmayı öğrenmek için sıkı bir şekilde çalışırsak, Parti ve devlet iktidarını gaspetmeye çalışan «dörtlü çete»nin iğrenç suçlarını ve izlediği karşıdevrimci revizyonist çizgiyi derinlemesine eleştirebiliriz. Büyük Kültür Devrimine, kitlelere ve kendimize karşı doğru bir tavır takınmalı, yeni sosyalist olguları canla başla desteklemeli, devrimci halefler için tespit edilmiş olan beş kıstası yerine getiren yeni güçleri genişletmeli ve güçlendirmeli, Büyük Kültür Devriminin kazançlarını sağlamlaştırmalı ve geliştirmeliyiz. **Devrime sarılmada, üretimi, diğer çalışmaları ve savaşa karşı hazırlığı geliştirmede** sebat etmeli ve bütün alanlardaki çalışmalarımızı daha da iyi bir şekilde yürütmeliyiz.

Başında Başkan Hua'nın bulunduğu Parti Merkez Komitesinin önderliğinde, Marksizm-Leninizm-

Mao Zedung Düşüncesinin yüce kızıl bayrağını daha da yükseltelim ve Parti düşmanı «dörtlü çeteye» karşı büyük mücadeleyi sonuna kadar götürelim.

Peking Review
3 Aralık 1976, Sayı 49

Cen Ping

«DÖRTLÜ ÇETE»: MİLLETİN BAŞBELASI

(Devrime sarılma ve üretimi artırma çabalarını baltalamada Parti düşmanı «dörtlü çete»nin işlediği suçların eleştirisi)

14 Kasım 1976

Marksizm-Leninizmin evrensel gerçeğini temel alan büyük önder ve öğretmen Başkan Mao, sosyalist devrimin ve sosyalist inşanın tecrübesini özetledi ve Partimiz için **«devrime sarılma, üretimi artırma»** şeklindeki büyük ilkeyi ortaya koydu. Bu ilke, devrim ile üretim arasındaki, üstyapı ile ekonomik temel arasındaki ve üretim ilişkileri ile üretici güçler arasındaki diyalektik ilişkinin bilimsel bir yansımasıdır. Bu ilke, millî ekonominin sosyalist doğrultuda hızla gelişmesi için tek doğru yolu gösterir. Parti ve devlet iktidarını gaspetmeyi, proletarya diktatörlüğünü yıkmayı ve kapitalizmi geri getirmeyi amaçlayan Vang Hung-ven, Çang Çun-çiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan'ın Parti düşmanı kliği, bu ilkeyi çarpıtmak ve ona karşı çıkmak için elinden geleni yaptı. Devrimi ve üretimi baltalamak, ülkeyi ve halkı felakete sürüklemek için sayısız yalanlar

yaydılar ve birçok kötülük yaptılar. Büyük suçlar işlediler.

«Dörtlü çete», makinelerin nasıl çalıştırıldığını, ürünlerin nasıl yetiştirildiğini ya da nasıl savaşıldığını bilmez. Gerçek, onların elinde değildir ve onların kitle desteği yoktur. Onlar ancak büyük bir sopa kullanarak ve insanları damgalayarak işlerini yürütebildiler. Üretime katılmadılar ve katılanlara da karşı çıktılar. Birisi üretimle ilgili bir şey söyleyecek olsa ya da üretimi artıracak bir şey yapsa, öfkeden deliye dönerek, onu kim olduğuna bakmaksızın, yalnızca üretimden söz eden ve devrimi ağzına almayan biri, «üretici güçler teorisi»nin bir takipçisi olarak mahkum ediyorlardı.

Üretime sarılmak, üretici güçler teorisiyle eş anlamlı mıdır? Hayır! «Dörtlü çete», karışıklık yaratmak amacıyla bu sorunda doğru ile yanlışı tamamen tersyüz etti.

Üretici güçler teorisi, bir yandan üretici güçlerin belirleyici rolünü tek yanlı bir şekilde abartırken, öte yandan üretim ilişkilerinin üretici güçler üzerindeki güçlü karşı-etkisini ve üstyapının ekonomik temel üzerindeki muazzam karşı-etkisini inkar eden revizyonist bir teoridir; sınıf mücadelesini esas halka olarak kavramayı ve siyasetin her şeye kumanda etmesini reddeder; proletarya devrimini ve proletarya diktatörlüğünü reddeder. Başkan Mao şuna işaret etmişti: **«Sınıf mücadelesi esas halkadır ve geriye kalan her şey ona dayanır.» «Dahası, ideoloji ve siyaset her şeye kumanda eder, her şeyin özüdür.»** Lenin şunu belirtmişti: **«Siyasetin kaçınılmaz olarak ekonomi üzerinde önceliği vardır. Bunun tersini iddia etmek, Marksizmin alfabesini unutmak demektir.»** («Bir Kere Daha Sendikalar, Bugünkü Du-

rum ve Troçki ile Buharin'in Hataları Üzerine») Devrim ile üretim arasındaki ilişki, zıtların birliğini temsil eder. Bu ikisinden devrim, çelişmenin esas yönüdür ve önder rolü oynar. Devrim, üretimin yönlendirilmesini ve üretimin gelişmesine yol gösteren çizgiyi belirler ve aynı zamanda bu gelişme için kuvvetli bir itici güçtür. Devrim ile üretim arasındaki ve siyaset ile ekonomi arasındaki ilişki, esas halka ile ikincil halkalar arasındaki, kumanda eden ile kumanda edilen arasındaki bir ilişkidir. Bu ilişkiyi tersine çevirmek ya da buna karşı seçmeci (eklektik) bir tavır almak yanlıştır. Sosyalizm tarihî döneminde, sınıflar ve sınıf mücadelesi hâlâ vardır; ancak sınıf mücadelesini esas halka olarak kavramakta sebat ettiğimiz, devrime etkili bir şekilde sarıldığımız ve üretim ilişkileri ile üstyapı arasındaki uyumsuzlukları sürekli olarak yeniden düzene soktuğumuz sürece, toplumsal üretici güçleri hızla geliştirebilir, proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırabilir ve kapitalizme geri dönüşü önleyebiliriz. Liu Şao-çi'nin karşı-devrimci revizyonist çizgisini eleştirirken Başkan Mao açık bir şekilde şunu söylemişti: **«Siyasî çalışma, bütün iktisadî çalışmanın can damarıdır.»** Biz her zaman, devrime öncelik tanımada ve proleter siyasetin her şeye kumanda etmesini sağlamada sebat etmeliyiz. Deng Siaoping, «üç talimatı esas halka olarak kavramayı» salık verdiği ve «ister kara kedi olsun ister beyaz, fare yakalayabildiği sürece bütün kediler iyidir» dediği zaman, tamamen hatalıydı. Biz, üretici güçler teorisine her zaman, geçmişte, şimdi ve gelecekte karşıyız. Ama bu, üretimi artırmaya karşı olduğumuz şeklinde yorumlanmamalıdır. «Dörtlü çete» kasıtlı olarak iki farklı kavramı birbirine karış-

tırdı ve üretici güçler teorisini, üretimi artırma çabalarıyla bir tuttu; hiç kimse üretimi artırmaya cesaret edemesin ya da artıramasın diye başkalarına karşı küstahça suçlamalarda bulundu. Onların caniyane emeli, hem üretim hem de devrimi baltalamaktı. «Dörtlü çete»nin yarattığı karışıklık eleştirilmeli ve ortadan kaldırılmalıdır. Bu konudaki Marksist ilke çok açıktır. Devrim ile üretim arasındaki ilişkinin doğru ele alınması, devrime sarılmak ve üretimi artırmaktır. Bu, kesinlikle üretici güçler teorisi değildir.

Devrimin yönetici rolünü vurgularken, üretimin önemli olmadığını, hele vazgeçilebilir olduğunu kesinlikle söylemek istemiyoruz. Marksistler, insanın üretim faaliyetini en temel pratik faaliyet olarak ve maddî üretimi, insanlığın varlığını sürdürmesinin ve gelişmesinin temeli olarak görürler. Engels şöyle demişti: İnsanlık tarihinde şöyle bir basit gerçek vardır — **«İnsanoğlu, siyasetle, bilimle, sanatla, dinle vb. ilgilenebilmek için her şeyden önce yemek, içmek, barınmak ve giyinmek zorundadır; dolayısıyla, insanoğlunun varlığını sürdürmesi için acilen gerekli maddî araçların üretimi ve bunun sonucu olarak, belli bir halk tarafından ya da belli bir çağda ulaşılan iktisadî gelişmenin derecesi, toplumun temelini oluşturur.»** («Karl Marks'ın Mezarı Başında Konuşma») Ayrıca Lenin de açık bir ifadeyle şuna işaret etmişti: **«Son tahlilde, emeğin üretkenliği, yeni toplumsal düzenin zaferi için en önemli, en başta gelen şeydir.»** («Büyük Bir Başlangıç»).

Başkan Mao bize şunu öğretmiştir: **«Sınıf mücadelesi, üretim mücadelesi ve bilimsel deneyler, güçlü bir sosyalist ülke inşa etmede üç büyük devrimci harekettir. Bu üç hareket, Komünistlerin bürokra-**

siden arınmalarının, revizyonizme ve dogmatizme karşı bağışıklık kazanmalarının ve daima yenilmez kalmalarının kesin güvencesidir. Bunlar, proletaryanın geniş emekçi kitlelerle birleşebilmesinin ve demokratik bir diktatörlüğü gerçekleştirmesinin sağlam güvencesidir.» Sosyalizm döneminde, ancak sınıf mücadelesini esas halka olarak kavrar, üretimi faal olarak geliştirir ve sosyalizmi başarılı bir şekilde inşa edersek, proletarya diktatörlüğünü pekiştirmek için sağlam bir maddî temel oluşturabilir, güçlü bir millî savunma kurabilir, dünya devrimini daha iyi destekleyebilir, emekçi halkın maddî ve kültürel düzeyini adım adım iyileştirebilir ve üç belli başlı farklılığın giderek kaldırılması, sosyalizmin kapitalizm üzerindeki zaferi ve komünizm nihaî hedefinin gerçekleştirilmesi için gerekli maddî koşulları yaratabiliriz. Bu nedenle, sosyalist üretimin yaygınlaştırılması için çaba harcamak ve sosyalizmi iyi bir şekilde inşa etmek, proletarya diktatörlüğünün temel bir hedefi ve işçi sınıfının ve diğer bütün emekçi insanların şanlı bir görevidir. «Dörtlü çete» gözü dönmüşçesine metafiziği savundu. Art niyetlerle devrimin karşısına üretimi, siyasetin karşısına ekonomiyi, sınıf mücadelesinin karşısına üretim için mücadeleyi ve proletarya diktatörlüğünün karşısına sosyalist inşayı koydu. Onlar, üretimi ve inşayı geliştirmeye karşıydılar. Bu, yalnızca üretimin gelişmesini baltalamakla kalmayacak, kaçınılmaz olarak proletarya devrimi ve proletarya diktatörlüğü büyük davasını da tehlikeye düşürecekti. Onların mantığına göre «uydular gökyüzüne fırlatıldığı» zaman kaçınılmaz olarak «kızıl bayrak yere düşecektir». Onlara göre, 800 milyonluk halk «devrim yapmak» istiyorsa, karnını hava ve suyla doyursa da

olur. Böylesine bir «teori»yi Marksizm diye yutturmak, Marksizme korkunç bir hakaret değil midir?

Biz proletarya olarak, hem kızıl bayrağı kuşaktan kuşağa dalgalandırmaya devam etmek, hem de uydular fırlatmak istiyoruz; biz ülkemizin siyasî renginin hiç bir zaman değişmemesini ve zengin ve güçlü bir ülke olmasını güvence altına almak istiyoruz.

Devrim ile üretim arasındaki ilişkiyle ilgili olarak «dörtlü çete», «devrim iyi bir şekilde gerçekleştirildiği zaman üretimin kendiliğinden yükseleceğini» iddia etti. Bu da ard niyetle söyleniyordu. Üretim için mücadelenin sınıf mücadelesine dayandığı vurgulanmalıdır. Üretimi geliştirmek için biz her şeyden önce sınıf mücadelesini ve iki çizgi arasındaki mücadeleyi sıkıca kavramalıyız. Gerçekler, devrimin iyi bir şekilde yürütülmemesi halinde üretimin mutlaka zarar göreceğini ve rayından çıkacağını göstermiştir. Devrimi gerçekten iyi bir şekilde yürütmek, mutlaka üretimi hızlandıracaktır. Ne var ki sosyalist üretimi geliştirmek için aynı zamanda Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini ciddiyetle incelemeli, üretime yön veren yasaları kavramak için çaba göstermeli ve üretim sürecinde ortaya çıkan çelişmeleri çözmeliyiz. Parti önderliğini güçlendirmeli, işçi sınıfına ve halk kitlelerine yürekten güvenmeli, akılcı kurallar ve yönetmelikler tespit etmeli ve geliştirmeli, iktisadî muhasebe işlerini daha iyi yürütmeli, üretim maliyetlerini düşürmeli, malî kaynak birikimini artırmalı, teknik yenilikler geliştirmeli ve teknik devrimi sürdürmeli, çalışmada sosyalist yarışma hareketi başlatmalı, emeğin üretkenliğini artırmalıyız vb... İktisadî çalışma, gittikçe artan bir titizlikle yürütülmelidir. Muazzam ve zorlu bir çalışma olmadan ve belirli pratik sorunlar çözül-

meden, üretim nasıl kendiliğinden artar? Sosyalist üretimin önderliğe ihtiyacı vardır; uyumlu ve planlı bir şekilde ve sosyalist doğrultuda geliştirilmelidir. «Üretimin kendiliğinden artacağı» yaygarasını koparırken «dörtlü çete», sosyalist ekonominin «kendiliğinden» keşmekeşe sürüklenmesi ve kapitalizmin geri getirilmesi için Parti önderliğini reddetmeyi ve üretimde kargaşa yaratmayı amaçlıyordu.

Vang-Çang-Çiang-Yao mevki düşkünü komplocular çetesi, avazı çıktığı kadar «devrim» ve «sınıf mücadelesi» diye bağırıyordu. Onlar gerçekten devrim yapıyorlar mıydı? Hayır! Kesinlikle yapmıyorlardı! Onlar sahte devrimcilerdi; karşı-devrimcilerdi.

«Dörtlü çete» revizyonist, bölücü ve komplocu faaliyetler içindeydi. Gece-gündüz kafa yordukları şey, Partiyi ve iktidarı nasıl gaspedecekleriydi. Üretimin geliştirilmesine ya da halkın güvenliğine zerre kadar aldırış etmiyorlardı. Tangşan'daki şiddetli depremden sonra Başkan Mao ve Parti Merkez Komitesi büyük bir ilgi gösterdiler ve Hua Guo-feng yoldaş bizzat deprem bölgesine giderek oradaki halkın acısını paylaştığını ifade etti. Ama kötü niyetli «dörtlü çete», «depremin ancak birkaç yüz kilometrelik alanı etkilediğini ve bir-iki aylık bir sorun olduğunu» söyledi. Onların karşı-devrimci geriye dönüş «büyük dava»larına kıyasla bu, yalnızca ikincil ve «kısmî» önemi olan bir sorundu. Tangşan depreminden sonra depreme karşı kurtarma çalışmalarıyla görevli önder yoldaşlar, bu çalışmayı iyi bir şekilde yürütmenin ve Başkan Mao'nun, Parti Merkez Komitesinin ve halkın güvenliğini sağlamanın zorunlu olduğuna işaret ettiler. Ama «dörtlü çete» bu yoldaşlara alçakça kara çalarak «siyaseti ve sınıf mü-

cadelesini göz ardı ettiklerini» öne sürdü. Bu alçakların istediği, nasıl bir «siyaset»ti? Deprem olduğu takdirde kendilerini koruyacak şekilde hazırlanmış pahalı yataklarında yatarken, «ister dağlar devrilsin, ister yer yarılsın, bunun pek bir önemi yok» gibisinden şarkılar söylüyor ve «bütün ülkeye hükmetmek» ve kapitalizmi geri getirmek için kurdukları karşı-devrimci boş hayallerin bir ifadesi olarak, eski bir şiirden şu dizeleri okuyorlardı: «Yeryüzünün altüst olması, yeni bir diyarın doğuşunun habercisidir; gökyüzünde fırtınalar estiğinde, ölümsüz bir kainat hanedanı doğar.» İşte onların «siyaseti» buydu!

«Dörtlü çete», «devrim» adına her şeye burnunu sokuyor ve her yerde karışıklık çıkarıyordu. Millî iktisadî planı ve **«Savaşa karşı hazırlıklı olun, doğal afetlere karşı hazırlıklı olun ve halk için elinizden geleni yapın»** stratejik ilkesini baltalamak amacıyla «üretimi ya da çalışmayı durdurmaktan korkmayın» diye bağırıyorlardı. Gittikleri her yere, Parti önderliğini baltalamak ve işçi sınıfının saflarını bölmek için burjuva hizipçiliğini ve bölünmeyi de birlikte götürüyorlardı. İşletmelerin idaresini altüst ettiler, hükümetin malî ve iktisadî siyasetlerini sekteye uğrattılar ve alçakça bir ekonomizm rüzgarı estirdiler. İnsanları dayak atmak, vurup kırmak ve soygunlara girişmek gibi işlere ittiler, böyle şeyleri desteklediler ve Başkan Mao'nun, bir tartışma olduğunda bunun **«zorbalıkla ya da kuvvete başvurarak değil, ikna yoluyla yürütülmesi gerektiği»** şeklindeki talimatına karşı çıkmak için «ikna yoluyla saldır ama kendini kuvvete başvurarak savun» şeklindeki gerici sloganı kullandılar. Böylelikle kuvvete başvurulmasını kışkırttılar ve bu, millî ekonomiyi et-

kiledi ve bazı bölgelerde ciddi zararlara yol açtı. Kısacası, «dörtlü çete» sosyalist ekonomiyi yıkmaktan ve proletarya diktatörlüğünü alaşağı etmekten büyük bir sevinç duyuyordu. Ne kadar korkunç ve alçakça niyetleri vardı!

«Dörtlü çete», tipik bir karşı-devrimci düzenbazlar topluluğudur. Onlar, «işletmelerin, ilgili bakanlık tarafından doğrudan ve tek elden denetimi»ne karşı çıkan kahramanlar pozuna büründüler, ama aslında, merkezinde «dörtlü çete»nin bulunduğu bir çeşit diktatörlük kurmak için ellerinden geleni yaptılar. «Maddî dürtüler»e sövüp saydılar, ama aslında kendileri maddî dürtülere başvurdular. Başkalarını «yabancı şeylere köle olmakla» suçlarken, kendileri yabancı şeylere taptılar, yabancılara dalkavukluk ettiler, yabancılarla yasa dışı ilişkiler kurdular ve gözü dönmüşçesine teslimiyetçilik ve millî ihanet faaliyetlerine giriştiler. Bağıra çağıra «burjuva haklarının kısıtlanması»ndan dem vurdular ama kapitalistlere taş çıkardılar ve burjuva haklarını genişletmekle uğraştılar. Halkın emeğinin ürünlerine keyiflerince el koydular, akıllarına estiği gibi para harcadılar ve yiyip içerek, zevk peşinde koşarak, avlanarak, ata binerek, eski operalar ve bayağı filmler seyrederek yoz ve sefih bir hayat yaşadılar. Onlar, **işçilerin kanını emen**, açıktan açığa burjuva unsurlardır.

«Dörtlü çete», halkın devrime sarılma ve üretimi artırma çabalarını baltalayan baş suçludur. Onlar, ağır bir kaya gibi, milyonlarca insanın başını eziyorlardı. Parti düşmanı «dörtlü çete» ezildiğinden bu yana, yüz milyonlarca halk sosyalizme eşi görülmemiş bir şevkle sarılmıştır. Devrim güçlü bir şekilde ilerliyor ve üretim yepyeni bir çehreye bürünü-

yor. Birçok fabrika ve maden, üretim hedeflerini her gün aşmaktadır ve buralarda verim her zamankinden yüksektir. «Dörtlü çete»nin müdahalesi ya da baltalamasından ciddi zarar gören yerlerde ve örgütlerde, devrim ve üretimin durumu hızla iyiye yönelmiştir ve halk, «dörtlü çete»nin yol açtığı zararları kapatabilmek için canla başla çalışmaya kararlıdır. Buralardaki durum mükemmel ve yüreklendiricidir. Gerçekler, devrimin, tarihin lokomotifi ve üretimin gelişmesinde kuvvetli bir itici güç olduğunu açık bir şekilde göstermektedir.

Başkan Mao bizim için Marksist-Leninist **«devrime sarılma, üretimi artırma»** ilkesini saptadı ve ders alacağımız, yetişmeyi kendimize hedef seçeceğimiz iki örnek olarak Taçing ve Taçay'ın iki parlak kızıl bayrağını dikti. Biz, başında Başkan Hua Guofeng'in bulunduğu Parti Merkez Komitesinin etrafında sıkıca birleşmeli, Partinin temel çizgisine bağlı kalmalı, işledikleri karşı-devrimci suçlardan dolayı «dörtlü çete»yi derinlemesine eleştirmeli ve kesinlikle hesabını görmeliyiz. **Sosyalizmi inşada vargücümüzle ileri hedeflere yönelerek daha büyük, daha hızlı, daha iyi ve daha ekonomik sonuçlar elde etmek** genel çizgisini savunmalı, **sanayide Taçing'den, tarımda da Taçay'dan öğrenme** kitle hareketlerini derinleştirmeli, **Anşan Demir ve Çelik İşletmesi Tüzüğünü** daha da iyi uygulamalı, **hem kızıl hem uzman** olma yolunu tutmalı, hem devrimde hem de üretimde zaferler kazanmak için canla başla ve yüksek bir moralle çalışmalı, millî iktisadî planı gerçekleştirmek ya da aşmak için çaba göstermeliyiz.[1] Çin işçi sınıfı, yoksul ve aşağı-orta köylüleri ve halk

---

1 Burada Başkan Mao'nun Çin'de sosyalist işletmelerin yö-

kitleleri, sahip olduğu yüce özlemler, kendine güven ve yetenekle güçlüklerin üstesinden gelecek ve millî ekonomiyi daha da hızla ilerletecek, proletarya diktatörlüğünü daha da sağlamlaştırmak için çaba gösterecek, tarımın, sanayinin, millî savunmanın ve bilim ve teknolojinin kapsamlı bir şekilde modernleştirilmesini gerçekleştirerek Çin'i yüzyılın sonundan önce güçlü bir sosyalist ülke olarak inşa edecek ve komünizm nihaî hedefine ulaşacaktır.

Peking Review
26 Kasım 1976, Sayı 48

---

netilmesiyle ilgili olarak belirlediği temel ilkeler kastediliyor. Bu ilkeler şunlardır: Her şeye kesinlikle siyasetin kumanda etmesini sağlayın; Parti önderliğini güçlendirin; canlı kitle hareketleri başlatın; kadroların üretim çalışmasına ve işçilerin yönetime katılmasını, rasyonel olmayan ve zamanını doldurmuş kural ve yönetmeliklerde reform yapılması, işçiler, kadrolar ve teknisyenler arasında yakın işbirliği sağlanması sistemini yerleştirin ve vargücünüzle teknik yenilikleri ve teknik devrimi ilerletin.

Çung Lien

«DÖRTLÜ ÇETE» VE TROÇKİSTLER

11 Şubat 1977

Uluslararası Komünist hareketin tarihi, Komünist Partisi içinde gizlenmiş olan burjuvazinin temsilcilerinin, devrim için can alıcı anlarda, Parti ve devlet iktidarını gaspetmek, proletarya devrimi davasını baltalamak ve kapitalizmi savunmak ya da geri getirmek için derhal ileri atıldıklarını tekrar tekrar göstermiştir. Onlar bu hedefe ulaşmak için iflah olmaz bir şekilde ve azgınca revizyonizmi uygularlar, bölünmeler yaratırlar ve hile ve tertiplerle uğraşırlar. Bu, tarihin bir yasasıdır. Yüce önderimiz Başkan Mao, bu tarih yasasını parlak bir şekilde genelleştirerek ve bilimsel bir şekilde özetleyerek şu üç temel ilkeyi ortaya koymuştur: **«Revizyonizmi değil, Marksizmi uygulayın; bölünmeyin, birleşin; hile ve tertiplerle uğraşmayın, açık yürekli ve dürüst olun.»**

Bugün «dörtlü çete»ye karşı verdiğimiz mücadele ile Bolşeviklerin bundan elli yıldan fazla bir süre önce Troçkistlere karşı verdikleri mücadele arasında çarpıcı bir benzerlik vardır.

Troçkistler de, «Dörtlü Çete» de Revizyonizmi Uyguladı

Marksizmi revizyondan geçirmek bütün oportünistlerin özelliğidir.

Troçki, «eskimiş» ve «yararsız» olduğunu söyleyerek Leninizme iftiralar yağdırdı ve şu yalanı ortaya attı: «Bugün Leninizmin tüm yapısı yalan ve tahrifatlar üzerine inşa edilmiştir.»

O böylece Leninizmin yerine Troçkizmi geçirmeye çalıştı. Çang Çun-Çiao ise, Başkan Mao'nun **«Çin Toplumundaki Sınıfların Tahlili»** adlı yazısını okuduktan sonra «Çin toplumundaki sınıflar hakkında hâlâ berrak bir fikir edinemediğini» iddia etti, hayasızca, Mao Zedung Düşüncesinin, «modası geçmiş» olduğunu söyledi. Kendi kafadarları da sözümona «Çang Çun-çiao düşüncesi»nden söz etmeye başladılar ve bunu, hiç utanmadan, «Marksizmin gelişme tarihindeki dördüncü kilometre taşı» olarak övecek kadar ileri gittiler.

«Sürekli devrim» teorisini temel alan Troçkizm Lenin'in «sosyalizmin tek ülkede zafere ulaşabileceği» yolundaki teorisine karşı çıktı ve herhangi bir ülkede sosyalizmin zafere ulaşabilmesinin ancak sosyalizmin önde gelen Avrupa ülkelerinde de aynı anda zafere ulaşmasıyla mümkün olabileceğini iddia etti. Troçkistler, dünya devriminin kısa zamanda zafere ulaşması için çaba harcıyormuş gibi görünüyorlar ama aslında genel olarak proletarya devrimi davasını, özel olarak da Rusya'daki sosyalist devrim davasını baltalıyorlardı.

«Dörtlü çete» de, Komünizmin ilerleyişini hızlandırmayı pek istiyormuş gibi görünerek burjuva hakkının ortadan kaldırılması, burjuvazi üzerinde «top-

yekün diktatörlük» uygulanması ve burjuvazinin «müstahkem mevkilerinin» yıkılması konusunda şatafatlı nutuklar atıyorlardı. Ama gerçekte kendi yaptıkları burjuva hakkının sınırlarını fersah fersah aşıyordu; «dörtlü çete» kendisine sadece burjuvazinin değil, aynı zamanda feodal toprak ağalarının ve köle sahiplerinin özel ayrıcalıklarını da sağlamıştı. Onlar, proletarya diktatörlüğünü devirmek, faşist bir diktatörlük kurmak, kapitalizmi geri getirmek ve hattâ Çiang Çing'in imparatoriçe olacağı feodal bir hanedan kurmak istiyorlardı.

Troçkistler Lenin'in hastalığı sırasında ve ölümünün hemen ardından, Partiye karşı giriştikleri faaliyetleri artırmışlardı. O sıralarda Sovyetler Birliği bir iktisadî kalkınma dönemi yaşıyordu ve hâlâ bazı sorunların bulunmasına rağmen sanayi ve tarımın gelişmesinde, işçi ve köylülerin geçim koşullarının iyileştirilmesinde önemli başarılar kazanmaktaydı. Ama Troçkistler buna rağmen, Parti aleyhtarı bir açıklama yayınlayarak ağır bir iktisadî buhranın kaçınılmaz olarak yaklaşmakta olduğu ve Sovyet iktidarının çökeceği kehanetinde bulundular. Sanayi ve tarımın düzeltilmesi ya da emekçilerin durumunun iyileştirilmesi için tek bir açık öneri bile getirmediler. Bu gibi sorunlar onları asla ilgilendirmiyordu. Onlar, bunun yerine, sanayi ürünlerinin fiyatlarına zam yapılmasını ve köylülere ağır vergiler yüklenmesini önerdiler; bütün bunların amacı işçi ve köylüler arasındaki ilişkilerin kötüleşmesini sağlamaktı. Troçki, iyi bir hasadın, «şehirle köy arasındaki karşılıklı ilişkileri kötüleştirerek ekonominin düzenini bozacak bir etken» olduğu yolundaki saçmalığı yayacak kadar ileri gitti. Troçkistlerin ilgilendikleri tek şey, Lenin'in çalışma gücünün hasta-

lık dolayısıyla azalmasından yararlanarak bölücü faaliyetlerine hız vermek, Partinin temellerini dinamitlemek ve Parti Merkez Komitesi yönetimini gaspetmekti.

Aynı şekilde «dörtlü çete» de Çin sanayisinin, tarımının, millî savunmasının, bilim ve teknolojisinin modernleştirilmesine, sanayi ve tarım üretiminin artırılmasına ya da halkın yaşama koşullarının düzeltilmesine en ufak bir ilgi duymuyordu. Devrimi ve üretimi baltalamak amacıyla, devrimi kavrayan ve üretimi geliştiren herkesi, «üretici güçler teorisinin» bir savunucusu olarak karaladılar. «Düşük bir sosyalist [gelişme] hızı, yüksek bir kapitalist [gelişme] hızından daha iyidir» fikrini yaydılar ve sosyalist sistemde yüksek bir ekonomik gelişme hızının olamayacağını öne sürdüler. Hattâ işi, «tarlalar hiç ürün vermese bile, ne çıkar?» demeye kadar vardırdılar. Başkan Mao ciddi olarak hastalandığında ve ölümünün ardından, «her kademedeki kapitalist yolcuların kökünü kazımak» ve böylece, Parti, hükümet ve ordunun merkezî ve yerel kademelerindeki çok sayıda önder kadroyu devirmek tutkusuna kapıldılar.

Troçkistler de, «Dörtlü Çete» de Bölünme Yarattılar

Siyasî bakımdan revizyonizmi uygulayanlar kaçınılmaz olarak örgütsel bölünmeler yaratırlar.

Troçki sürekli olarak bir Parti düşmanı blok örgütlenmeye çabaladı, Partinin Merkez Komitesinin karşısına dikildi ve kendisini Merkez Komitesinin üzerinde tutmak için çaba harcadı. Lenin onu şu söz-

lerle eleştirdi: **«Troçki adî bir mevki düşkünü ve hizipçi gibi davranıyor», «Lafta Partiye hizmet ediyor fakat en berbat hizipçilerden de daha kötü davranıyor.»** («G.Y. Zinoviyev'e», Lenin, **Toplu Eserler,** Cilt 34)

Troçkistler açıkça Partiyi böldüler, Parti aygıtını dinamitlemeye ve gizli çalışarak merkezden yerel kademelere kadar kendi organlarını kurmaya çalıştılar. O sıralarda Rusya'nın en büyük şehri olan Petrograd'ı karşı-devrimci faaliyetlerinin merkezi haline getirerek Parti içinde, kendi imzalarını taşıyan Parti düşmanı belgelerini dolaştırdılar. «Dörtlü çete» de tamamen aynı şeyi yaptı ama onlar bölücülük konusunda daha da ileri gitmeyi becerdiler. Başkan Mao'nun onlara yönelttiği **«Hizip kurmayın, hizip kuranlar yıkılır»** şeklindeki uyarısına ve ciddi eleştirilerine kulak asmadılar. Kendi bencil çıkarları uğruna elele vererek yüksek Parti ve devlet önderliğini ele geçirme faaliyetlerinde dayanak olarak kullanmak amacıyla gizli bağlantı merkezleri kurdular. Parti Merkez Komitesinden gizli olarak, kendi adlarına emirler yayınladılar ve böylece Parti içinde kendi bağımsız sistemlerini kurdular.

Troçkistler, Lenin'le birlikte devrime katılmış olan «eski devrimciler»i, «yozlaşmakla» ve «bürokratlaşmakla» suçlayarak karalamışlardı, «Partinin esas çekirdeğinin işe yaramaz olduğunu» söyleyerek, «Leninist kadroların sarsılması» gereğinden dem vurmuşlardı. Öte yandan, bürokrasiye en sert bir şekilde tepki gösteren «en güvenilir barometre» olduğunu söyleyerek, art niyetlerle gençliği göklere çıkardılar. Böylece, Bolşevik Partisinin Troçkizme karşı mücadelesini bilmeyen gençleri kullanmaya ve «Parti yönetimini değiştirmek» için giriştikleri karanlık ter-

tipleri başarıya ulaştırmak amacıyla eski ve yeni kadroları birbirlerine düşürmeye çalıştılar. Stalin şu sözleriyle meselenin can alıcı özüne değiniyordu: **«Gençliği kadrolara karşı kışkırtmanın anlamı nedir? Bunun anlamı, Partiyi parçalamaya çalışmaktır.» «Yozlaşma konusundaki gevezelikle Parti kadrolarını aşağılamaya çalışmanın anlamı nedir? Bunun anlamı, Partiyi yıkmaya çalışmak, Partinin belkemiğini kırmaktır..»** («SBKP (B) XIII. Parti Kongresinin Sonuçları», Stalin, **Seçme Eserler,** Cilt 6)

«Dörtlü çete» de Parti ve devlet yönetimini gaspetmek için aynı şekilde, Parti kadrolarına karşı büyük bir saldırıya geçti.

Başkan Mao'nun devrimci çizgisine sadık bütün eski kadrolara «dar-deneyci», «burjuva demokratı», «Parti içindeki kapitalist yolcu» ve «teslimiyetçi» yaftalarını yapıştırdılar.

Bunların ardından da şu sözler geldi: «Örgütsel alanda köklü bir temizlik gereklidir.» «Eğer onları deviremezsek, işi bırakmaya zorlarız; işi bırakmayı kabul etmezlerse onlara öyle saldırılarda bulunuruz ki sağlıkları bozulur ve hasta olarak ıskartaya çıkarlar.» «Bazıları idam mangasının önüne çıkmak zorunda kalacaktır.» Diğer taraftan, ikiyüzlü bir şekilde gençlere, «cereyanı göğüsleyen kahramanlar» ve «büyük insanlar» olduklarını söyleyerek onlara dalkavukluk ettiler. Gençleri kendi yanlarına çekebilmek ve onları yozlaştırabilmek için elinden geleni ardına koymayan «dörtlü çete», genç ve yaşlı kadroların birliğini bozmak ve yaşlı, orta yaşlı ve genç kadroların üçlü bileşimi ilkesini baltalamak için büyük çaba harcadı.

Bütün bölücüler gibi Troçkistler de, «dörtlü çe-

te» de, güçlerini proletaryanın siyasî partisinin önderlerine saldırma noktasında yoğunlaştırdılar. Lenin, **«Tecrübeli ve etkili Parti önderlerinin yetişmesi uzun yıllar alan zor bir iştir. Ve o olmadan da proletarya diktatörlüğü ve onun irade birliği boş bir laf olmaktan öteye gidemez»** demişti. Troçkistler Lenin'e azgınca saldırdılar ve artık başında Stalin'in bulunduğu Parti Merkez Komitesini devirme çabası içinde Lenin'in halefi olan Stalin'i karaladılar. «Dörtlü çete» de Başkan Mao'ya eziyet etmek, Başbakan Çu'yu devirmek ve ona sahte suçlamalar yöneltmek için elinden geleni yaptı. Başkan Mao'nun ve Başbakan Çu'nun ölümlerinden sonra, bizzat Başkan Mao' nun kendisine halef seçtiği Hua Guo-feng yoldaşı ve başında Başkan Hua'nın bulunduğu Parti Merkez Komitesini boy hedefi haline getirdiler, aynı zamanda Parti ve devlet yönetimini gaspetme girişimlerine de hız verdiler.

Troçkistler de, «Dörtlü Çete» de Hile ve Tertiplere Giriştiler

Marksizmin sürekli zaferleri ve proletarya diktatörlüğünün durmadan güçlendirilmesi karşısında, revizyonizmi uygulayanlar ve bölünmeler yaratmak isteyenler kaçınılmaz olarak hile ve tertiplere girişeceklerdir. Gerek Troçkistler, gerekse «dörtlü çete», bir yandan insanın yüzüne gülerken diğer yandan da arkasından kirli dolaplar çeviren ikiyüzlü karşı-devrimcilerdi.

Birincisi, onlar herkesin içindeyken başka, yalnızken ise bambaşka şeyler söylerlerdi. Ekim Devriminin zaferinden sonra Troçkistler, Lenin'e açıkça saldırma taktiğini değiştirdiler ve bir yandan ona «da-

hilerin dahisi» diye övgüler düzerken, diğer yandan da gizliden gizliye beyaz muhafızlarla onu öldürmek için anlaşmalar yaptılar. «Dörtlü çete» de, kendilerini Başkan Mao'nun «öğrencileri», «silah arkadaşları» ve «temsilcileri» olarak gösterdiler, fakat aslında onlar, Çin'de Başkan Mao'nun öncülük ettiği devrim davasına ihanet eden ve bunu Başkan Mao'ya eziyet etmeye kadar vardıran döneklerdi.

İkinci olarak, insanlara kara çalmak için dedikodular çıkardılar. Troçkistler, SBKP (B) Merkez Komitesinin, Lenin'in vasiyetnamesini «gizlediği» ve bu vasiyetnameye «aykırı davrandığı» dedikodusunu yaydılar. Stalin'e karşı çıkmak ve SBKP (B) Merkez Komitesine kara çalmak için bu dedikoduyu yurt dışında bile yaydılar. «Dörtlü çete» ise, Başkan Mao'nun «son sözleri» olduğunu iddia ettikleri «tespit edilmiş ilkelere göre hareket edin» cümlesini uydurdu ve Başkan Hua'ya karşı çıkmak amacıyla içinde bu cümlenin bulunduğu bir dizi makale yayınladı. «Dörtlü çete»nin dedikodu çıkarma yeteneği, Troçkistlerinkini fersah fersah aşıyordu. Onlar yaydıkları dedikodulara inanmaları için insanlara baskı yaptılar ve bu dedikodular konusunda en küçük bir kuşku belirtilmesine bile izin vermediler. Diğer taraftan, kendi rezaletlerini gizlemek için ellerinden geleni yaptılar ve bu rezaletleri ortaya dökenleri «dedikoduculuk»la suçladılar. Çete, Başkan Mao'nun kendilerine yönelttiği eleştiriye bile «dedikodu» yaftasını yapıştırdı ve kaynağının incelenmesi için emir verdi.

Üçüncü olarak, kamuoyunu aldatmak için yalan söylediler. Troçkistler, SBKP (B) Merkez Komitesi üyelerinden çoğunun Ekim ayaklanmasına karşı çıkmış olduğu yalanını uydurdular ve Troçki'yi «Ekim

ayaklanmasının başlatıcısı ve tek yöneticisi» ilan ettiler ve «eşsiz» ve «mükemmel» bir teorisyen olarak göklere çıkardılar. Lenin'in, «önemli meseleleri oturduğu yerden ve yalnızca sezgilerine dayanarak karara bağlayan» bir insan olduğunu söyleyerek ona kara çalmaya çalıştılar. «Dörtlü çete» de kendini «proleter devrimciler», «doğru çizginin temsilcileri», «Marksist teorisyenler» ve «vücutlarının her zerresi Mao Zedung Düşüncesiyle dolu» kimseler olarak reklam etti. Başkan Mao'ya karşı çıkmak ve Başkan Mao'nun uzun yıllar çalışma arkadaşları olan Çu En-lay, Çu Teh ve diğer yoldaşlara kara çalmak için dedikodular çıkardılar ve kendilerine itibar sağlamak için bilinçli olarak tarihi tahrif ettiler. «Dörtlü çete» sadece Büyük Kültür Devriminin başarılarını değil, aynı zamanda Çin Devriminin zaferlerini de kendine maletmeye çalıştı.

Dördüncü olarak, sahtekarlık yaptılar. Troçkistler SBKP (B) tarafından eleştirildiklerinde, suçlarını itiraf eden. ve kendi hizipçi faaliyetlerini mahkum eden açıklamalar yapmışlardı. Bir yandan, kendi kendilerine söverken ve bir daha asla böyle suçlar işlemeyeceklerine yemin ederken, diğer yandan da yeni tertiplerine hız veriyorlardı. «Dörtlü çete» de Başkan Mao tarafından ciddî bir şekilde eleştirildiğinde, daima, «Başkan Mao'nun gösterdiği yoldan yürüdüğünü» iddia ediyordu. Ama gerçekte, bir hizip oluşturmaya devam ediyor ve Parti ve devlet yönetimini gaspetmek için giriştiği yıkıcı faaliyetlerini daha da artırıyordu. Gerek Troçkistler gerekse «dörtlü çete», değişen duruma uymak için sürekli olarak renk değiştiren iğrenç ve kurnaz bukalemunlardı.

Troçkistlerin de, «Dörtlü Çete»nin de Sonu Aynı Oldu

«Dörtlü çete» ile Troçkistler, karşı-devrimci nitelikleri açısından birbirlerine çok benziyorlardı. 1937 yılında bir Sovyet Mahkemesinde yapılan açık yargılama, Troçkistlerin, ülke içinde beyaz muhafızlarla elele çalışan ve hattâ yabancı gizli servislerin hizmetinde olan karşı-devrimci bir klik olduğunu açıkça ortaya koydu. Bu klik Lenin'e, SBKP (B)'ye ve Sovyet devletine karşı azgın faaliyetlere girişmişti. «Dörtlü çete»nin üç üyesi Çang Çun-çiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan'ın Guomindang gericileriyle bin bir türlü ilişkisi vardı; Vang Hung-ven ise yeni burjuvazinin tipik bir temsilcisiydi. Bunların hepsi de yabancı şeylere hayranlık duyuyor, yabancılara yaltaklanıyor ve yabancılarla yasal olmayan ilişkiler kuruyorlardı. «Dörtlü çete» de Troçkistler de, aynı noktadan hareket ettiler, aynı karşı-devrimci yolu izlediler ve aynı rezil sonu paylaştılar.

Peking Review
11 Şubat 1977, Sayı 7

Cen Ping

PARLAK BİR TARİHÎ BELGE

5 Kasım 1976

Büyük önder ve öğretmen Başkan Mao'nun 25 Temmuz 1975'te **Öncüler** filmiyle ilgili olarak yazdığı talimat, onun 12 Aralık 1963 ve 27 Haziran 1964 tarihlerinde yazdığı sanat ve edebiyatla ilgili iki talimattan[1] sonra bir diğer parlak tarihî Marksist belgedir. Başkan Mao tarafından yayınlanan ve Parti düşmanı «dörtlü çete»nin proleter devrimci çizgiye ihanetini teşhir eden bir dizi önemli talimatın bir parçası olan bu talimatın, çığır açan bir tarihî özelliği ve güncel önemi vardır.

---

1 Başkan Mao bu iki talimatta, o sırada Liu Şao-çi'nin karşı-devrimci revizyonist çizgisinin hakim olduğu edebiyat ve sanat çevrelerini, feodal, kapitalist ve revizyonist zehir yaydıkları için şiddetle eleştiriyordu. Başkan Mao, tiyatro, şarkı, müzik, güzel sanatlar, dans, sinema, şiir ve edebiyat gibi bütün sanat dallarında birçok sorun olduğuna ve işin içinde birçok insan bulunduğuna; birçok dalda, sosyalist dönüşüm açısından şimdiye kadar pek az bir ilerleme kaydedildiğine ve toplumsal ve iktisadî temel değiştiği halde üstyapının bir parçası olarak bu temele hizmet eden sanatların hâlâ ciddi bir sorun oluşturduğuna işaret etti.

Başkan Mao bu parlak talimatı, Parti düşmanı «dörtlü çete»nin hummalı bir şekilde onun proleter devrimci çizgisine saldırılar yönelttiği bir zamanda yazdı. Başkan Mao'nun **Öncüler** ile ilgili olarak büyük bir ileri görüşlülük ve derin bir bakış açısıyla yazdığı bu son derece önemli talimatta şöyle deniliyor: **«Bu filmde büyük bir hata yok. Dağıtımının onaylanmasını öneririm. Kılı kırk yarmayın. Hele bu filme karşı on tane suçlama sıralamak, fazla ileri gitmek oluyor. Bu, Partinin sanat ve edebiyat konusundaki bugünkü siyasetinin yerine oturmasını engelliyor.»** Başkan Mao'nun talimatı, sanat ve edebiyat cephesinde iki çizgi arasındaki şiddetli mücadeleyi derinlemesine özetledi; Parti düşmanı «dörtlü çete»nin, Başkan Mao'nun sanat ve edebiyat konusundaki devrimci çizgisini tahrif ve inkar etmede sanat ve edebiyat alanındaki proletarya devrimini baltalamada ve sanat ve edebiyat konusunda karşı-devrimci revizyonist çizgiyi savunmada yürüttüğü canice faaliyetleri teşhir etti ve bir kez daha sosyalist sanat ve edebiyatın gelişmesi ve serpilip boy atması için izleyeceği yolu gösterdi.

Öncüler, Başkan Mao'nun sanat ve edebiyat konusundaki devrimci çizgisinin rehberliğinde yapılmış iyi bir renkli filmdir. Bu film, yenilmez Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini ve Başkan Mao' nun devrimci çizgisinin büyük zaferlerini sıcak bir dille övmektedir. Sınıf mücadelesini esas halka olarak sımsıkı kavrayan ve sanat ve edebiyat eserlerinde devrimci gerçekçiliği devrimci romantizmle birleştirme yöntemini kullanan bu film, mücadele süreci içersinde Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesiyle silahlanan Çin'in yiğit petrol işçilerini canlandırmakta ve bizzat Başkan Mao tarafından

dikilen bir kızıl bayrak olan Taçing Petrol Havzasını övgüyle anlatmaktadır. Bazı eksiklikleri olduğu halde filmin devrimci bir siyasî içeriği ve sanat yönünden sarsıcı bir etkisi vardır ve gösterilmeye başlandığından beri ülkenin her yanında işçiler, köylüler ve askerler tarafından sıcak bir ilgi görmüştür. Ama işçi-köylü-asker kitlelerinin beğenisini kazanan böyle iyi bir film, Parti düşmanı «dörtlü çete» için etlerine batan bir dikendi.

Hiç utanmadan kendisine «sanat ve edebiyatta devrimin bayraktarı» sıfatını yakıştıran bir burjuva mevkî düşkünü olan Çiang Çing, herkesten önce ortaya çıkıp «hem siyasî açıdan hem de sanat açısından ciddi hatalar» taşıdığını söyleyerek filmi yerin dibine batırdı. Onun etkisiyle ve onun yönetimi altında, hempaları, kendi deyimleriyle «on önemli suçlama»yı icat ettiler ve filmin hesabını iyice görebilmek amacıyla filme ve yapımcılarına karşı hummalı bir karşı-devrimci «kuşatma ve bastırma» harekatına giriştiler. «Dörtlü çete»nin öteki üyeleri de vakit geçirmeden harekete geçerek Başkan Mao'nun talimatını örtbas ettiler ya da ona saldırdılar. **Öncüler** etrafında gelişen mücadele hiç bir şekilde bir filmin değerlendirilmesiyle sınırlı değildi; bu, Başkan Mao'nun sanat ve edebiyat konusundaki devrimci çizgisi ile «dörtlü çete»nin sanat ve edebiyat konusundaki karşı-devrimci revizyonist çizgisi arasında keskin bir mücadeleydi; siyasî ve ideolojik cephede, iki sınıf ve iki çizgi arasındaki bir ölüm kalım mücadelesiydi.

Başkan Mao, talimatında açıkça filmde **«büyük bir hata olmadığına»** işaret etti ve «dörtlü çete»yi **«kılı kırk yarmak»** ve **«bu filme karşı on tane suçlama sıralamak»**la eleştirerek bunun **«fazla ileri gitmek olduğunu»** söyledi. İşte Başkan Mao, proleter

devrimci sanat ve edebiyatı böylesine içtenlikle destekledi ve teşvik etti ve bu, proleter devrimci sanat ve edebiyatı vargücüyle ezmeye çalışan «dörtlü çete» için ağır bir darbe oldu. «Dörtlü çete», sanat ve edebiyatı yıllar yılı, Parti ve iktidarı gaspetme, proletarya diktatörlüğünü yıkma ve kapitalizmi geri getirme yolundaki canice emellerini gerçekleştirmek için kapitalizmi geri getirme hazırlıklarının fesat yuvası olarak kullandı. Doğrudan doğruya Başkan Mao'nun önderliğinde sanat ve edebiyattaki devrimde kazanılan muazzam başarıların üstüne konmaya çalışarak, örnek devrimci tiyatro eserlerini kendi kişisel sermayeleri haline getirdiler ve Parti ve devlet iktidarını gaspetmek amacıyla karşı-devrimci bir kamuoyu yaratmak üzere bunları kendileri için dikilmiş anıtlar gibi kullandılar. Edebiyat ve sanat çevrelerinde büyük bir gayretkeşlikle sekterlik yaparak, kendi dar çıkarlarını gütmek için bir hizip oluşturdular ve sanat ve edebiyat çevrelerini kendi «çetelerinin hükümranlığı» haline getirmek amacıyla boş bir çabayla hempalarını besleyip korudular. Sanat ve edebiyat işçilerinin saflarını böldüler, kendileriyle aynı görüşte olmayanları işten uzaklaştırdılar, kendilerine boyun eğenlerin gelişmesini, kendilerine karşı direnenlerin ise yok olmasını sağladılar. İşçi-köylü-asker kitlelerinin sevdiği devrimci sanat ve edebiyat eserlerini keyiflerince örtbas ettiler. Sanat ve edebiyat çevrelerinde uyguladıkları şey, açıktan açığa bir burjuva diktatörlüğü, faşist bir diktatörlüktü. Kendilerine «Sanat ve edebiyattaki devrimin bayrakları» ve «sanat ve edebiyat konusunda Marksist teorisyenler» sıfatlarını yakıştıran bu burjuva tertipçileri ve mevkî düşkünleri, aslında Lu Sun'un bundan çok önce şiddetle mahkum ettiği kimseler gibiydi. Lu Sun

böyleleri için şöyle demişti: «Başkalarına gözdağı vermek için, sırtındaki postu kullanan kaplan gibi, ellerindeki bayrağı kaldıran, kendilerine en ufak bir şekilde karşı çıkanlar hakkında ferman çıkarmak (hem de ne dehşet verici fermanlar) için yetkilerini kötüye kullanan (!) zorbalar.» Çok sayıda devrimci sanat ve edebiyat işçisi hakkında dedikodular çıkardılar ve onlara karşı suçlamalar icat ettiler ve **Öncüler**'in yanı sıra Başkan Mao'nun sanat ve edebiyat konusundaki devrimci çizgisini uygulamak için büyük emekler verilerek yaratılan çok sayıda başka iyi ya da nispeten iyi sanat ve edebiyat eserlerini ezdiler. Böyle yapmakla, saldırılarını esas olarak Başkan Mao'nun bu alandaki proleter devrimci çizgisine yönelttiler. Eğer komploları gerçekleşmiş olsaydı Büyük Proleter Kültür Devriminin ve sanat ve edebiyattaki devrimin başarıları bütünüyle kaybedilir ve bütün Çin'in siyasî rengi değişirdi.

Başkan Mao talimatında ayrıca, «dörtlü çete»nin yaptığı işin **«Partinin sanat ve edebiyat konusundaki bugünkü siyasetinin yerine oturmasını engellediğine»** önemle işaret etmişti. Bu, onların Başkan Mao'nun sanat ve edebiyat konusundaki devrimci çizgisine ve siyasetlerine karşı çıkan çirkin yüzlerini de iyice açığa çıkardı.

«Dörtlü çete» uzun bir zamandan beri, Başkan Mao'nun Partimiz için proleter sanat ve edebiyat konusunda ortaya koyduğu bütün bir dizi çizgiyi, ilkeleri ve siyasetleri uygulamayı hep reddetmiş, bunları alçakça tahrif etmiş ve hayasızca ayaklar altına almıştı. Sanat ve edebiyatın işçilere, köylülere ve askerlere hizmet etmesi gerektiği yolunda Başkan Mao'nun doğru yönelimine karşı çıkmış, sanat ve edebiyat işçilerinin işçilerle, köylülerle ve asker-

lerle bütünleşme yolunu tutmalarını engellemiş ve Başkan Mao'nun **«Yüz çiçek açsın, yüz fikir akımı yarışsın»** ilkesine karşı büyük bir nefret beslemişlerdi. Başkan Mao'nun, hoş kokulu çiçekleri zehirli ayrıkotlarından ayırt etmek için ortaya koyduğu altı siyasî kıstası[2] küstahça reddetmiş ve kendi bildiklerini okuyarak başka kıstaslar ortaya koymuş, kızıl bayrağa karşı çıkmak için «kızıl bayraklar» sallamış ve kendilerini Başkan Mao'nun ve Parti Merkez Komitesinin üzerinde saymışlardı. Başkan Mao bu önemli talimatı yazdıktan sonra bile, herkesin içinde boyun eğip kendi başlarınayken karşı çıkma taktiğini uygulamaya devam etmiş, inatla direnmiş, Başkan Mao'nun talimatının öğrenilmesini engellemek için ellerinden gelen her şeyi yapmış, bu talimatı alçakça tahrif etmiş ve hattâ büyük hatalar yoksa bile orta ve küçük hatalar olduğunu iddia ederek talimatı içeriğinden soyutla-

---

2 Burada, Başkan Mao'nun parlak eseri **«Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Ele Alınması»**nda ortaya konulan, hoş kokulu çiçekleri zehirli ayrıkotlarından ayırt etmenin siyasî kıstaslarına değiniliyor. Kıstaslar şunlardır:

1) Sözler ve davranışlar, çeşitli milletlerden meydana gelen halkımızı bölmeye değil, birleştirmeye hizmet etmelidir.

2) Sosyalist dönüşüme ve sosyalist inşaya zararlı değil, yararlı olmalıdır.

3) Demokratik halk diktatörlüğünü baltalamaya ya da zayıflatmaya değil, sağlamlaştırmaya hizmet etmelidir.

4) Demokratik merkeziyetçiliği baltalamaya ya da zayıflatmaya değil, sağlamlaştırmaya hizmet etmelidir.

5) Komünist Partisinin önderliğini yok etmeye ya da zayıflatmaya değil, güçlendirmeye hizmet etmelidir.

6) Uluslararası sosyalist birliğe ve barışsever dünya halklarının birliğine zararlı değil, yararlı olmalıdır. Bu altı kıstastan en önemlileri, sosyalist yol ve Partinin önderliğine ilişkin olanlardır.

yan alıntılar yapmışlardı. Bütün bunlar, Başkan Mao'nun talimatına yöneltilen gözü dönmüş bir karşı-saldırıydı. Bunlar günden güne kötüleşerek, devrimci sanat ve edebiyata ve devrimci sanat ve edebiyat işçilerine karşı suçlamalara, misillemelere ve intikam için karşı-saldırılara giriştiler ve Başkan Mao'nun sözlerine hiç kulak asmadılar. Böylesine iğrenç davranışlar, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesine ihanet eden, revizyonizmi ve bölücülüğü uygulayan ve tertiplerle uğraşan karşı-devrimciler olarak onların gerçek yüzünü açığa çıkardı.

Başkan Mao'nun parlak talimatı Vang, Çang, Çiang, Yao ve şürekasının maskelerini indirmiş ve onları sahte Marksistler olarak açığa çıkarmıştır. Bu talimat, «dörtlü çete»nin, Başkan Mao'nun sanat ve edebiyat konusundaki devrimci çizgisine karşı çıkan Parti içindeki burjuvazinin tipik temsilcileri olduğunu; Başkan Mao'nun sanat ve edebiyat konusundaki devrimci çizgisini, Partinin sanat ve edebiyat konusundaki siyasetini ve sanat ve edebiyatta proletarya devrimini baltalayan baş suçlular olduğunu ve hâlâ kapitalist yolda yürüyen açıktan açığa pişmanlık duymayan kapitalist yolcular olduğunu açıkça görmemizi sağlamıştır.

Ama güneş balçıkla sıvanamaz. Gerçek, hiç bir zaman kitlelerden gizlenemez. Başkan Mao'nun öğütlerini yerine getirirken, başında Başkan Hua'nın bulunduğu Parti Merkez Komitesi, ülkeye ve halka zarar veren «dörtlü çete»nin kökünü kazımak için kesin ve kararlı tedbirler aldı ve onların Partiyi ve iktidarı gaspetme yolundaki canice komplosunu yerle bir etti. Bu, halkı gerçekten çok sevindirdi.

Başkan Mao'nun **Öncüler** filmi üzerine önemli talimatı, Parti düşmanı «dörtlü çete»nin sanat ve ede-

biyattaki karşı-devrimci revizyonist çizgisine bugün yöneltilen eleştiride bizim en güçlü ideolojik silahımızdır. Bu parlak belgeyi ciddiyetle incelemeli ve büyük güncel önemini ve geniş kapsamlı tarihî anlamını derinden kavramalıyız. Başkan Mao'nun bu parlak talimatını, «dörtlü çete»nin karşı-devrimci revizyonist çizgisini tepeden tırnağa eleştirmek için bir silah olarak kullanmalı ve büyük önder Başkan Mao'ya ve onun devrimci çizgisine karşı çıkarak işledikleri büyük suçlar yüzünden onlardan hesap sormalıyız. Başında Başkan Hua'nın bulunduğu Parti Merkez Komitesi etrafında birleşmeli, sınıf mücadelesini esas halka olarak kavramada sebat etmeli, Parleştirilen film, Çin'in Mao Zedung Düşüncesiyle silahtarya diktatörlüğü altında sürdürmede sebat etmeli ve işçilere, köylülere ve askerlere hizmet eden ve onlar tarafından beğenilen daha çok ve daha iyi proleter sanat ve edebiyat eserleri yaratmaya çalışmalıyız. Sosyalist sanat ve edebiyatın yüzlerce çiçeğinin açacağı parlak bir bahara kavuşmak için mücadele etmeliyiz. Böylece revizyonizme karşı çıkmak ve revizyonizmi önlemek, proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmak ve güçlendirmek ve sosyalist devrimi ve inşayı ilerletmek için verilen büyük mücadelede devrimci sanat ve edebiyat daha da büyük bir rol oynayacaktır.

Başkan Mao'nun talimatının saçtığı ışık sonsuza dek parlayacaktır!

Peking Review
19 Kasım 1976, Sayı 47

«ÖNCÜLER» FİLMİ VE ETRAFINDA GELİŞEN MÜCADELE

19 Kasım 1976

Kuzeydoğu Çin'in Kirin Eyaletinde Çangçun Film Stüdyosu tarafından çevrilen **Öncüler,** Çin işçi sınıfının, ülkenin ilk büyük petrol havzası Taçing'i kurarken kazandığı parlak başarıları konu alan renkli bir filmdir.

1960'ların başında Başkan Mao ve Komünist Partisinin önderliği altında Çinli işçiler tarafından inşa edilen Taçing, Çin'in sanayisini bağımsız bir şekilde ve kendi gücüne güvenerek geliştirmesinin mükemmel bir örneğidir. 1964'te Başkan Mao şu çağrıyı yayınlamıştı: **«Sanayide Taçing'den Öğrenin!»**

1960-1970 döneminin ilk yıllarında Çin, ciddi doğal afetlere uğradı. Liu Şao-çi tarafından temsil edilen Parti içindeki ve dışındaki burjuvazi bu durumu fırsat bilip karışıklık yaratmaya çalıştı. Öte yandan, Tayvan Eyaletinde yuvalanmış olan Çan Kay-şek haydut çetesi de, boş yere kıta topraklarına el uzatmaya çalıştı. Ülke dışında emperyalizm, revizyonizm ve her türlü gericilik Çin aleyhtarı bir kampanyayı körükledi. Özellikle Sovyet sosyal-emperyalistleri,

Çin halkına açıktan açığa baskı uyguladılar; anlaşmaları yırtıp attılar, uzmanları geri çağırdılar ve borçların ödenmesi için baskı yaptılar. Bütün bunlarla, Çin'i kendi kuyruklarına takılmaya zorlayacaklarını umuyorlardı.

Başkan Mao'nun Devrimci Çizgisine Yakılan Zafer Türküsü

Arka planında bu tarihî dönemin yer aldığı **Öncüler** filmi, sanatsal bir anlatımla iki çizgi arasındaki şiddetli mücadeleyi dile getiriyordu: Petrol sanayisini bağımsız bir şekilde ve kendi gücüne güvenerek geliştirmek mi, yoksa sosyal-emperyalist baskıya boyun eğerek teslim olup millî ihanete sürüklenmek mi? Sınıf mücadelesini esas halka olarak kavrayan ve devrimci gerçekçilik ile devrimci romantizmi birleştirilen film, in'in Mao Zedung Düşüncesiyle silahlanmış yiğit petrol işçilerini canlandırmaktadır. Bu işçiler, Başbakan Çu En-lay'ın talimatı uyarınca, Başkan Mao'nun **«Pratik Üzerine»** ve **«Çelişme Üzerine»** adlı eserlerini ciddiyetle incelediler ve bunlardan emperyalizme, revizyonizme ve her türlü gericiliğe karşı savaşmaya, doğa güçlerine karşı mücadelede yanlış çizgiye karşı çıkmaya cesaret etme ruhunu kazandılar. Sonunda, geniş bir çorak arazide birinci sınıf bir büyük petrol havzası açmayı başardılar ve böylece Çin'in ithal malı petrole bağımlılığına son verdiler.

Filmin baş kahramanı, petrol işçisi Çu Ting-şan' dır. Yoksulluğa sürüklenen bir deveci olan Çu Ting-şan daha sonra proletaryanın ileri bir savaşçısı haline gelir. Petrol havzasının inşasında olduğu gibi sınıf mücadelesinde de her zaman korkusuzdur ve

asla geri çekilmez. Onun kişiliğinde, bütün Çin işçi sınıfının bakış açısını görebiliriz. Bir başka kahraman da, petrol havzasının cephe komutanlığı siyasî komiseri ve kıdemli bir devrimci kadro olan Hua Çeng'dir. Hua Çeng'in Çu Ting-şan üzerindeki ideolojik etkisi, Partinin işçilere nasıl önderlik ettiğini ve onları nasıl eğitip çelikleştirdiğini açıkça göstermektedir.

Petrol havzasının cephe komutanlığı başkan yardımcısı olan Feng Çao, Çu Ting-şan ile Hua Çeng'in tam zıddı bir kişidir. Gençliğinde devrime ihanet eden bir dönek olan Feng Çao, Sovyet revizyonizmine tapar. Filmin sonuna doğru, petrol havzasında ileri bir mevkiyi gaspetmeyi başarmış olan Parti içindeki bu kapitalist yolcu, petrol havzasının inşasını baltalamak için giriştiği boş bir çabayla bir «kaza» ya neden olur.

Bir yanda Çu Ting-şan ve Hua Çeng ile öbür yanda Feng Çao arasındaki mücadele, proletarya ile burjuvazi arasındaki, Başkan Mao'nun devrimci çizgisi ile revizyonist çizgi arasındaki mücadeleyi temsil etmektedir. Filmdeki şiddetli mücadele, işte bu tema çevresinde gelişmektedir.

Öncüler iyi bir filmdir, senaryo yazarlarının ve filmin yapımına katılan başka herkesin ortak bir çabasıdır. Onlar, Başkan Mao'nun sanat ve edebiyat konusundaki devrimci çizgisinin rehberliğinde işçilerin, köylülerin ve askerlerin arasına karıştılar, hayatın derinliklerine daldılar ve devrimci kadrolarla, işçilerle, köylülerle ve askerlerle kaynaştılar. Devrimci bir siyasî içeriği ve coşkun bir sanat dili olan ve işçiler, köylüler ve askerler tarafından sıcak bir ilgiyle karşılanan film, militan bir rol oynamaktadır ve **«halkı birleştirmek ve eğitmek, düşmana saldır-**

mak ve onu yok etmek» (Mao Zedung, «Yenan Sanat ve Edebiyat Forumunda Konuşmalar») için güçlü bir silahtır.

«Dörtlü Çete», Filmi Boğmaya Kalktı

Ne var ki Vang Hung-ven, Çang Çun-çiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan Parti düşmanı kliği, filme karşı bir karşı-devrimci «kuşatma ve bastırma» harekatına girişti.

1974 Aralığı ile 1975 Ocağı arasında film, dört kez incelemesi için Çiang Çing'e gönderildi. Ama o her seferinde filmi görmeyi reddetti. 1975 Şubatında, geleneksel Bahar Bayramı tatili sırasında, **Öncüler** bütün ülkede gösterildi ve derhal coşkun bir şekilde benimsendi. İşte o zaman Çiang Çing filmi görmek istediğini söyledi. Daha filmin üçte biri bile gösterilmemişken, derhal «bu filmde ciddî hatalar var» dedi. Öfkeyle, «Bu film, kimi anıtlaştırmayı amaçlıyor?» diye bağırdı ve ayrıca, «bu işin gerisi (filmin yapımı) araştırılmalı» dedi. Filmin, halka gösterilmek üzere piyasaya çıkarılmasından bir gün sonra, «dörtlü çete» aşağıdaki emirleri yayınladı: 1. Filmin başka kopyaları yapılmasın; 2. Filmle ilgili olarak radyoda yayın yapılmasın ve televizyonda gösterilmesin; 3. Film yurt dışında gösterilmesin; 4. Basında filmle ilgili hiç bir yazı yayınlanmasın. Bizzat Yao Ven-yuan, filmi eleştiren makaleler yazılması için emir verdi.

Öncüler, çok geçmeden sinema afişlerinden indirildi. 8 Nisan 1975'te bizzat Çiang Çing, filme karşı on suçlama icat etmesi için birisini kışkırttı ve talimat verdi. Ayrıca, «dörtlü çete», senaryo yazarlarına karşı bazı suçlamalar bulabilmek ve böylece

filmin hesabını görmek umuduyla bazı kimseleri «araştırma yapmak» üzere çeşitli yerlere gönderdiler. Bundan kısa bir süre sonra, Çangçun Film Stüdyosunun ve stüdyonun bulunduğu Kirin Eyaletinin sorumlu yoldaşları, ayrıca filmin senaryo yazarları, yönetmenleri, kameramanları ve belli başlı oyuncuları doğrudan doğruya onların gözetimi altında «eleştirilmek» üzere Pekin'e çağrıldılar. Ayrıca art niyetli davranarak, «filmin arkasındaki alçak herifi» bulup çıkarmaktan ve «işin içinde kim olursa olsun» «meselenin köküne inmekten» söz ettiler.

Öncüler'in çevresinde gelişen mücadele, hiç bir şekilde bir filmin değerlendirilmesi meselesi değil, sanat ve edebiyat konusunda Başkan Mao'nun devrimci çizgisiyle «dörtlü çete»nin karşı-devrimci çizgisi arasında bir mücadele, siyasî ve ideolojik alanda iki çizgi arasında bir ölüm kalım mücadelesiydi. «Dörtlü çete», filmi boğmak için sabırsızlanıyordu çünkü bizzat Başkan Mao'nun yükselttiği bir kızıl bayrak olan Taçing'e son derece karşıydılar ve filmin arka planındaki esas konu Taçing idi. Onlar, halkın sevdiği Çu Ting-şan gibi kahraman işçilere ve Başkan Mao'nun devrimci çizgisini izleyen Hua Çeng gibi kıdemli kadrolara düşmanca davranıyorlardı. Dahası, Çu Ting-şan'ın kahraman kişiliğine büyük bir nefret duyuyorlardı çünkü o, bir dönek, kapitalist yolcu ve teslimiyetçi olan Feng Çao'yu acımasızca teşhir ediyordu. Çu Ting-şan filmde şu sözleri söylüyordu: «Biz özellikle, kızıl kasket giyen ama kara bir yürek taşıyanlara karşı tetikte olmalıyız.» İşte «dörtlü çete»nin mensupları da böyle, devrimci bayrak sallayan karşı-devrimcilerdir.

«Dörtlü çete» özellikle, filmde Parti Merkez Komitesinin Taçing inşaat işçilerine Başkan Mao'nun

«Pratik Üzerine» ve **«Çelişme Üzerine»** adlı eserlerini göndermesini konu alan sahnesine öfke duydu. Bu sahnenin «arkasında yatanların» araştırılması gerektiğini söyleyerek, böylece saldırılarını esas olarak, bütün ülke halkının sevdiği ve saydığı Başbakan Çu En-lay'a yönelttiler. Başkan Mao'nun **«Pratik Üzerine»** ve **«Çelişme Üzerine»** adlı eserlerini incelemek üzere bütün millete çağrıda bulunan, Başbakan Çu En-lay idi. Filmde sözü edilen, petrol havzasının inşasında şehir ile köyün ve işçiler ile köylülerin bütünleştirilmesi siyasetini de Başbakan Çu ortaya koymuştu. «Dörtlü çete», öteden beri Başbakan Çu'ya karşı nefret besliyordu. 1975 yılının başlarında Dördüncü Millî Halk Meclisinin toplanmasının arifesinde, Başbakan Çu'ya sahte ithamlar yöneltmek için tertiplere giriştiler ve kendi başlarına «bir kabine kurmaya» çalıştılar. Başkan Mao onları sert bir şekilde kınadı ve şuna işaret etti: **«Çiang Çing'in çılgın ihtirasları var. Vang Hung-ven'i Millî Halk Meclisi Daimi Komitesi Başkanı yapmak, kendisi de Parti Merkez Komitesi Başkanı olmak istiyor.»** Dördüncü Millî Halk Meclisinin Birinci Oturumunda Çu En-lay yoldaş, Devlet Konseyi Başbakanı mevkiini korudu. Oyunları geri tepince, bu kez hınçlarını **Öncüler**'den almaya koyuldular. Bu, «dörtlü çete»nin Başbakan Çu'ya karşı çıkmak ve iktidarı gaspetmek için kurduğu planın ayrılmaz bir parçasıydı.

«Dörtlü Çete» Başkan Mao'nun Önemli Talimatına Karşı Çıktı

25 Temmuz 1975'te Başkan Mao bizzat, **Öncüler** üzerine bir talimat yazdı. Başkan Mao bu talimatta, filmin genel yönelimini onayladı, «dörtlü çete»yi il-

gili kimselere asılsız suçlamalar yönelttikleri için eleştirdi ve onların sanat ve edebiyat çevrelerinde uyguladıkları faşist diktatörlüğün gerçek özüne dikkati çekti. Ne var ki «dörtlü çete», kendi karanlık planlarını öylesine bir saplantı haline getirmişti ki Başkan Mao'nun talimatına inatla karşı çıktı. Onlar, talimatın uygulanmasının, kendi karşı-devrimci müstahkem mevkilerinde bir gedik açabileceğinden korkuyorlardı. Önceleri sanat ve edebiyat çevrelerindeki insanlara bu talimattan söz etmeyi erteleediler, daha sonra da bu talimata karşı çıktılar ve onu tahrif ettiler. Başkan Mao'nun talimatı yayınlamasından kısa bir süre sonra, bizzat Yao Ven-yuan birisine, «Sapına Kadar Materyalist Olanlar Korkusuzdur» başlıklı bir makale yazmasını söyledi. Saldırının esas hedefi, doğrudan doğruya Başkan Mao'ydu.

1975 Eylülünde Çiang Çing, Şansi Eyaletinde tarımda ülke çapındaki örnek olan Taçay Üretim Tugayına gitti. Kirin Eyaletinin ve Çangçun Film Stüdyosunun önder kadrolarının ve **Öncüler**'in yapımıyla görevli olanların «derhal Taçay'a gelmelerini» emretti. Taçay'a vardıkları akşam Çiang Çing, filmin senaryosundan sorumlu olan ve bu konuda Başkan Mao'ya bir mektup yazan Çang Tien-ming'i şiddetle azarladı. Onu paylayarak şöyle dedi: «Demek, Büyük Anayı şikayet etmek gibi pis bir numaraya başvurdun. Şimdi gör bakalım, Büyük Ana sana dersini versin.» «Büyük bir hata yok demek, talî hatalar var demektir!» Böyle diyerek, Başkan Mao'nun filmin genel yönelimini onaylamasını tahrif etmek için elinden geleni ardına koymuyordu. Çiang Çing ayrıca bağırarak şöyle dedi: «Kim benim sözümü dinlemiyorsa, Partinin sözünü dinlemiyor demektir!»

Çiang Çing ve hempaları baskı ve telkinle, stüdyo görevlilerinin Başkan Mao'ya başka bir mektup yazmaları için ısrar ettiler. Ayrıca mektubun nasıl yazılacağını da belirlediler: 1. Başkan Mao'ya yazılan ilk mektupta söylenenlerin gerçeğe uymadığı söylenecekti; 2. Başkan Mao'ya filmin yurt dışı dağıtımının yapılmasını onaylamaması önerilecekti; 3. «**Öncüler**'in yeni bir biçimi» olacak başka bir film yapmak için izin istenecekti. Çiang Çing'in karanlık emeli, Başkan Mao'nun film konusundaki önemli talimatına karşı çıkmaları için onları kullanmaktı.

«Dörtlü çete» aynı zamanda, bir yandan filmin ihraç edilmesi konusundaki yasağı kaldırmayı ve ülke içinde gösterilmesi konusundaki sıkı denetimi gevşetmeyi reddederken, diğer yandan filmle ilgili herhangi bir yazının yayınlanmasını da yasakladı. Geçen yıl yayınlanan Ekim sayısında **Ciefangcun Venyi (Halk Kurtuluş Ordusu Ebediyatı)** bu emre meydan okudu ve senaryoyu yayınladı. Onlar buna öfkelendiler. Bu yılın Şubat ayında Çang Çun-çiao, soruşturma yapmak üzere adamlarını gönderdi.

Öncüler filmini çeken çalışma grubu, bir yandan Çiang Çing'in, Başkan Mao'nun talimatına aykırı olan, sözümona «**Öncüler**'in yeni bir biçimi»ni çekme emrine uymayı reddederken, bir yandan da Başkan Mao'nun devrimci çizgisini ve petrol işçilerini öven başka bir film yapmak için canla başla hazırlıklara koyuldu. «Dörtlü çete», tekrar tekrar bunu yasakladığını duyurarak, bunun «merkezî otoritelerin yönetici görevlilerine karşı bir tavır» meselesi olduğunu söyledi. Düşmelerinden kısa bir süre önce bile, Çangçun Film Stüdyosuna ve filmi yapanlara karşı suçlamalar icat etmeleri ve malzeme toplamaları için adamlarını yolladılar. Bir kez Parti ve devlet ikti-

darını gaspetmeyi başardıktan sonra, toplamayı umdukları bu malzemenin, kendilerine karşı mücadele etmeyi göze alan pek çok devrimci sanat ve edebiyat işçisini bir kan gölünde boğabilmek için onlara karşı «delil» olarak kullanılabileceğini umuyorlardı.

Son birkaç yıl boyunca «dörtlü çete»nin, sanat ve edebiyat çevreleri üzerinde mutlak denetimi vardı ve Parti önderliğini gaspetme ve iktidarı ele geçirme yolundaki çılgın siyasî ihtiraslarına hizmet eden karşı-devrimci bir revizyonist çizgiyi sanat ve edebiyat alanında hummalı bir şekilde uyguladılar. «Dörtlü çete»nin ezilmesiyle birlikte, proleter devrimci davanın muzaffer gelişmesinin önündeki engeller kaldırılmakla kalmamış, aynı zamanda sanat ve edebiyatın serpilip boy atması yolu da açılmıştır.

Peking Review
19 Kasım 1976, Sayı 47

«DÖRTLÜ ÇETE»NİN «SOLCU» MASKESİNİ ÇEKİP ÇIKARALIM

(Şanghay işçileri Parti düşmanı kliği mahkum ediyor)

10 Aralık 1976

Vang Hung-ven, Çang Çun-çiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan Parti düşmanı kliği uzun zamandan beri Çin'in en büyük sanayi şehri Şanghay'ı, Başkan Mao'nun, Parti Merkez Komitesinin ve Şanghay halkının arkasından, Parti ve devlet iktidarını gaspetmek için kendi üsleri haline getirmeye çalışmışlardı. Ama tarihin dev tekerleği onların tatlı hayallerini ezmiştir. Geçtiğimiz ay içersinde, «dörtlü çete»yi mahkum eden bir öfke dalgası bu büyük şehri kasıp kavurdu. Kendilerini «solcular» olarak gizleyen bu aşırı sağcılar sürüsüne karşı mücadelenin en ön safında duran işçi sınıfı, onlarla siyasî, ideolojik, örgütsel, iktisadî ve askerî açıdan hesaplaşmakta kararlıdır.

Başkan Hua Guo-feng'e duydukları yürekten sevgi ve saygıyı dile getiren Şanghay işçileri şöyle dediler: Hua Guo-feng yoldaş bizzat Başkan Mao tarafından seçilen haleftir ve Başkan Mao'nun öğütlerini sadakatle yerine getirmiştir. Onun önder-

liği altında Parti Merkez Komitesi, «dörtlü çete»yi ezmiş, böylece devrimi ve Partiyi kurtarmış ve Çin halkını büyük bir felaketten korumuştur. Olağanüstü yeteneğe, devrimci gözüpekliğe ve uzak görüşlülüğe sahip olan Başkan Hua, Partimizin değerli önderidir. Bazı çelik işçileri, onu öven şu sözleri yazdılar: «Bizim Başkan Hua'mız var ve bu sayede çelik gibi ülkemiz kuşaklar boyu kızıl kalacaktır.»

İşçiler uzun süreden beri «dörtlü çete»nin faaliyetlerini kendi gözleriyle görmüşlerdi. Onlar, çeteden şiddetle nefret etmiş ve ona karşı direnerek onunla mücadele etmişlerdi. «Dörtlü çete»nin Parti ve devlet iktidarını gaspetme komploları açığa çıkarılır çıkarılmaz işçiler, çok sayıda büyük duvar afişleri asmış ve bu çeteyi mahkum eden eleştiri toplantıları düzenlemişlerdir.

İşçiler büyük bir infial içinde «dörtlü çete»yi, Başkan Mao'ya eziyet etmek ve Başbakan Çu'ya yalan yere suç yüklemekle mahkum ettiler. Onlar şöyle dediler: Başkan Mao birçok vesileyle «dörtlü çete»yi eleştirerek onları uyardı: **«Dikkat edin; küçük bir dörtlü hizip kurmayın.» «Hizip kurmayın. Hizip kuran yıkılır.»** Ama tavırlarını düzeltmek şöyle dursun, «dörtlü çete» Başkan Mao'nun eleştirisine öfkelendi. Geçen Şubat ayında Çiang Çing, Başkan Mao'nun eleştirisini kulakardı ederek «başını ağrıttığını» söyledi. Başkan Mao'nun ölümünden az sonra Çang Çun-çiao, Başkan Mao'ya duyduğu nefreti açığa vurarak kafadarlarından birine şu sözleri söyledi: «Bizi 'Şanghay çetesi' diye damgalamışlar!»

Şanghay Takım Tezgahları Fabrikası ve Şanghay 17 Numaralı Devlet Pamuklu Bez Fabrikası işçileri şöyle dediler: Başkan Mao bize her zaman, sosyalizm tarihî dönemi boyunca esas tehlikenin re-

vizyonizm olduğunu öğretti. Ama kendilerine «Marksist-Leninist teorisyenler» sıfatını yakıştıran Çang Çun-çiao ile Yao Ven-yuan geçen yıl, günümüzde esas tehlikenin dar-deneycilik olduğunu ilan ettiler. Onların amacı, Başkan Mao'nun devrimci çizgisine bağlı kalan çok sayıda tecrübeli önder kadroyu devirmekti. «Dörtlü çete» siyasî olarak revizyonizmi, ideolojik olarak idealizmi ve örgütsel olarak da sekterliği uyguladı. Onlar gerçekten de, kendisine «yüzde yüz Bolşevik» sıfatını yakıştıran ve Partimizin tarihinde oportünist çizginin elebaşısı olan dönek Vang Ming ile aynı inden çıkma çakallardı.

Şanghay işçileri, «dörtlü çete»nin Partiyi ve iktidarı gaspetmek amacıyla örgütsel hazırlıklar yapmak için nasıl gece gündüz çalıştıklarını teşhir etti. Bu mevkî düşkünleri, kendilerinin iyi tanıdıkları kimseleri kastederek «önderlerin iyi tanıdığı» kadrolar arasından kadro seçilmesini istiyor, Şanghay'daki sırdaşlarının üzerine titriyorlardı ve kendi dar çıkarlarını gerçekleştirecek bir klik kurmuşlardı. 1975 yılının başlarında Çin Komünist Partisi Onuncu Merkez Komitesinin İkinci Genel Toplantısı ve Dördüncü Millî Halk Meclisi toplandığında bu komplocular, Başkan Mao'nun ve Parti Merkez Komitesinin bilgisi dışında, Partinin ve devletin yüksek önderliğini gaspetmek için boşuna bir çaba içersinde komplo kurdular, «bir kabine kurmak» için el altından bir liste hazırladılar ve sevilen ve sayılan Başbakan Çu'ya karşı çıktılar.

İşçiler ayrıca, «dörtlü çete»nin, Partiyi ve iktidarı gaspetmek için siyasî sermaye biriktirmek amacıyla kendi bildiklerini okuyarak yaptıkları çirkin ve alçakça işleri de gün ışığına çıkardılar. «Dörtlü çete»nin azılı akıl hocası Çang Çun-çiao Şanghay'daki fe-

dailerini, «içinde bulunduğumuz aşamada sınıf ilişkilerindeki değişiklikleri» araştırmakla görevlendirdi. Onunla aynı telden çalan suç ortakları büyük gürültü koparark, Başkan Mao'nun **«Çin Toplumundaki Sınıfların Tahlili»** gibi bir makale yazacaklarını söylediler ve hattâ kibirli bir şekilde, «Çang Çun-çiao' nun düşüncesi»nin Marksizmin gelişmesinin tarihinde «dördüncü kilometre taşı» olduğunu ve «Çang Çun-çiao'nun Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini geliştirdiğini» vb. öne sürdüler. İşçiler öfkeyle şöyle dedi: Bu, gerçekten çılgınlığın ve utanmazlığın zirvesidir!

Hatta «dörtlü çete», kendisini anıtlaştırmak için, Başkan Mao'nun ve Parti Merkez Komitesinin arkasından bir «Parti tarihi» bile yazmaya kalktı. Vang Hung-ven, Şanghay 17 Numaralı Devlet Pamuklu Bez Fabrikasındaki eski yerinin olduğu gibi korunması ve insanların burayı ziyaret etmesini ve onun sözümona «devrimci gelenekleri»nden öğrenmesini sağlamaları için adamlarına emir verdi. Ayrıca kendisine övgüler düzülmesi için «Büyük Kültür Devrimindeki olayların tarihçesi»nin yazılması talimatını verdi. Ondan geri kalmak istemeyen Çiang Çing de dört bir yana «okuma malzemesi» göndertti ve kendisini Başkan Mao'nun ve Parti Merkez Komitesinin üzerinde sayarak kendi fikirlerini pazarlamaları için çeşitli yerlere suç ortaklarını yolladı. Art niyetlerle hareket ederek, kendisinin bir «çağdaş imparatoriçe» olması için kamuoyu yaratma girişimi içersinde Çin tarihindeki kadın yöneticilere övgüler yağdırdı.

Şanghay 3 Numaralı Çelik Fabrikası ve Şanghay Saat ve Kol Saati Parçaları Fabrikasının ve daha birçok fabrikanın işçileri ve kadroları şuna işaret et-

tiler: «Dörtlü çete» kendisini «doğru çizginin temsilcisi», «Büyük Kültür Devriminin kahramanları» ve «solcular» olarak yutturmaya kalktı. Bu düpedüz yalandır! Aslında onlar, Büyük Kültür Devriminin revizyonizme karşı çıkan ve revizyonizmi önleyen tabiatını alçakça tahrif ettiler. Çang Çun-çiao, Büyük Kültür Devriminin «hanedanları değiştirmeyi» amaçladığını söyledi. Çiang Çing, Başkan Mao'nun, bir tartışma olduğu zaman **«zorbalıkla ya da kuvvete başvurarak değil, ikna yoluyla yürütülmesi gerektiği»** şeklindeki talimatına karşı çıkmak için «ikna yoluyla saldır ama kendini kuvvete başvurarak savun» şeklindeki gerici sloganı ortaya attı ve farklı görüşler savunan kitle örgütleri arasında silahlı çatışmaları kışkırttı. «Dörtlü çete» ayrıca, yetki sahibi olan herkesten şüphelenme ve herkesi devirme şeklindeki gerici düşünce tarzını yaydı ve başkalarını aklına estiği gibi «tipik kapitalist yolcular» ve «Parti içindeki burjuvazi» olarak damgaladı. Bununla amaçladıkları şey, sosyalist yolu tutan bütün yetki sahiplerini yerinden etmek ve yerlerine geçmekti.

Lin Biao'yu ve Konfüçyüs'ü eleştirme hareketi sırasında «dörtlü çete» her yerde «okuma malzemesi» dağıttı, anlaşmazlıkları körükledi ve kamuoyu yaratmaya çalıştı. Bununla, Lin Biao ve Konfüçyüs'ün eleştirilmesini sulandırmaya ve esas saldırıyı Başbakan Çu'ya ve merkez organlardaki diğer önder yoldaşlara yöneltmeyi amaçlıyorlardı. Deng Siao-ping'i eleştirme ve doğru kararları iptal etmeyi amaçlayan sağ sapmacı girişimi püskürtme mücadelesinde, Başkan Mao'nun, esas saldırının Deng Siao-ping'in eleştirilmesinde yoğunlaştırılması yolundaki bir dizi talimatına karşı geldiler ve ayrı telden çaldılar. Çang Çun-çiao'nun kişisel talimatı üzerine onların

hempaları, merkez organlardaki ve bazı eyaletler ve belediyelerdeki önder yoldaşların sözümona hatalı sözleri hakkında çok miktarda «istihbarat» topladılar, yayınladılar ve dağıttılar. Deng Siao-ping'i eleştirme ve onun «ajanlarını» bulup çıkarma bahanesiyle, iktidarı ele geçirmelerini kolaylaştırmak için merkez organlardaki ve çeşitli yerlerdeki çok sayıda sorumlu Parti, hükümet ve ordu kadrosunu devirmeye çalıştılar.

Başkan Mao'nun milis çalışmasıyla ilgili talimatlarına karşı çıkan «dörtlü çete», Şanghay'daki milisleri kandırarak onları boşuna bir çabayla kapitalizmi geri getirmek için kendi araçları haline getirmeye çalıştı.

Şanghay'ın hafif sanayi, tekstil, el sanatları işletmelerindeki ve yerleşme yönetim ve onarım dairelerindeki işçiler, sayısız sarsıcı gerçeği birbiri ardına sıralayarak «dörtlü çete»nin yoz ve ahlâksız hayat tarzını teşhir etti. «Dörtlü çete», burjuva haklarını sınırlayan bir sürü uzun makale düzüp tantanalı bir dille «işçiler ve köylülerle bir» olduklarını öne sürmüşlerdi. Oysa gerçek, yetkilerini kötüye kullanan ve devlet servetini çarçur edenlerin onlar olduğunu gösterdi. Onlar işçilerin ve köylülerin kanını emen iğrenç yaratıklardı; onlar, işçilere ve köylülere son derece düşman olan bürokrat sınıfın mensupları ve kapitalistlerden daha da korkunç olan, Parti içindeki burjuvazinin tipik temsilcileriydiler.

Örneğin geçen yıl Vang Hung-ven Şanghay'da müsrif bir hayat yaşayıp gününü gün ederken üç ay içersinde, sıradan bir işçinin otuz yıllık ücretinden daha fazla tutacak kadar büyük miktarda devlet fonu harcadı. Şanghay'da Çiang Çing sıkıntıyla şöyle diyordu: «İşçileri görmek insanın canını sıkıyor!»

Şanghay 1 Numaralı Çelik İşletmesi işçileri şunları söylediler: «Vang Hung-ven geçen yıl işletmemizi 'teftiş' etmeye geldi. Sıcak ve pislik yüzünden ocağın yanına gitmeyi reddetti. Daha kırk yaşlarında olduğu halde bu alçak, merdivenlerden inip çıkarken bile başkalarını kendisine destek olmaya zorladı. Yalnızca 150 metrelik bir mesafe yürürken, özel olarak yapılmış iki termos şişesinden ıslattığı küçük havlularla durmadan terini siliyordu.» İşçiler hiddetle, onun çoktan yozlaşarak bir işçi-aristokrat haline geldiğini söylediler.

Bütün bunların tam aksine, işçiler, Başkan Mao'nun işletmeyi teftiş etmesini hatırladılar. Başkan Mao dosdoğru ocağın başına giderek, koruyucu gözlük takarak ateşe baktı, işçilerin elini sıktı ve onlarla samimi bir şekilde sohbet etti. İşçiler, ayrıca sevilen ve sayılan Başbakan Çu'nun nasıl işletmeyi dört kez teftiş ettiğini, işçilerle yanyana çalıştığını ve işçilerle birlikte onların kantininde yemek yediğini andılar. Bütün bunlar, işçilerde «dörtlü çete»ye karşı daha da büyük infial uyandırdı.

«Dörtlü çete»nin müdahalesine ve baltalamalarına rağmen Şanghay işçi sınıfı, Başkan Mao'nun devrimci çizgisinin rehberliğinde ve çeşitli eyaletlerin ve belediyelerin yardımıyla sosyalist inşada büyük başarılar kazanmıştır. Ama «dörtlü çete» hiç utanmadan bütün bunları kendine maletmiş ve kendi siyasî sermayesi olarak kullanmıştı. Şanghay işçilerinin işaret ettikleri gibi, «dörtlü çete», millî ekonomiyi baltalayan baş suçluydu. Onlar her gittikleri yerde insanları hayasızca «sağ sapmacı eğilimlere kapılmak», «kârı her şeyin başına geçirmek» ve «maddî dürtüleri geliştirmek»le suçluyorlardı. Böyle yaparak, boşuna bir çabayla insanların kafasında doğ-

ruyla yanlışı birbirine karıştırmayı, işçilerin saflarını bölmeyi ve işletmelerin yönetiminde karışıklık çıkarmayı amaçlıyorlardı. Bütün bunların üstüne, bir yanda Şanghay ile öte yanda diğer eyaletler, belediyeler ve merkez birimleri arasında ayrılık tohumları saçtılar. Böylelikle hem devrimi hem de üretimi baltalama hedeflerini gerçekleştirmeyi amaçlıyorlardı.

«Dört haşere»nin temizlenmesiyle birlikte Şanghay işçileri, Başkan Mao tarafından formüle edilen **«sosyalizmi inşada vargücümüzle ileri hedeflere yönelerek daha büyük, daha hızlı, daha iyi ve daha ekonomik sonuçlar elde etmek»** genel çizgisini uygulamada daha büyük bir kararlılık kazanmışlardır. Onlar, «dörtlü çete»nin yol açtığı kayıpları gidermeye kararlıdırlar. Şehrin Ekim ayındaki toplam sınai üretim değeri, geçen yıl aynı aya kıyasla yüzde 5,5 yükselerek şimdiye kadar ulaşılmamış bir düzeye çıktı. Birçok fabrika ve işletme, yıllık devlet planlarını zamanından iki ay önce gerçekleştirdi. Şehrin metalürji sanayisinin çelik ve çekme çelik üretimi ve toplam üretim değeri, Eylül ayına kıyasla artış gösterdi.

Petrol İşçileri «Dörtlü Çete»yi Mahkum Ediyor

Petrol ve Kimya Sanayileri Bakanlığı, «dörtlü çete»yi teşhir etmek ve eleştirmek için 26 Kasımda Pekin'de bir toplantı düzenledi. Ülkenin her yanındaki petrol işletmelerinden on bin temsilci toplantıya katıldı. Devlet Konseyi Başkan Yardımcıları Vang Çen ve Yu Çiu-li toplantıya katıldılar ve toplantıya hitaben birer konuşma yaptılar.

İlk söz alan, Taçing Petrol Havzası Parti Komitesi Birinci Sekreter Yardımcısı Çen Lieh-min oldu. Şöyle dedi: Taçing Petrol Havzası, sanayi alanında bizzat büyük önder Başkan Mao tarafından dikilen bir kızıl bayraktır. Ama Liu Şao-çi Parti düşmanı kliği Taçing'e karşıydı; Lin Biao Parti düşmanı kliği ve «dörtlü çete» de öyle. Başkan Mao Taçing'e büyük ilgi gösterdi ve onun çalışmasıyla ilgili birçok önemli talimat yayınladı. 1960 yılında, Taçing Petrol Havzasının açılması kampanyasını onayladı; 1964'te **«sanayide Taçing'den öğrenin»** çağrısını yayınladı. Ve O'nun Büyük Kültür Devrimi sırasındaki birçok talimatı, Taçing için büyük bir esin kaynağı ve güçlü bir destek oldu. Sevilen ve sayılan Başbakanımız Çu, Başkan Mao'nun talimatlarına uygun hareket ederek üç kez Taçing'e gitti ve petrol havzasını kararlılıkla destekledi.

Çen Lieh-min sözlerine şöyle devam etti: Ülkemizin, büyük modern Taçing Petrol Havzasını kendi gücüne güvenerek hızla kurabilmesi, Taçing işçilerinin Başkan Mao'nun **«Çelişme Üzerine»** ve **«Pratik Üzerine»** adlı eserlerini ciddiyetle incelemeleri ve hareketlerinde kendilerine rehberlik etmek üzere Mao Zedung Düşüncesinden yararlanmaları sayesinde olmuştur. Ne var ki «dörtlü çete», esas saldırısını her şeyden önce Taçing'in bu temel tecrübesine yöneltti. Çiang Çing avazı çıktığı kadar bağırarak şöyle demişti: «Taçing'in, **'Çelişme Üzerine'** ve **'Pratik Üzerine'**nin incelenmesi sayesinde geliştiği yalandır. Bu, düpedüz doğru değil.» Çang Çun-çiao şöyle demişti: «Taçing, **'Çelişme Üzerine'** ve **'Pratik Üzerine'**nin incelenmesi sayesinde mi gelişmiş? Devenin nalı!» Yalan suçlamalarda bulunarak Taçing'in rasyonel kurallarının ve yönetmeliklerinin «kitlelerin

elini kolunu bağladığını ve revizyonist ağaların çıkarlarını korumak için kullanıldığını» söylediler. Sıkı disiplinin ve titizliğin damgasını vurduğu Taçing'in çalışma tarzını «işçi sınıfı üzerinde bir burjuva diktatörlüğü» diye kötülediler. Çiang Çing, haber yayınlarını doğrudan doğruya denetleyen Yao Ven-yuan'a şu talimatı verdi: «Taçing ve Taçay hakkında hiç bir makale yayınlamayın. Taktik amaçlarla bunlar hakkında kısa şeyler yayınlamak istersen, göze çarpmayacak bir yere koy.» Çang Çun-çiao, Taçing'in ünlü örnek işçisi Vang Çin-si hakkında yalanlar uydurarak Vang Çin-si yoldaşın «çok kötü davranışları olduğunu» ve «kendi çıkarlarını düşünen bir adam» olduğunu öne sürdü. Onlar ayrıca, sıkı çalışma geleneğine bağlı kalan Taçing Petrol Havzasının kadrolarına da çamur atarak, «Taçing'deki kapitalist yolcuların belirgin özelliği, onların çok çalışan kapitalist yolcular olmalarıdır» dediler.

Çen Lieh-min, «dörtlü çete»nin, petrol havzasının kuruluşunu anlatan **Öncüler** filmini onaylamamakla Taçing'i inkar etmeye çalıştığına işaret etti. Onlar saldırılarını Başkan Mao'ya ve onun devrimci çizgisine yönelttiler ve Başbakan Çu'yu ve merkezî yetkililer arasında ve çeşitli mahallerde Partinin, hükümetin ve ordunun çok sayıda başka önder kadrosunu devirmeye çalıştılar; böylelikle, Partinin ve devletin yüksek önderliğini gaspetmek ve kapitalizmi geri getirmek yolundaki canice komplolarını gerçekleştirmeyi amaçlıyorlardı.

Çen Lieh-min sözlerine şunları ekledi: «Dörtlü çete», sosyalist kurallar ve yönetmelikler ile işçileri denetim, gözetim ve baskı altına almaya yönelik kapitalist kurallar ve yönetmelikleri birbirine karıştırdı ve anarşizmi körüklemeye çalıştı. Yönetmeliklere

uygun davranan herkes, «köle» gibi çalıştığı için onlar tarafından yerildi. Onların amacı, işletmeleri felce uğratmak ve üretimi durdurmaktı. Ne var ki «dörtlü çete», baskı taktiklerine ne kadar çok başvurduysa Taçing işçilerinin direnişi de o kadar güçlü oldu. Onlar, «Yanlış çizgi için üretim yapmayın» sahtekarlığını yaydıkları zaman, Taçing işçilerinden şu slogan yükseldi: «Sosyalizmin kuruluşunda sıkı çalışmak, haklı, değerli ve şanlı bir şeydir. Biz sıkı çalıştık ve daha da sıkı çalışacağız.» Taçing işçilerinin her zaman, sosyalizmin gayretli bir çalışmayla ortaya çıktığını ve boş durmanın Marksizm-Leninizmle hiç bir ilgisi olmadığını savunduklarını söyledi. 1966'da Büyük Kültür Devrimi başladığından beri, Taçing'in üretimi altı misli artmıştır ve şimdi daha da yüksek bir hedef tespit edilmiştir.

Başka petrol havzalarının temsilcileri de birbiri ardı sıra söz aldı. Daha sonra, Petrol ve Kimya Sanayileri Bakan Yardımcısı Sung Çen-min bir konuşma yaptı.

Sung Çen-min, konuşmasında şöyle dedi: Aramızdan ayrılmadan önce Başkan Mao, Partimizin önderi ve kendi halefi olarak Hua Guo-feng yoldaşı seçti. Devrimci mücadelelerin pratiği, Başkan Hua'nın değerli bir proleter önder olduğunu kanıtlamıştır. Başkan Hua, petrol ve kimya sanayileriyle yakından ilgilenmektedir ve onun birçok talimatı, Başkan Mao'nun devrimci çizgisi doğrultusunda ilerleyişlerinde petrol işçilerine ve görevlilerine yol gösteren parlak bir fenerdir.

Sung Çen-min, kendilerine Başkan Mao'nun «silah arkadaşları» ve «öğrencileri» sıfatlarını yakıştıran Parti düşmanı «dörtlü çete»nin aslında Başkan Mao'ya karşı olduğunu ve ona eziyet ettiğini

ve halkın ortak düşmanları olduğunu söyledi. Sung Çen-min şuna işaret etti: Bizimle «dörtlü çete» arasındaki mücadele, proletarya ile burjuvazi arasında bir ölüm kalım mücadelesi, Komünist Partisinin Guomindang'a karşı mücadelesinin ve Parti düşmanı Lin Biao kliğine karşı mücadelenin bir devamıdır. Biz, «dörtlü çete»yi teşhir ederek ve eleştirerek, yüz binlerle petrol işçisinin ve görevlisinin sosyalist coşkusunu ve yaratıcılığını tam olarak seferber etmeli ve başında Başkan Hua'nın bulunduğu Parti Merkez Komitesinin önderliğinde, Taçing'den ciddiyetle öğrenmeli ve petrol sanayisinin gelişmesini hızlandırmalıyız.

Peking Review
10 Aralık 1976, Sayı 50

«HER ŞEY KAHROLSUN»: «DÖRTLÜ ÇETE»NİN BÜYÜK PROLETER KÜLTÜR DEVRİMİNİ BALTALAMA TERTİBİ

25 Mart 1977

Başkan Mao tarafından başlatılan ve yönetilen Büyük Proleter Kültür Devrimi, Liu Şao-çi ve Lin Biao'nun burjuva karargahlarını yerle bir etti ve onların karşı-devrimci revizyonist çizgilerini çürüttü. Bu mücadele, Çin'deki milyonlara proletarya diktatörlüğü altında devrimi devam ettirmenin niçin zorunlu olduğunu ve Sovyetler Birliği'ndeki trajedinin Çin'de tekrarlanmasını önlemek amacıyla devrimin nasıl sürdürüleceğini kavrattı. Bunun, gerek Çin devriminin gerekse uluslararası komünist hareketin tarihi açısından büyük bir önemi vardır. Başkan Mao özlü bir biçimde şunu belirtti: **«Bugünkü büyük Proleter Kültür Devrimi proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmak, kapitalizme geri dönüşü önlemek ve sosyalizmi inşa etmek için tamamen zorunlu ve tam zamanındadır.»**

Bu keskin ve karmaşık mücadele içinde, devrimci saflara sızmış olan kötü unsurlar, doğal olarak, bulanıklık yaratma ve bulanık suda balık avlama

fırsatını ele geçirdiler. Vang Hung-ven, Çang Çunçiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan —«dörtlü çete»— ve Parti düşmanı Lin Biao kliğinin üyeleri bunun örneğidirler. Bunlar elbirliği ederek kendilerini «solcu» ilan ettiler, devrimci sloganlara sahip çıktılar, kızıl bayrağa karşı çıkmak için «kızıl bayraklar» salladılar ve bir yandan Başkan Mao'nun devrimci çizgisine ve stratejik planına karşı çıkar ve onu baltalarken diğer yandan da Büyük Proleter Kültür Devrimini destekliyormuş gibi göründüler. Onlar «herkesin devrilmesini» savundular ve bir «iç savaş» kışkırtmaya çalıştılar.

«Dörtlü çete»nin üyeleri hainçe faaliyetleri dolayısıyla Başkan Mao ve Parti Merkez Komitesi tarafından sürekli olarak eleştirildiler. İkiyüzlü oldukları için hatalarını kabul etmiş gibi görünürlerken aslında karışıklık tezgahlamaya devam ettiler. Baltalama faaliyetlerini yoğunlaştırdıkça gerçek yüzleri olan mevki düşkünü ve entrikacı yüzleri gittikçe daha fazla açığa çıkmaya ve halk da onların özünde gerici olduklarını anlamaya başladı. Çetenin entrikalarını sürekli olarak yenilgiye uğratan Büyük Kültür Devrimi ilerlemeye devam etti ve birbiri ardı sıra parlak başarılar kazandı. 1966 yılından bu yana geçen olaylara bir göz atmak olup bitenleri berrak bir şekilde görmemize ve çetenin yüzüne taktığı, Büyük Kültür Devriminin «kahramanları» maskesini çekip çıkarmamıza yardımcı olacaktır.

Bizimle Düşman Arasındaki İlişkileri Tersine Çevirdiler

Büyük Kültür Devrimi başlar başlamaz Partinin Sekizinci Merkez Komitesinin 11. Genel Oturumunda

(8 Ağustos 1966), bizzat Başkan Mao'nun yönetiminde hazırlanan **Çin Komünist Partisi Merkez Komitesinin Büyük Proleter Kültür Devrimine ilişkin Kararı** kabul edildi. «16 Maddelik Karar» diye de bilinen bu karar, Kültür Devriminin niteliğini, hedefini ve görevlerini belirliyor ve somut ilkeler ve siyasetler ortaya koyuyordu.

Kararın, «Partinin Sınıf Çizgisini Kararlılıkla Uygulayalım» başlığını taşıyan 5. maddesi şu sözlerle başlıyordu: «Düşmanlarımız kimlerdir? Dostlarımız kimlerdir? Bu, devrim açısından birinci derecede önem taşıyan bir meseledir ve aynı şekilde Büyük Kültür Devrimi açısından da birinci derecede önem taşıyan bir meseledir.»

«16 Maddelik Karar», «bugünkü hareketin esas hedefinin, Parti içindeki kapitalist yolu tutan mevki sahipleri olduğunu» açık bir şekilde ortaya koyuyordu. Kadrolara ilişkin olarak, normal durumlarda, kadroların büyük çoğunluğunun iyi ya da nispeten iyi olduğunu ve «kadroların yüzde doksan beşinden fazlasının ve kitlelerin de yüzde doksan beşinden fazlasının birliğini» gerçekleştirmek gerektiğini belirtiyordu.

Ne var ki Büyük Kültür Devriminin başından itibaren Çiang Çing ve Çang Çun-çiao, Lin Biao ve yardakçılarıyla birlikte, halkı aldatmak için «herkesten şüphe etmek» ve «herkesi devirmek» fikrini yaydılar. Devrimin, «yeni kültür devrimi grubu ile eski yönetim arasındaki bir mücadele» olduğunu iddia ettiler ve Başkan Mao'nun önderliğindeki ve bizzat Başbakan Çu'nun sorumluluğu altındaki devlet cihazını hayasızca, «eski yönetim» olarak karaladılar. Kurtuluştan sonra Liu Şao-çi'nin revizyonist çizgisinin müdahalesini olduğundan fazla gösterdiler ve

kurtuluştan sonraki ilk on yedi yılın (1949-1966) kapkara bir tablosunun çizdiler. Saldırılarını, tümünü devirmek amacıyla, merkezdeki ve bölgelerdeki kadrolara yöneltiyorlardı.

Lin Biao meseleyi açıkça koydu: «Şimdi devrim yapanlara karşı devrim yapmanın zamanı gelmiştir.» 1968 yılında da Çang Çun-çiao şöyle diyordu: «Bu Büyük Proleter Kültür Devrimi bu kimseleri [eski kadroları] devirmek için mükemmel bir fırsattır.» Görüldüğü gibi onlar, proletarya diktatörlüğü devletimizi yıkmak ve onun yerine kendi revizyonist «hanedanlarını» geçirmek istiyorlardı.

Hayasız ve Alçakça Yöntemler

«Herkesi devirmek» hedeflerine ulaşabilmek için sahte suçlamalara ve yalanlara başvurdular. Gaspetmiş oldukları iktidarı kullanarak Parti ve devlet önderlerini karalamaya ve onları taciz etmeye koyuldular. Örneğin merkezdeki önder bir yoldaşın «bir savaş ağası» olduğu, başka bir yoldaşın «büyük bir haydut» olduğu ve başka bir yoldaşın da «bir dönek» olduğu yolunda temelsiz iddialarda bulundular. Birçok yoldaş haksız bir biçimde «sahte komünistler», «düşman ajanları» vb. olarak damgalandı. Yoldaşlara gelişigüzel «kapitalist yolcu» suçlaması yapıldı. Gün geçmiyordu ki çete, şu ya da bu yoldaşın «devrilmesi» konusunda kitlelerin bir bölümünü kışkırtmasın.

Başkan Mao birçok defa bu «herkesten şüphe etmek» ve «herkesi devirmek» eğilimini sert bir şekilde eleştirdi. Başkan Mao'nun Kültür Devrimi konusundaki çizgisini ve siyasetlerini uygulamak için Çu En-lay yoldaş geniş bir kitle çalışması yaptı. Çe-

tenin aldattığı kimselerin onların etkisinden kurtulmalarına yardımcı oldu ve kitle hareketinin proletaryanın doğru çizgisine girmesine önderlik etti. Ne var ki çete Büyük Kültür Devrimine müdahale etmek, ona karşı çıkmak ve baltalamak için ikiyüzlü taktikler ve gizli yöntemler uygulamaya devam etti.

Parti Merkez Komitesi Siyasî Bürosu üyesi, Bakanlar Kurulu Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı Çen Yi yoldaşı nasıl taciz ettikleri de üzerinde durulması gereken bir olaydır. Çen Yi yoldaş, Partiye büyük katkıları olmuş eski bir proleter devrimciydi. Lin Biao ve Cen Bo-da ile elbirliği yapan Vang-Çang-Çiang-Yao çetesi, karşı-devrimci entrikacı «16 Mayıs» çetesini harekete geçirdiler ve Başkan Mao'nun, Çen Yi yoldaşın iyi bir yoldaş olduğunu açıkça belirten talimatını çiğneyerek Çen Yi yoldaşı devirmek için yaygara kopardılar. 11 Ağustos 1967'de, Çen Yi yoldaşın hatalarını eleştirmek için yapılan bir toplantıda «16 Mayıs» çetesi, Başbakan Çu'nun Parti Merkez Komitesi adına verdiği talimata karşı gelerek aniden «Kahrolsun Çen Yi» yazılı bir pankart açtılar. Bu çetenin üyeleri Çen Yi yoldaşa düşman gibi davranılmasını bile savundular. Başbakan Çu öfke içinde toplantıyı terk etti ve muhafızlara Çen Yi yoldaşı iyi korumaları emrini verdi. Aynı çete 26 Ağustosta üyelerini, Başbakan Çu'yu on sekiz saat kuşatmaları için örgütledi. Çen Yi yoldaşın bir diğer «eleştiri ve mücadele» toplantısına katılmaya zorlamak için arabasının yolunu kesmekle tehdit ettiler. Ama Başbakan Çu'nun müdahale etmesi sonucunda girişimleri sonuçsuz kaldı.

«Dörtlü çete»nin hedefi, eski proleter devrimci kuşağı devirmekten ibaret değildi. Onlar ister eski ister yeni kadro, işçi, köylü ya da aydın olsun, ken-

dilerini izlemeyen ve kendi çizgilerini onaylamayı reddeden herkesi sahte suçlamalar yönelterek devirmek istiyorlardı.

Taçing Petrol bölgesini örnek bir hale getirmek için o kadar çaba harcayan ülke çapında tanınmış emek kahramanı, Taçing'in «Demir Adamı» Vang Çin-si de taciz edilenler arasındaydı. Vang Çin-si Başkan Mao'nun devrimci çizgisine kararlılıkla bağlı kaldığı için çetenin öfkesini üzerine çekmişti. 1966 yılında Çang Çun-çiao onu «devrimci emelleri olmayan bir insan» olmakla suçladı. Bunun sonucunda Vang-Çin-si yoldaş mücadele toplantılarında hücuma uğradı ve her yolla taciz edildi.

«Dörtlü çete», Çin'in tarım alanında başı çeken Taçay Üretim Tugayını da silip atmak istedi. Büyük Kültür Devriminin başlangıç dönemlerinde halkı, Taçay'ın kadrolarını «karşı-devrimciler» olarak damgalamaya kışkırttılar.

Çiang Çing, Pekin'in tanınmış sağlık işçisi, ülke çapında tanınan örnek bir işçi ve Üçüncü Millî Halk Meclisi delegesi olan Şih Çuansiang'ın «bir grev kırıcı» ve «sağlık çalışmasında zorbalık uygulayan biri» olarak damgalanarak aşağılanmasına ve doğduğu köye geri yollanmasına sebep oldu. Bütün bunların gerekçesi, yalnızca, Şih yoldaşın bir konferansta Liu Şao-çi ile el sıkışmış ve fotoğraf çektirmiş olmasıydı. Başbakan Çu, Şih yoldaşa yapılan muameleyi duyunca öfkeyle şöyle dedi: «Büyük Kültür Devriminin hedefi bir sağlık işçisini devirmek midir?» Başbakan, Şih yoldaşın Pekin'e geri getirilmesini emretti.

Çete, Parti ilkelerine bağlı kalan ve kendilerine karşı çıkan yeni kadroları da taciz etti. Bu kadrolar «kapitalist yolculara boyun eğmekle», «uslu anaku-

ztları» ve «revizyonist filizler» olmakla suçlandılar.

Bunlar, çetenin, Parti içindeki kapitalist yolu tutanlara karşı verilen mücadelenin yönelimini saptırmak amacıyla nasıl karışıklık çıkarmaya çalıştıklarını gösteren örneklerden birkaçıdır.

Kadroların Yeniden Görevlendirilmesine Karşı Çıktılar

Başkan Mao'nun hata yapan yoldaşlara karşı uyguladığı tutarlı siyaset, gelecekteki hataları önlemek için geçmiştekilerden ders çıkarmak ve «hastayı iyileştirmek için hastalığı tedavi etmek»ti. Büyük Kültür Devrimi sırasında Başkan Mao tekrar tekrar bu siyaset üzerinde durdu. 1967 yazında kadrolar meselesi üzerinde konuşurken kadroların büyük çoğunluğu ile birleşmek gerektiğini vurguladı. Hata yapanlarla, ciddi hatalar yapanlar da dahil olmak üzere, inatla hatalarında ısrar etmedikleri ya da tekrar tekrar eğitildikleri halde hatalarını düzeltmeyi reddetmedikleri takdirde birleşmek ve onları eğitmek gerekir. Başkan Mao aynı zamanda, eğitim yoluyla daha fazla insana yardım etmek ve hedefi daraltmak, kendi aramızdaki çelişmeleri çözmek için «birlik-eleştiri ve özeleştiri-birlik» formülünü kullanmak gereği üzerinde durdu. Kadroların hata yapmalarına ve hatalarını düzeltmelerine izin verilmesi ve hata yaptıkları anda kadroları devirmemek gerektiğine de işaret etti. Başkan, bir hata yapılınca neden bu kadar gürültü koparılıyor diye sordu. Düzeltirsiniz ve her şey yoluna girer. Çok sayıda kadro yeniden görevlendirilmeli ve ileri atılarak çalışmalarını sürdürmelerine izin verilmelidir.

Çeşitli kademelerdeki Parti komiteleri, Başkan

Mao'nun talimatı uyarınca, hata yapan ve hatalarını düzeltmeye istekli olan yoldaşları yeniden görevlendirmeye ve onları yeniden önder mevkilere getirmeye başlayınca «dörtlü çete», bu kadroların «geri dönüşten yana olan güçlerin» temsilcileri olduklarını iddia etti. Lin Biao ve Konfüçyüs'ü eleştirme hareketinde ve diğer siyasî hareketlerde bu kadroları yeniden şerefsiz ve silik bir duruma düşürmek için ellerinden geleni yaptılar.

Büyük Kültür Devriminden bu yana, başında Başkan Mao'nun bulunduğu Parti Merkez Komitesi «dörtlü çete»ye karşı mücadele etti. Çetenin mensupları «herkesi devirmek» planını gerçekleştirmek için daima komplolar çeviriyorlar, her türlü sinsi ve ikiyüzlü yönteme başvuruyorlardı. Ne var ki kadroların ve kitlelerin elinde Başkan Mao'nun berrak çizgisi, ilkeleri ve siyasetleri olduğu ve bunları uyguladıkları için çetenin bütün planları boşa çıktı. «Dörtlü çete» herkesi ve her şeyi devirmek için komplolar çeviriyordu ama sonunda başkaları için düşündükleri kendi başlarına geldi ve devrilenler kendileri oldu.

Peking Review
25 Mart 1977, Sayı 13

"Revizyonizmi değil, Marksizmi uygulayın;
bölünmeyin, birleşin;
hile ve tertiplerle uğraşmayın, açık yürekli ve dürüst olun."

MAO ZEDUNG

12,50 Lira